

• นักเรียนคาทอลิกร่วมพิธีมิสซาสมโภชนักบุญทั้งหลาย ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2560

• พิธีรับเกียรติบัตรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 1-3 พฤศจิกายน 2560

• กิจกรรม Science Show ของ อพวช. จัดโดย คุณแม่อาสา ณ อาคารเรียนประถม เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2560

• สหประชากรมหาวิทยาลัยคาทอลิกแห่งประเทศไทย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง วินัยเชิงบวกเพื่อจัดการห้องเรียน ณ หอประชุมอักษณาส อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2560

• การประชุมใหญ่สามัญประจำปี สหคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2560

ปีที่ 14 ฉบับที่ 55 มาแตร์เดอีนิวส์
วารสารของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ฉบับที่ 3 ปีการศึกษา 2560

ด้วยสำนึกในพระคุณอุ่่นเหนือเกล้า
แม่เสด็จเนาวิมานอันเจิดฉาย
พระกรุณาธิคุณอุ่่นใจกาย
ตราบซีพวยสถิตในใจนิรันดร์
จึงมาพร้อมน้อมกราบกรานในวันนี้
ถวายพรพระภูมิสุ่สวรรคค์
ชาวมาแต่ร์เด็กร่วมใจกัน
ถวายรักภักดีมันชั่วกาลเทอญ

ประพันธ์โดย อาจารย์นิตยา ตันทโสภาส
พิธิมิสซา ถวายพรพระผู้สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์
4 ธันวาคม 2560

STORYTELLING

THROUGH PHOTOS COURSE

what's your story?

A course for those who want to learn how to tell impactful stories through photos.

Learn from leading professionals in the creative industry the principles of narrative and visualization, how to capture pictures using proper lighting, composition and exposure and the techniques of narrative writing.

In this course, you will complete photo projects which will be reviewed and evaluated by a professional photographer. You will learn how to write captions and stories for your photos and talk about them. By the end of the course your high-quality photos and stories will be entered in a competition and showcased in a school-wide exhibition.

Join this NEW and EXCITING course to develop your passion for photography and tell your story!

YOUR INSTRUCTORS

Monica White

a passionate and experienced marketing communications executive.

Thanut Singhasuvich

one of Thailand's leading commercial photographers.

Louis Boonsinsukh

an experienced graphic designer and keen photographer.

Every Friday, Period 2 (8:35 a.m. - 10:15 a.m.)

Minimum Course Requirement: A mobile phone with a camera

จากบรรณาธิการ

Mater Dei News ฉบับที่ 55 ซึ่งเป็นเล่มที่ 3 ของปีการศึกษา 2560 และเป็นเล่มแรกของภาคเรียนที่ 2 จึงมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องด้วยพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ด้วยความน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ นอกจากนี้ในช่วงตุลาคม นักเรียนได้ไปร่วมค่ายวิถีปัญญา ค่ายกลุ่มสาระวิชาสังคมศึกษาฯ การสัมผัสชีวิตโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนด้วยความทุ่มเท ใช้ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และวางแผนในการทำงานเป็นอย่างมาก เพื่อเตรียมงานกีฬาสัมพันธ์ประจำปี 2560 และขอเสนอคำกล่าวเกียรติคุณนักเรียนเก่าที่ได้รับรางวัลเซอร์เวียม ในการประชุมสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ครูวิศิษฐ์ เตียวตระกูล

วารสารมาแตร์เดอีนิวส์

เจ้าของ : โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
534 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2252-6316, 0-2254-9724-5 โทรสาร 0-2253-9785, 0-2255-2023
www.materdei.ac.th E-mail: wic009@hotmail.com

- วัตถุประสงค์ :
1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง
 2. เพื่อเผยแพร่กิจกรรมตลอดจนความเคลื่อนไหวในด้านต่างๆ ของโรงเรียน
 3. เพื่อให้ข้อมูลความรู้อันเกี่ยวข้องกับคณะครูผู้สอนและโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

ขอสงวนสิทธิ์ในการนำภาพและข้อความไปใช้ก่อนได้รับอนุญาต

ที่ปรึกษา ชิสเตอร์เพ็ญศรี ห่อเร อาจารย์สุมิตรา พงศธร

คุณครูทีนามารี ผลาดิกานนท์ คุณครูสมพร ตันอรุณ คุณครูกุลวดี พุพันธุภูมิ คุณครูวีณา รักษาสกุล

คุณครูนิลวรรณ เจตวรัญญ คุณครูประพนธ์ พิสัยพันธุ์ คุณครูขวัญกมล นุชนารถ

คุณครูรัชดารินทร์ มุสิกะโปดก คุณครูชฎานุช ชูชาติ

บรรณาธิการที่ปรึกษา คุณครูสุภัทร์ ทองสถิตย์

บรรณาธิการ คุณครูวิศิษฐ์ เตียวตระกูล

Contents

- 1 วัตถุประสงค์ / รายนามที่ปรึกษา / บรรณาธิการ
- 2 สารบัญ / รายนามกองบรรณาธิการ / ผู้สนับสนุนข้อมูล
- 3 สารจากผู้อำนวยการ

ถวายพรพระเจ้าผู้สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์

- 4 “วันที่ฟ้าร้องไห้”
- 5 จิตอาสาร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิง
- 8 ประสพการณ์ร่วมรั้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ รัชกาลที่ 9
- 10 กลอน 13 บท รวมชื่อ 41 บทเพลงพระราชนิพนธ์
- 12 พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9)

ผู้เรียนกับสาระตก:

- 21 นักเรียนที่เข้าประกวด/ร่วมกิจกรรม
- 25 การรณรงค์ไม่ลักลอก
- 26 การแข่งขันภาษาจีนของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
- 28 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ดนตรี

บูรณวัฒน์จัดการศึกษา

- 30 สังคมเป็นสุขทุกอาชีพช่วยเหลือกัน
- 32 โลกใบเล็ก ในห้องแนะแนวประถม
- 34 การจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียนปีการศึกษา 2561-2565

กองบรรณาธิการ

คุณครูอุดม สุดตะกุง คุณครูปณิดา คงสันทัต คุณครูตุนุชรี ดันทโสภาส คุณครูปภัชย์ รักธรรม
คุณครูกนกพรพรรณ ศุภเสรีสกุล คุณครูกรรณิการ์ กลิ่นกลัด คุณครูกนกวรรณ ไทยรัตน์
คุณครูวิษณุภาพ วโรจนานุกัณณ์ คุณครูจิตติกร หัตถการุณย์

พิธีสุนัอักษร

คุณครูนิลวรรณ เจตวรัญญ คุณครูเบญจพร ธรรมธีรพงศ์ คุณครูธาริณี จິงเจนชัยนันท์

บันทึกภาพ

คุณครูเนาวรัตน์ ทศนเกษม คุณครูจุฑามาส สุกใส คุณครูวิไลพร เกตุอุดม คุณครูธนพงษ์ คุณชัยเกษม

ฝ่ายธุรการ

คุณครูเนาวรัตน์ หรินทรานนท์ คุณครูณพวรรณ รัตตกุล คุณครูมณีนรัตน์ อิมชี่น คุณครูประมวล จันทร์โทน

ขอบคุณผู้เขียนบทความ/สนับสนุนข้อมูล ฉบับที่ 55

อาจารย์สมิตรา พงศธร คุณศกร ทวีสิน คุณครูทีนามารี ผลาดิกานนท์ Dr.Nyle Spoelstra Mr.Bryan Jacques คุณหลุยส์ บุญสินสุข
ซิสเตอร์ประภัสสร ศรีวรกุล ซิสเตอร์สุวรรณา ชัยพรแก้ว คุณครูบัญชา ใจมีธรรมดี คุณครูนิลวรรณ เจตวรัญญ คุณครูวิรัชญา วัฒนปรีชากุล
คุณครูศรีทอง ศรีเสน คุณครูพิทักษณ์ ถาวรุดมิ คุณครูอภิสมัย ภาวะสิทธิโชค คุณครูเกษญา สิริสุวักษณ์ คุณครูเนาวรัตน์ ทศนเกษม
คุณครูอรอุมา สว่างรูป คุณครูอภิสร่า คณาภิบาล คุณครูจันต์ จิระริยากุล คุณครูกนกพรพรรณ ศุภเสรีสกุล คุณครูจุฑามาส สุกใส
คุณครูตติษา เขาวังลาด คุณครูมณีนรัตน์ ไกรณรงค์ คุณครูกรรณิการ์ กลิ่นกลัด คุณครูกนกวรรณ ไทยรัตน์ คุณครูภัทรสุดา ยุทธคราม
คุณครูวิษณุภาพ วโรจนานุกัณณ์ คุณครูจิตติกร หัตถการุณย์ Ms.Zhang Yuming คุณครูณฤดี หวังหมู่กลาง คุณครูจุฑามาศ ศิวกีรัตน์นะ
คุณครูธนพงษ์ คุณชัยเกษม คุณครูพิชชา พ่วงทอง และนักเรียนที่ลงบทความทุกคน

สร้างสังคมเรียนรู้สู่การพัฒนา

- 35 ยุวกวี ศรีวรรณกรรม
- 47 ครูสรรค์ วรรณศิลป์
- 48 ประสพการณ์ที่ดีกับวิถีัญจุลา
- 50 ค่ายสังคมศึกษา Creating Citizens for a Better World
- 54 งานกีฬาสีสัมพันธ์ ปีการศึกษา 2560
- 58 นักกีฬาวิ่งคบเพลิง
- 63 สรุปลผลด้วยรางวัลและนักกีฬายอดเยี่ยม
- งานกีฬาสีสัมพันธ์ ปีการศึกษา 2560
- 66 ทศนศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- สาระวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 68 Fukuoka Jo Gakuin Junior & Senior School

เซอร์วิเยมเปียมค่านันต์

- 72 เรียนรู้ชีวิตของการเป็นผู้ให้ ในกิจกรรมจิตอาสาสอนหนังสือน้อง ณ โรงเรียนปิยะมัตย์ จังหวัดพะเยา
- 76 รางวัลเกียรติคุณเซอร์วิเยม

เสริมสรรค์อัตลักษณ์มาแตร์เดอี

- 78 จากนายกสมาคม
- ผู้ปกครองและครูโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
- 80 การสำรวจค่ายคุณตาของกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์
- 82 The English Pages
- 93 ภาพข่าว/กิจกรรม

สารผู้อำนวยความสะดวก

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เมื่อเจริญพระชนมายุได้ 4 พรรษา ดำรงพระอิสริยยศเป็น “พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช” ทรงเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2475 จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2476 ทรงศึกษาชั้นอนุบาล 2 โดยทรงได้เลขประจำตัว 449 สำหรับชาวมาแตร์เดอีฯ การเสด็จสู่สวรรคาลัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชนั้น นำความทุกข์โศกมาสู่พวกเราทุกคนอย่างยิ่ง กระนั้นเมื่อน้อมเกล้าฯ รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณแล้ว ท่ามกลางความโศกเศร้าเสียใจ เรามีความภาคภูมิใจอย่างที่สุด ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยได้รับเกียรติเป็นโรงเรียนเดียวในประเทศไทย ที่ทรงเข้ารับการศึกษา แม้จะเป็นเพียงระดับอนุบาลก็ตาม

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงมีพระราชอนุสรณ์คำนึงถึงพระมหากรุณาธิคุณ ของพระบรมชนกนาถ เป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมอย่างหาที่สุดมิได้ จึงได้พระราชทานพระมหากรุณาธิคุณให้ประชาชนทุกภาคส่วน ได้มีส่วนร่วมถวายความอาลัยรัก น้อมส่งเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ อีกทั้งพระราชทานพระราชานุญาตให้จัดตั้ง “จิตอาสาเฉพาะกิจ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ” ขึ้น เพื่อเป็นการรวมพลังความรักอันมีค่า รวมพลังน้ำใจ ของปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าที่จะน้อมถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก่อนเสด็จสู่สวรรคาลัย ในการนี้น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่งด้วยความจงรักภักดีของชาวมาแตร์เดอีฯ จึงปรากฏนักเรียน คุณครู นักเรียนเก่าๆ และผู้ปกครองนักเรียนจำนวนมากอาสาเข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวนี้ในหลากหลายหน้าที่และภาระงาน

คุณครูทีนามารี ผลาดิกานนท์

“วันที่ฟ้าร้องไห้”

โดย คุณครูทีนามารี ผลาดิกานนท์

ฟ้าจะรำคนจะร้องนองน้ำเนตร
 ทุกข์ทเวชหวนหาพาใจหาย
 ดั่งสิ้นแสงสุริย์ลับลงดับตาย
 เพียงหนึ่งรุ่งพรณรายบนวิมาน
 เสียงฝนสาดบาดอารมณ์ระทมเศร้า
 ดินเย็นเยียบเจียบเหงาหงาสงสาร
 น้ำตาฟ้าหลังรายดุจสายธาร
 แม้เนิ่นนานยังหม่นหมองต้องเตรียมใจ
 ลีบสามตุลาเวียนบรรจบครบหนึ่งปี
 จากวันนี้อีกมีฟ้า...น้ำตาไหล
 ๓ เสด็จสู่ฟากฟ้าสุราลัย
 พร้อมหัวใจไทยทั้งชาติ...เจียนขาดตาม

ประพันธ์โดย

นางสาวไจрма นวมารค นักเรียนเก่ามาแตร์เดอี รุ่น 52

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันจันทร์ที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2470 ทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์เล็ก ในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อเจริญพระชนมายุได้ 4 พรรษาเมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น “พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช” ทรงเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย พ.ศ. 2475 จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2476 ทรงศึกษาชั้นอนุบาล 2 โดยทรงได้เลขประจำตัว 449 และลงทะเบียนในพระนามว่า “H.H.Bhumibol Mahidol” สำหรับชาวมาแตร์เดอีฯ การเสด็จสู่สวรรคาลัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชนั้น ได้นำความวิปโยคมาสู่พวกเราทุกคนอย่างยิ่ง เมื่อน้อมเกล้าฯรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อชาวมาแตร์แล้ว ท่ามกลางความโศกเศร้าเสียใจ เรามีความภาคภูมิใจอย่างที่สุด ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยได้รับเกียรติเป็นโรงเรียนเดียวในประเทศไทย ที่ทรงเข้ารับการศึกษา แม้จะเป็นเพียงระดับอนุบาลก็ตาม ด้วยความจงรักภักดีของชาวมาแตร์เดอีวิทยาลัย คณะซิสเตอร์ คุณครู นักเรียนและเจ้าหน้าที่ ขอน้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณที่หาที่สุดมิได้ ด้วยการดำเนินรอยตามเบื้องพระยุคลบาท ซึ่งตรงกับคติพจน์ Serviam ของเรา ในการที่พร้อมรัก รับใช้ พร้อมช่วยเหลือผู้อื่น มุ่งหวังสร้างสิ่งดีงามในชุมชน สังคม และประเทศชาติของเรา เราจะยึดมั่นในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเหนือสิ่งใดคือความซื่อสัตย์สุจริต สมดังที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงปฏิบัติเป็นแบบฉบับ

พระองค์จะสถิตในดวงใจตราบนิจนิรันดร์ น้อมศีรษะกราบ กราบแทบพระยุคลบาท ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้

จิตอาสาช่วยพระราชพิธีถวายพระเพลิง

รวบรวมโดย คุณครูรุติกร ทัดถาวรณย์

26 ตุลาคม 2560 คือวันที่จารึกอยู่ในความทรงจำของคนไทยทุกคน ด้วยเป็นวันถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระมหากษัตริย์ผู้เป็นที่รักและเทิดทูนบูชาของคนไทยทั้งชาติ มีผู้คนเข้าร่วมในพระราชพิธีสำคัญนี้มากมาย ไม่ว่าจะคอยเฝ้าชมพระราชพิธี ณ ท้องสนามหลวง ตามสถานที่วางดอกไม้จันทน์ทั่วประเทศ นักเรียนเราจำนวนหนึ่งได้เล่าประสบการณ์ที่ได้ร่วมในงานสำคัญนี้อย่างน่าชื่นชมชวนประทับใจยิ่งดังนี้

วันที่ 26 ตุลาคม ที่ผ่านมานั้น ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปทำกิจกรรมจิตอาสากับทางมูลนิธิร่วมกตัญญู ในตอนแรก สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ทำคือ ตักอาหารและแจกจ่ายให้กับผู้คนที่มายังสนามหลวง แต่ในเวลาต่อมา สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอคือ มีผู้คนมากมายที่เดินผ่านไปมาได้ทั้งขยะไว้นบนพื้น เช่น ถุงพลาสติก และเปลือกลูกอม รวมไปถึงแผ่นรองนั่งที่พื้น ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนเป็นของที่ได้รับจากการแจกมาทั้งนั้น ซึ่งมีอยู่เต็มพื้น ข้าพเจ้าจึงได้เริ่มทำอีกหน้าที่ ก็คือเก็บพวกขยะต่างๆ เพื่อให้พื้นที่แถวนั้นสะอาด แต่เมื่อเก็บไปสักพัก ก็เจอกับขยะชิ้นใหม่มาแทน และได้พบว่าหากเดินไปเรื่อยๆ ก็จะพบกับขยะที่มากขึ้นชุกซ้อนอยู่ตามพุ่มไม้ ข้าพเจ้าก็เลยรู้สึกว่ ปัญหาเรื่องขยะนั้นแก้ได้ไม่ยากเลย ถ้าเราดูแลสิ่งที่เรากินไปและนำขยะไปทิ้งให้เป็นที่ ก็สามารถทำให้สถานที่นั้นๆ น่าอยู่...*กรภัทร์ นิลประภา ม.5*

ในวันที่ 26 ตุลาคม ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการแสดงมหรสพ ในส่วนของการแสดงบัลเลต์มโนราห์ โดยข้าพเจ้าได้เริ่มจากการเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม จนถึงวันงาน ตอนแรกข้าพเจ้าฝึกซ้อมไปเรื่อยๆ ยังรู้สึกว่อีกนานกว่าจะถึงวันงาน พอวันเวลาผ่านไปรู้ตัวอีกทีก็ถึงวันงานแล้ว ก่อนที่จะถึงวันงานข้าพเจ้าก็ได้ไปเข้าพักบริเวณสนามหลวง ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นบรรยากาศในช่วงใกล้ๆ วันงาน ช่วงประมาณวันที่ 23-24 ข้าพเจ้าตกใจมากเนื่องจากไม่คิดว่จะมีประชาชนจำนวนมากเข้ามาในบริเวณพิธี แล้วพอถึงใกล้วันงานก็ได้เห็นประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความตั้งใจในการมาเข้าร่วมพิธี จึงเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าตื่นในงงานให้ดีที่สุด ตื่นสวยที่สุด เพื่อถวายพระองค์ท่าน และทำให้ประชาชนทุกท่านได้มีความสุขในการชมการแสดง วันนั้นข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก เพราะตอนที่ข้าพเจ้าแสดงอยู่เป็นจังหวะเดียวกับเริ่มมีการพระราชพิธีถวายพระเพลิง และตลอดชีวิตของข้าพเจ้าไม่เคยคิดเลยว่จะได้ใกล้ชิดและทำงานเพื่อพระองค์ในวันสุดท้าย และตลอดเวลาที่ผ่านมมา ข้าพเจ้าก็ไม่เคยคิดว่จะได้ทำในสิ่งทีตัวเองรัก ชอบ มาทำงานถวายในหลวงรัชกาลที่ 9...*ปิยะมณี สงวนอำมรงค์ ม.5*

การได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นจิตอาสาพระราชทาน ถือเป็นเกียรติกับตัวหนูมาก เพราะในช่วงงานพระราชพิธีนั้น มีผู้คนมากมายมาเข้าร่วม ทั้งมาร่วมถวายความอาลัย วางดอกไม้จันทน์ เข้าร่วมเดินริ้วขบวน และอีกหน้าที่หนึ่งคือการปฏิบัติจิตอาสา สำหรับหนู หน้าที่จิตอาสาคือหน้าที่ ที่แม้จะไม่ได้ยิ่งใหญ่ แต่มีความสำคัญอย่างมาก เมื่อแต่ละคนช่วยดูแลงานในส่วนที่ตนสามารถทำได้ ก็ทำให้ส่วนรวมดีขึ้น อีกสิ่งหนึ่งคือหน้าที่ที่หนูทำ คือการบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มให้กับประชาชนที่มาร่วมถวายดอกไม้จันทน์ การถือเครื่องดื่มไม่ก็แก้วเพื่อเดินนำไปให้กับผู้ที่ต้องการ แม้จะไม่ใช่งานที่ยากหรือลำบาก แต่มีความหมายมากทั้งกับตัวหนู และประชาชนที่ได้รับ เพราะหนูเชื่อว่าพวกเราไม่ได้ให้แค่สิ่งของเท่านั้น แต่หนูและชาวจิตอาสา

ทุกคนยังให้มีตรีมิตรกับผู้คนคนอื่นที่อยู่ร่วมในพิธี หนูได้เห็นคนไทยมีเมตตา ช่วยเหลือกัน เป็นกำลังใจ และอยู่ร่วมกันในช่วงเวลาที่จะอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป สิ่งนี้คือสิ่งที่มีค่ามากกว่าสิ่งอื่นใด...*อสมมา ทรงรักษา ม.5*

จากการที่หนูได้ร่วมเป็นหนึ่งในจิตอาสาในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิง ทำให้หนูได้รับอะไรมากมาย ทั้งข้อคิด ความรู้สึกดี ๆ และความทรงจำที่ไม่มีวันลืม หนูประทับใจมาก ๆ ที่เห็นผู้คนซึ่งจะไม่ได้ผูกผ้าพันคอเหลือง กับหมวกสีฟ้าอย่างจิตอาสา แต่ก็ช่วยกันบริการทุกคนด้วยหัวใจ ได้เห็นผู้คนมากมายทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ ผู้ชาย และผู้หญิง ที่มาเยือนร่วมพิธีกันอย่างไม่ย่อท้อ ไม่ว่าจะแดดจะแรง อากาศจะร้อนแค่ไหน ซึ่งทำให้หนูรู้สึกได้ถึงความเป็นหนึ่งเดียวของชาวไทยอย่างแท้จริง...*ณัฐภรณ์ พรหมายน ม.5*

ข้าพเจ้ามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาเนื่องในงานพระราชพิธีนี้ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกในช่วงพระราชพิธี 100 วัน ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ทำจิตอาสาในนามของอาสาสมัครยุวกาชาดสภากาชาดไทย โดยงานที่ได้รับมอบหมายคือ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ได้เห็นทุกความตั้งใจของประชาชนที่มารอเพื่อให้ได้เข้ากราบพระบรมศพช่วงนั้น ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตระหนักและดีใจที่ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานครั้งนั้น เมื่อทราบว่ามิเปิดรับสมัครจิตอาสาเฉพาะกิจ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ก็ชวนเพื่อนๆ ไปด้วยกัน ซึ่งได้ผลตอบรับอย่างดี จึงมีโอกาสได้ปฏิบัติในวันที่ 25 – 26 ตุลาคม 2560 ได้ทำหลายอย่างที่ไม่เคยได้ทำ และเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้จากหนังสืออย่างแน่นอน ประสบการณ์ในครั้งนี้ยังคงประทับใจไม่ต่างจากครั้งแรกที่ทำ ทุกความตั้งใจของประชาชนที่ไปรอเพื่อเข้าร่วม ยังคงไม่แตกต่างจากครั้งแรก ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการเป็นจิตอาสาครั้งนี้เป็นอย่างมาก และจะเก็บทุกประสบการณ์และความประทับใจไว้ตลอดไป...*อนรรณี บรรดาศักดิ์ ม.5*

รู้สึกดีใจที่ได้มีโอกาสไปเป็นจิตอาสา ได้ช่วยเหลือประชาชนที่ตั้งใจเดินทางมาจากทั่วทุกสารทิศ เพื่อมาเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชพิธี ได้เห็นความมุ่งมั่น ความตั้งใจ ความรักที่คนไทยทุกคนถวายแด่ในหลวง รัชกาลที่ 9 ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปช่วยงานเพียง 2 วัน แต่สิ่งที่ได้รับกลับมานั้นมากกว่าที่คาดหวังไว้อยู่มาก ได้ประสบการณ์ต่างๆ มากมาย และหลายๆ อย่างที่ไม่สามารถหาได้จากบทเรียน...*วรรณิตา ถาวรสถิตย์ ม.5*

หลังจากได้มีโอกาสไปร่วมทำงานจิตอาสา รู้สึกปลื้มปริ่ม และอึ้งใจที่ได้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือในงานครั้งนี้ และดีใจมาก ๆ ที่พี่ๆ น้องๆ และ คนหลายๆ รุ่น ทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักทุกคนได้มีโอกาสร่วมช่วยกัน ทุกคนที่ไปทำมีความสุข ต่างได้ช่วยตามกำลัง สุดท้ายนี้คิดว่างานจิตอาสาครั้งนี้ได้นำคนทั้งประเทศไทยมารวมเป็นหนึ่ง แสดงความเคารพและสามัคคี และอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ การบริการน้ำดื่มและอาหารทุกอย่างมีครบ และทุกคนช่วยกันดูแลความสุข ความสบายของผู้ที่มาร่วมงานอย่างดี รวมทั้งตัวข้าพเจ้าเองได้ทำหน้าที่ครั้งนี้อย่างเต็มที่และดีที่สุด มีความภูมิใจมาก...*รมิดา จันทร์วัฒน์ ม.5*

รู้สึกอึ้งใจ และดีใจที่ได้ทำงานในงานของพ่อหลวง และทำให้พ่อหลวงเป็นครั้งสุดท้าย พอทำไปแล้ว เป็นความรู้สึกครั้งแรกที่สัมผัสได้อย่างแท้จริงว่าท่านทรงเป็นศูนย์รวมคนไทยทั้งประเทศอย่างแท้จริง มีตั้งแต่เด็กเล็ก วัยรุ่น ถึงคนเฒ่า คนชรา ทุกคนมาด้วยจุดหมายเดียวกัน คือ มาส่งพระองค์ท่าน บรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น รวมถึงการช่วยเหลือกันและกัน การทำจิตอาสาครั้งนี้ข้าพเจ้าไม่เหนื่อยเลย แม้จะต้องตากแดดร้อนและเดินไกลก็ตาม เป็นภาพที่น่าประทับใจมาก เพราะคนที่กำลังต่อคิวรอวางดอกไม้จันทน์นั้น มีอาหารและของบริจาคน่าใจมาตลอด ข้าพเจ้าได้รู้จักกับจิตอาสาคนอื่นๆ ผู้มีความตั้งใจเหมือนกัน รู้สึกดีมาก ๆ รู้สึกดีที่ได้เห็นบรรยากาศแบบนี้ในประเทศไทย ขอขอบคุณทุกอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาทำให้พ่อหลวง...*ไหม สุรินทรานุรณ์ ม.5*

รู้สึกดีใจที่ได้ไปช่วยเหลือในการแจกน้ำ แจกอาหารให้ประชาชนที่ไปที่สนามหลวง เป็นครั้งเดียวในชีวิตที่สามารถช่วยและได้อยู่ในบรรยากาศวันนั้น เป็นความรู้สึกที่ดีมากๆ เวลาได้ช่วยแจกน้ำและอาหารให้คนที่กำลังต้องการ ถึงแม้จะเหนื่อยมากๆ เพราะต้องเดินจากลานพระบรมรูปทรงม้าไปสนามหลวง แต่ก็ดีใจที่ได้ทำประโยชน์ครั้งนี้...*กรรณศิกานต์ ปรินชภัทสโกมล ม.5*

ความรู้สึก ของดิฉันที่ได้เป็นหนึ่งในจิตอาสางานพระราชพิธีถวายเพลิงในครั้งนี้ มีความรู้สึกภูมิใจ ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ ให้เป็นจิตอาสาแผนกฝ่ายบริการประชาชน ได้ทำตามจิตตารมณ์เซอร์เวียม คือ รักและรับใช้ และได้เห็นถึงผลดีของการมีจิตใจ เซอร์เวียม ความรู้สึกในการทำจิตอาสาครั้งนี้ คือ อึ้งใจและสุขใจที่ได้ช่วยเหลือประชาชนที่เข้ามาร่วมงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งความอึ้งใจและสุขใจ ที่ได้รับครั้งนี้ ไม่สามารถที่จะอธิบายได้ เป็นความรู้สึกที่หาจากที่ไหนไม่ได้ นอกจากต้องลงมือทำเองเท่านั้น และการทำจิตอาสาครั้งนี้ ทำให้ดิฉันเห็น ได้รับรู้ และเข้าใจ คำว่า “ความรัก” ความรักของประชาชนทุกคน ไม่ว่าจะป็นสัญชาติใด ศาสนาไหนก็ตาม ทุกคนที่มายืนรวมตัวกันต่อแถวเพื่อวางดอกไม้จันทน์ ทุกคนล้วนแล้วแต่ทำเพื่อในหลวงรัชกาลที่ 9 ทุกคนต่างรักพระองค์ท่าน ไม่ว่าจะแดดจะร้อนมากเพียงใด หรือฝนจะตกหนักสักเท่าไร แต่ทุกคนไม่ย่อท้อในการรอที่จะวางดอกไม้จันทน์ ดิฉันเป็นจิตอาสาพอดิฉันเห็นภาพประชาชนที่มายืนรอต่อแถวกันเป็นพันเป็นหมื่นคนแล้ว ทำให้ดิฉันมีกำลังใจที่จะทำหน้าที่ในการบริการต่อไป ไม่ใช่เพียงงานนี้เท่านั้น แต่จะเป็นทุกๆ งานที่ต้องการความช่วยเหลือตลอดไป...*สมฤทัย ทวีงธนบดีกุล ม.5*

ประสบการณ์ร่วมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ รัชกาลที่ 9

นางสาวจิรฉัตร ดาราเมือง (หัวหน้านักเรียน)

นับจากวันแรกที่คุณครูได้เลือกข้าพเจ้าและน้องรองหัวหน้านักเรียนให้เป็นตัวแทนนักเรียนโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ร่วมกับสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเข้าร่วมขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ข้าพเจ้าก็ได้เข้าร่วมการซ้อมตั้งแต่เดือนสิงหาคม และทำให้ได้เห็นความตั้งใจในการจะทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อถวายแด่พระองค์ท่าน การที่ได้ร่วมเดินในริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศนั้น นับเป็นเกียรติสูงสุดในชีวิตของข้าพเจ้า ในทุกๆ จังหวะที่ได้เดิน คือความตั้งใจของคนไทยทั้งประเทศที่คาดหวังจะเป็นลูกที่ดีของพ่อหลวงแห่งปวงชนชาวไทย ในทุกๆ ความเหนื่อยล้าที่เกิดขึ้น คือความตระหนักรู้ที่ยิ่งสลักลึกลงในใจว่า เพียงเท่านั้นเองที่เราารู้สึกเหนื่อย ช่างเทียบไม่ได้เลยกับพระราชภารกิจในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระองค์ทรงงานหนักมากมายเพื่อประเทศไทย นับจากวันที่สิบสามตุลาคมปีที่แล้ว ประชาชนชาวไทยตกอยู่ในความเศร้า เราล้วนไม่เคยที่จะคาดคิดว่า จะมีวันที่พระองค์จากเราไปไหน แม้กระทั่งในวันที่สิบหกตุลาคมที่ผ่านมา ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้สึก ไม่อยากเชื่อในความจริงนั้นเท่าใด แต่เมื่อเสียงปี่นสลุตดังขึ้นเพื่อถวายความเคารพนั่นเอง ที่ข้าพเจ้าฟังตระหนกได้ในครานั้นว่า ในยามนี้ถึงเวลาที่เทวดาจะได้เสด็จกลับคืนสู่สวรรคาลัยแล้ว แต่กระนั้นพระองค์ก็จะสถิตอยู่ในดวงใจนิรันดร์ トラบเท่าที่เรายังคงมีดวงใจที่ตั้งมั่นที่จะทุ่มเท เป็นกำลังสำคัญซึ่งจะทำให้ชาติไทยเจริญสืบไป

...แต่ดรอนรอน

เมื่อทินกรจะลาโลกไปไกล
ยามนี้จำต้องพรากจากดวงใจ
ไกลแสนไกลสุดห่างยอดดวงตา

ไ้อยามเย็น

จวบยามนี้เป็นเวลาสุดอาวรณ์
ยามไร้ความสว่างห่างทินกร
ยามรักจำจะจรจากกันไป...

นางสาวภัทราภา เกษมสำราญ (รองหัวหน้านักเรียน)

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าร่วมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ในหลวง รัชกาลที่ 9 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2560 ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง และได้รับประสบการณ์ที่ชีวิตนี้ข้าพเจ้าอาจไม่มีโอกาสได้สัมผัสอีกครั้ง การไปร่วมริ้วขบวนทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความสง่างาม และสมพระเกียรติของงานพระราชพิธี รวมถึงพระเมรุมาศ และสถาปัตยกรรมรอบๆ ซึ่งมีความละเอียดอ่อนและงดงามมาก ก่อนที่จะถึงวันงาน ข้าพเจ้าได้มีโอกาสร่วมฝึกซ้อมหลายครั้ง ทุกๆ ครั้ง ข้าพเจ้าจะเห็นผู้คนที่มาร่วมฝึกซ้อม ไม่ว่าจะทหารหรือนักเรียน ทุกคนต่างฝึกซ้อมกันอย่างตั้งใจ ไม่ว่าจะร้อนขนาดไหน ทุกคนจะพยายามซ้อมเดินอย่างเต็มที่เพื่อแสดงถึงความรักและภักดีที่มีต่อพระองค์ท่าน แม้แต่เวลาเหนื่อยจนอยากหยุดพัก ก็จะได้คิดถึงสิ่งที่พระองค์ทรงอดทนทำมาเพื่อเราตลอด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการมาร่วมเดินริ้วขบวนครั้งนี้ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะเป็นแค่ส่วนที่เล็กมากๆ ส่วนหนึ่ง แต่หากข้าพเจ้าตั้งใจก็คงจะทำให้ภาพรวมของงานออกมาได้ดี สมกับที่พระองค์ทรงลำบากตรากตรำเพื่อพวกเรา ความรู้สึกในวันพระราชพิธีต่างจากวันซ้อมเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้ารู้สึกใจหายทุกครั้งทีนึกถึง งานพระราชพิธีในวันนั้นเป็นภาพประวัติศาสตร์ของประเทศไทยที่ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าโชคดีที่ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของภาพประวัติศาสตร์นั้น ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้ทำอย่างเต็มที่ด้วยความตั้งใจและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และข้าพเจ้าจะยึดหลักคำสอนของพระองค์มาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตตลอดไป

กลอน 13 บท รวบรวม 41 บทเพลงพระราชานิพนธ์ วันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2559

...วันที่ท้องฟ้าได้เทวดากลับคืน...

ธ ทรงเป็น 'แสงเทียน' นำชีวิต
พระราชกิจ พาผ่าน ผ่าน 'ลมหนาว'
จะเดือดร้อน ปานใด จนรานราว
ทุกคราคราว ทรงพาราษฎร์ 'ไกลกังวล'

ทั้งโภชนา อาหาร ให้อิ่มท้อง
ไทยทั้งปวง 'เกษตรศาสตร์' ดอกไม้ผล
พระราชทาน 'เมนูไข่' ให้ปวงชน
แม่นรวยจน มีกินใช้ ได้สบาย

ธ ประทาน 'สายฝน' ให้ชุ่มฉ่ำ
ให้สุขล้ำ 'เกาะในฝัน' ที่มาดหมาย
ธ ทรงสอน ให้อู๋ 'รัก' เพื่อนรอบกาย
เป็นดัง 'สายลม' พัด ให้น้ำเย็น

แม่นมีดมีด เป็น 'แสงเดือน' นำลูกเดิน
มิให้เพลิน หรือประสบ ความยากเข็ญ
หากมีท่าน 'ใกล้รุ่ง' หรือ 'ยามเย็น'
'ชะตาชีวิต' ลำเค็ญ มีวันกัน

แต่ 'ยามค่ำ' คืบคลาน เร็วกว่าคาด
'อาทิตย์อัสดง' สาดล้นความ 'ฝัน'
สุราลัย เปิดรับเสด็จ องค์เทวี
เป็นดังพลัน 'รักคืนเรือน' เปิดนภา

มาวันนี้ 'ไร่เดือน' ที่ 'เดือนใจ'
'ค่ำแล้ว' ไซ้รู้ แต่สิ่งที่ เคยศึกษา
ได้เรียนรู้ จากพระองค์ ตลอดมา
มันคงกว่า 'คำหวาน'ใด ที่ 'แว่ว' ยิน

หากยังคง มี 'ดวงใจ กับความรัก'
 หากยังภักดี 'ภริมย์รัก' ไม่ติฉิน
 หากยังจำ องค์เทวา ผู้เดินดิน
 หากมั่นสิ้น จะจงรัก 'แผ่นดินของเรา'

พระผู้ทรง เป็นยิ่งกว่า 'พระปีใหม่'
 'พระมหามงคล' สว่างไสว มีอับเฉา
 พระทรงเป็น ต้น'ยุงทอง' ส่องนำเขาวرن
 พระราชันดดา องค์ 'มหาจุฬาลงกรณ์'

หากถามไทย ถึง 'ความฝัน อันสูงสุด'
 คงเร่งรุด อยากรปกป้อง องค์ผู้สอน
 ได้ร้อง 'มาร์ช ราชวัลลภ' ก้อง ทิฆัมพร
 ได้กล่าววอน 'เรา-เหล่าราบ21' รักษาองค์ราชินี

ให้ 'มาร์ชธง ไชยเฉลิมพล' ดังก้องฟ้า
 เป็นปฏิญญา บกอากาศเรื่อ เกียรติศักดิ์ศรี
 'มาร์ชราชนาวิกโยธิน' กลางชลธิ
 ประชาชี ทั่วหล้า ล้วนพร้อมใจ

มั่นสิ้นแล้ว องค์'เทวา พาคู่ฝัน'
 มั่นโคศคัลย์ จนไม่อยาก ก้าวไปไหน
 มั่นไม่มี พระองค์ 'แก้วตาขวัญใจ'
 แต่ใจไทย ยังมีพระองค์ ทุกชั่วกาล

'เมื่อโสมส่อง' แสงศศิ จากฟ้ากว้าง
 ใจอ้างว้าง จะร่วม ร้องขับขาน
 เหมือนวัน 'ศุภร์สัญลักษณ์' ในวันวาน
 เราจะผ่าน 'เราสู้' คีนมีดมน

ไทยจะยัง 'ยิ้มสู้' เหมือนฟอกกล่าว
 เพราะสั้นยาว ท่านจะอยู่ ทุกแห่งหน
 เพราะท่านจะ อยู่ในใจ ของปวงชน
 ชั่วอายุคน สถิต'ใน ดวงใจนิรันดร์'

ข้าพระพุทธเจ้า ขอน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้
 นางสาวจิรัฐิติ ดาราเมือง
 หัวหน้านักเรียน ปีการศึกษา 2560

พระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9)

นำเสนอบทไตร่ตรองของนักเรียนโดย คุณครูภัทรสุดา ยุทธคราม

**“บำเพ็ญกรณียกิจของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร อดทนและกล้าหาญ
อุทิศความเสียสละส่วนตัว ตั้งบรรพบุรุษผู้ซึ่งได้ก่อสร้างชาติ เป็นมรดกตกทอดมาถึงพวกเราชาวไทยจนบัดนี้”
กระแสพระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ ธันวาคม 2494**

หนูรู้สึกว่พระราชดำริของท่านเป็นหนึ่งในหลักในการดำเนินชีวิต คอยชี้แนะทางให้แก่หนูซึ่งการขึ้นำที่ว่านี้ คือ การกระทำอย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานรวมถึงในทุก ๆ เรื่องทั้งยังต้องอดทนฝ่าฟันกับอุปสรรคในชีวิต มีความกล้าหาญที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องและคอยนึกถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวเหมือนที่พระองค์ท่านทำให้เราประชาชนชาวไทยมากกว่า 70 ปี ท่านนึกถึงแต่คนไทยตลอดการปกครองของท่าน พระองค์ท่านยังได้เป็นแบบอย่างที่ดี คำสอนทั้งหมดของพระองค์เป็นเหมือนคำชี้แนะที่คอยเตือนและให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา หนูจะทำตามคำสอนของท่านตลอดชีวิตของหนู

ธวัชรรัตน์ วิมลโสภภาพรรณ ม.2

เราทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความซื่อสัตย์ ขยันหมั่นเพียร อดทน มีความมุ่งมั่น กล้าหาญ มีความเสียสละ แบ่งปัน และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่บุคคลรอบข้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่ยากที่จะทำแต่ก็ไม่ได้ยากเกินไปที่จะทำให้สำเร็จ เพื่อตอบแทนผู้ที่มีพระคุณต่อชาติ บ้านเมือง และต่อตัวตนเองและเพื่อตอบแทนบุคคลที่ทำความดีมาครึ่งชีวิตโดยไม่มีหวังผลตอบแทนใดๆ เพื่อทุกคน นั่นก็คือในหลวงรัชกาลที่ 9 ซึ่งเมื่อเปรียบสิ่งที่พระองค์ทรงทำกับสิ่งที่พระองค์สอนให้เรำทำ มันก็เป็นเรื่องน้อยนิดที่เราทุกคนสามารถทำให้สำเร็จได้

นรีรา วิจิตต์วัฒนกุล ม.2

พระองค์มีพระราชดำรัส สอนให้คนไทยทุกคนทำงาน ด้วยความซื่อสัตย์ ซึ่งถือเป็นหลักธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิตประการหนึ่ง ถ้าเราเป็นคนทีเก่ง มีความสามารถ แต่เราไม่มี ความซื่อสัตย์ ความขยันและอดทน ไม่มี ความเพียร เราก็ไม่สามารถที่จะทำการใหญ่สำเร็จได้หรือในบางครั้งถึงแม้เราไม่ใช่นคนที่เก่ง หรือมีความสามารถเท่าไรนัก แต่เรามีความเพียรพยายามความขยันและอดทน ก็สามารถเป็นบุญแก่สำคัญที่จะปลดลือกความสำเร็จของชีวิตได้เช่นกัน ความซื่อสัตย์เป็นบุญแก่ของความไวใจของคนที่จะมีให้กัน และเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนควรตระหนักถึง ความกล้าหาญในทางที่ถูก กล้าที่จะพูด กล้าที่จะทำในสิ่งที่ถูก เป็นสิ่งที่ดี และคุณสมบัติสุดท้ายที่ควรมีไว้ในตัว คือ ความเสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ทำประโยชน์เพื่อสังคมบ้าง ไม่ใช่คิดแต่เรื่องของตนเองเพียงอย่างเดียว ซึ่งทั้งหมดนี้พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้กับคนไทยทุกคน โดยทรงทำให้เห็นว่า พระองค์ไม่ทรงคำนึงถึงพระองค์เองเลยแต่พระองค์ทรงคำนึงถึงแต่ราษฎร ทีประสบปัญหาต่างๆ ท่านทรงประกอบพระราชกรณียกิจด้วยความอดทน และเมตตา ตลอดระยะเวลา 70 ปี ภายใต้ร่มพระบารมีพวกเราชาวไทยทุกคนได้ตระหนักว่พระองค์ คือ แบบอย่างของคนไทย ทุกสิ่งทีทรงสอน ทรงทำให้เราได้เห็น และเราชาวไทยทุกคนขอตามรอยพ่อหลวงของเรา และขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดไม่ได้ และพระองค์จะทรงสถิตในดวงใจของเราตราบนานเท่านาน

พิมพ็อร พิทักษ์สกุลหงส์ ม.2

**“เด็กคืออนาคตของชาติ ควรได้รับการอบรมบ่มนิสัย ให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลธรรม เคารพต่อกฎหมาย
เมื่อเติบโตใหญ่พลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดี และประเทศจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้”
พระราชดำรัสในพิธีเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง มกราคม 2495**

จากพระราชดำรัสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงกล่าวไว้ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าเด็กได้รับการอบรมนิสัยและฝึกคุณธรรม อีกทั้งยังเคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองกันทุกคน พลเมืองในประเทศก็จะเป็นคนดี และเป็นอนาคตของชาติได้ ดังนั้นพวกเราทุกคนควรจะเป็นคนดี ทำตามกฎกติกาของประเทศ เลือกรู้ทำในทางที่ดี และช่วยกันทำความดีเพื่อชาติ สามารถเริ่มทำง่าย ๆ โดยการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ กตัญญู เป็นมิตร และเป็นທີ່ปรึกษาของเพื่อน ๆ ตั้งใจเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ตลอดจนปฏิบัติตามกฎหมาย และช่วยเหลือทำความดีต่อประเทศชาติ สิ่งเหล่านี้เพียงแค่ว่าช่วยกันและพยายามทำดีก็จะเป็นอนาคตที่ดีของประเทศชาติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้

ธาริกา ธนาดำรงศักดิ์ ม.1

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร หรือในหลวงรัชกาลที่ 9 ของคนไทยนั้น ที่พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” ข้าพเจ้าคิดว่าเด็กคืออนาคตของชาติจริงๆ เพราะถ้าเด็กได้รับการอบรมนิสัยให้ดีอยู่ในศีลธรรมและเคารพกฎหมายบ้านเมืองเมื่อเติบโตใหญ่ ก็จะเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ และจะทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต เพราะเด็กคืออนาคตของชาติ ข้าพเจ้าจึงอยากจะทำปฏิบัติตนโดยนำพระราชดำรัสนี้มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตนเป็นคนดีอยู่ในศีลธรรม สิ่งใดที่ได้ปฏิบัติไม่ดีก็จะแก้ไข และจะไม่ปฏิบัติอีก จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้สมกับที่ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ”

ณัฐนิชา น้อยมณี ม.1

จากพระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” ทรงมุ่งสอนให้เด็ก ๆ เยาวชนทุก ๆ คน เป็นคนดีมีศีลธรรม เคารพกฎหมาย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าสืบต่อไป ด้วยการกระทำของพวกเราเยาวชนของประเทศชาติ ซึ่งสามารถทำได้ตั้งแต่เด็ก โดยการดูแลและแบ่งเบาภาระของพ่อแม่และคุณครู ข้าพเจ้าจะนำพระราชดำรัสไปประยุกต์ใช้โดยการเคารพในกฎกติกาต่างๆ มีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม เป็นคนดีมีศีลธรรมทั้งต่อครอบครัว ตลอดจนสังคมส่วนรวม เพื่อที่ข้าพเจ้าจะเติบโตเป็นคนดี และเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของชาติ และสั่งสอนเยาวชนรุ่นต่อไปให้เป็นกำลังของชาติสืบต่อไป

ทิมพกานต์ การพิศิษฐ์ ม.1

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 สะท้อนให้เห็นว่า “เยาวชน” หรือ “เด็ก” นั้น มีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติและเป็นอนาคตที่สำคัญของประเทศ หากเยาวชนได้รับการศึกษาที่ถูกต้อง มีแบบอย่างในการปฏิบัติตนที่ดี มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของบ้านเมือง นั่นคงเป็นเครื่องหมายว่าประเทศของเราจะเป็นไปในทิศทางที่ดี แต่ในทางกลับกัน หากเยาวชนไม่ได้รับการศึกษาที่ถูกต้องมีแบบอย่างที่ไม่เหมาะสม ดังเช่นในปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมเป็นอย่างมากผู้ปกครองควรให้คำแนะนำและดูแลเยาวชนอย่างใกล้ชิด ไม่ให้เสพสื่อที่ไม่สมควร เพื่อป้องกันอนาคตของชาติให้คงความเป็นผ้าขาวต่อไป ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นพลเมืองคนหนึ่งในสังคม และเป็นเยาวชนคนหนึ่งของชาติ ข้าพเจ้าจะตั้งใจศึกษาหาความรู้มาพัฒนาประเทศเคารพกฎกติกาของสังคม รับผิดชอบต่อส่วนรวม และในอนาคตข้าพเจ้าจะประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนรุ่นหลังตามพระบรมราโชวาทของพระองค์ ข้าพเจ้าจะนำคำสอนของพระองค์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต พระองค์จะสถิตในใจข้าพเจ้าและในใจของประชาชนชาวไทยทุกคนตลอดไป

สาริศา การขยัน ม.1

“ขอให้ทุกคนสนใจในความรักประเทศชาติและวัฒนธรรม แม้จะเป็นสิ่งที่ตกทอดมาแต่โบราณกาล แต่เป็นระเบียบการหรือเป็นวิธีการที่ดี ที่จะไม่ล้าสมัย”
พระราชดำรัสในโอกาสเสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีนาคม 2514

พระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ 9 นี้ แสดงถึงพระอัจฉริยภาพในการแนะนำแนวทางแก่ประชาชนเพื่อจะรักษาประเทศไทยและพัฒนาสังคมของเราให้ทันสมัย โดยใช้สิ่งที่มีอยู่มาตั้งแต่ในอดีต สะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่ว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในสังคม ทำให้ผู้คนในสังคมเกิดความภาคภูมิใจในประเทศชาติและที่มาของตน ทำให้สังคมของเรามีความแตกต่างจากสังคมอื่น และยังเป็นหลักฐานว่าประเทศของเรานั้นมีความเจริญทั้งทางด้านประวัติศาสตร์และสังคม

ชวิศา จิตต์ไพบูลย์สุข ม.1

จากพระราชดำรัสของพระองค์หนูรู้สึกถึงความห่วงใยคนไทยของในหลวงรัชกาลที่ 9 จึงทำให้หนูอยากรักษาวัฒนธรรมไทยสืบต่อไป เช่น ด้านอาหาร การแต่งกาย ที่เป็นเรื่องเล็กๆ แต่สามารถเริ่มจากตัวหนูได้ แต่หากคนไทยร่วมมือช่วยกันรักษาวัฒนธรรม หนูรู้สึกว่าวัฒนธรรมจะคงอยู่ตลอดไปเป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย

จินา ลี ม.4

หนูรู้สึกว่าแท้ที่จริงแล้ว เรื่องราวของวัฒนธรรมเป็นการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กๆ แต่ก็ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะปฏิบัติตามหรือไม่ ตั้งแต่เล็กเรามากก็ได้รับการปลูกฝังให้รักประเทศชาติ รักวัฒนธรรม ที่ส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น เห็นได้จากการสั่งสอนเพลงประจำชาติ กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นวัฒนธรรมแล้ว ก็ย่อมจะเป็นระเบียบหรือแนวทางที่ดีให้คนในสังคมปฏิบัติตาม และหนูตั้งใจว่าหนูจะรักประเทศชาติ และปฏิบัติตามวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง เพื่อให้วัฒนธรรมสืบทอดต่อไป เพื่อให้เป็นประวัติศาสตร์ที่ดั่งงามของประเทศไทย

ณิชกานต์ เกษมรพวงศ์กุล ม.4

จากพระราชดำรัสข้างต้น ทำให้หนูรู้สึกว่ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เราควรจะเห็นคุณค่า และรักษามันไว้ อย่าให้มันจางหายไป เพราะวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เป็นสิ่งที่เรามีมาตั้งแต่เรามีชาติไทย จริงอยู่ที่โลกปัจจุบันตอนนี้มีความเปลี่ยนแปลงไปมาก มีเทคโนโลยีและวัฒนธรรมของโลกตะวันตกเข้ามามีอิทธิพล แต่เราก็ไม่ควรยัดนำเอาสิ่งเหล่านี้มาปฏิบัติมากเกินไป เราควรช่วยกันรักษาและคงความเป็นไทย และสืบทอดส่งต่อไปให้คนรุ่นหลัง

เดชนิ หล่อปิ่นมณี ม.4

พระราชดำรัสนี้ ทำให้หนูเห็นถึงหน้าที่หนึ่งซึ่งคนไทยทุกคนควรจะร่วมกันทำหน้าที่นี้ นั่นคือการรักษาความเป็นไทย เพราะในปัจจุบันนี้วัฒนธรรมไทยซึ่งสืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ อาจถูกมองว่าล้าสมัย เขย คิดว่าไม่เข้ากับปัจจุบันแต่ความจริงนั้น คือ วัฒนธรรมไทยเหล่านั้น สะท้อนถึงความเป็นชาติ ความมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนกับชาติใดในโลก เป็นสิ่งที่บรรพบุรุษคิดขึ้นมา เพื่อให้ชาติของเราโดดเด่น และที่สำคัญคือวัฒนธรรมไทยแสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติที่เราควรภูมิใจ เพราะฉะนั้นเราจึงควรรักษา และสืบสาน ความเป็นไทยให้คงอยู่สืบไป วัฒนธรรมไทยนั้นมีความละเอียด อ่อนนุ่ม เช่น การไหว้ การกราบ หรือแม้กระทั่งถูกถ่ายทอดผ่านงานศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมต่างๆ ดังนั้นถ้าเรานำความอ่อนนุ่มเหล่านี้ มาใช้กับตัวเอง ก็จะสามารถพัฒนาตนเอง และสืบสานความเป็นไทยต่อไป

กัณติกา สิริตันขจร ม.4

"การทำดีนั้นทำยากและเห็นผลช้า แต่ก็จำเป็นต้องทำ เพราะหาไม่ความชั่วซึ่งทำได้ง่าย จะเข้ามาแทนที่และจะพอกพูนขึ้นอย่างรวดเร็วโดยไม่ทันรู้สึกตัว

แต่ละคนจึงต้องตั้งใจและเพียรพยายามให้สุดกำลัง ในการสร้างเสริมและสะสมความดี"

พระบรมราโชวาทพระราชทาน แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ สอนอัมพร 14 สิงหาคม 2525

หนูรู้สึกว่าการทำความดีนั้นยากกว่าการทำชั่ว เพราะมันจะขัดแย้งกับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการของคนเรามีมาก แต่ถ้าเรารู้จักลดละความต้องการของเราจะทำให้เราทำความดีได้ง่าย และเมื่อเราหมั่นทำความดีก็จะทำให้เรารู้สึกว่าการทำความดีไม่ได้ยากอย่างที่คิด แต่บางคนก็ไม่รู้จักรู้จักการทำความดีหรือลดกิเลสของตน คนผู้นั้นก็จะทำแต่ความชั่ว ซึ่งการทำชั่วเปรียบเหมือนกับเราคล้องโซ่เหล็กไว้ที่ขาแล้วใส่ที่ถ่วงน้ำหนักให้จมลง แต่ถ้าเรากลับตัวกลับใจทันทีจะทำให้เราสามารถว่ายน้ำขึ้นมาเหนือผิวน้ำได้

ศุภมณี สงวนอำมรงค์ ม.2

คนบางคนทำดีไปคนก็ไม่เห็นแต่พอทำชั่วเพียงครั้งเดียว คนกลับเห็นและจำไปตลอด เพราะฉะนั้นสู่ทำความดีไปเรื่อยๆ แม้คนจะไม่เห็นแต่ก็ดีกว่าทำชั่วให้คนจำ คนบางคนคิดว่าการทำดีไม่เห็นจะได้อะไรกลับมา แต่ถ้าทำไปเรื่อยๆ ยิ่งไปผลตอบแทนจะดีกว่าที่คาดไว้นั่นเอง ถึงแม้การทำชั่วจะทำง่าย และได้ผลตอบแทนที่เร็ว แต่ผลตอบแทนนี้ก็ชั่ววูบจะดี คนบางคนทำชั่วไปจนไม่ทันคิดพอดคิดจะกลับตัวอีกทีความชั่วก็พอกพูนขึ้น จนถอนตัวจากการทำชั่วไม่ขึ้นเพราะฉะนั้นอย่าคิดหรือลองทำชั่วเพราะทำไปก็มีแต่เสีย ทำความดีแม้ไม่มีคนเห็นแต่มันจะส่งผลดีกับตัวเราและคนรอบข้างของเราเอง

สายธาร เห็นอากาศ ม.4

นึกถึงการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ในแต่ละวันมีเหตุการณ์มากมายและแน่นอนว่าเมื่อเราพบเจอปัญหาหรืออุปสรรคความคิดที่จะให้ปัญหาเหล่านั้นหมดไปโดยการเอาตัวเองเป็นตัวกำหนดวิธีการของการแก้ปัญหาถ้าหากเราเลือกใช้วิธีง่ายๆ แก้เพื่อที่ให้ได้ผลดังที่ตนคาดหวังโดยไม่ได้คำนึงถึงคนรอบข้างนั้นเท่ากับว่า ไม่ใช่การแก้ปัญหา แต่กลับเป็นโยนปัญหาให้กับผู้อื่นแทน ในทางกลับกันถ้าหากเราจะแก้ปัญหาโดยที่ไม่ให้กระทบผู้อื่นฟังดูเหมือนทำได้ยาก และโอกาสที่จะแก้ไขได้มีเพียงน้อยนิดเท่านั้น แต่เราทุกคนก็สามารถทำได้ยังมีอีกหลากหลายเหตุการณ์ ทำยที่สุดแล้วเราก็สามารถเลือกเส้นทางของตนเองได้โดยการคิดดี ทำดี และไม่เปิดช่องทางให้กับความคิดหรือการกระทำที่ซึ่งแสดงออกถึงความเห็นแก่ตัวและจะกลายเป็นความเคยชินในที่สุด

ปานิสรา พันทจักรชุลาก ม.4

จากข้อความในพระบรมราชาธิราชวงศ์ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ สังคมไทยในปัจจุบันมองว่า การทำความดีเป็นเรื่องยุ่งยาก ไกลตัว หรือต้องเกี่ยวข้องกับศาสนา ฯลฯ จนส่งผลให้การทำความดีดูเป็นเรื่องโลกสวยทำความดีไปก็ไม่มีใครสนใจ ไม่ได้อะไรตอบแทน ทั้งที่จริงแล้ว การทำความดีไม่ใช่เรื่องไกลตัวเลย ไม่จำเป็นต้องบริจาคเงินมากมาย ไม่ต้องเข้าวัด ไม่ต้องยุ่งกับศาสนาหรือลัทธิใดๆ ทั้งนี้ สำหรับข้าพเจ้า การทำความดีคือการช่วยเหลือผู้อื่นโดยที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มันเป็นเรื่องที่ไม่ซับซ้อนวุ่นวาย ไม่มีกฎหรือข้อบังคับว่าต้องทำ แต่เป็นสิ่งที่ควรจะทำ การทำความดีช่วยให้สังคมน่าอยู่ขึ้น เรียบร้อยขึ้นและลดปัญหาต่างๆ ในสังคมได้มากขึ้น ส่วนการทำความดีนั้น จัดว่าเป็นเรื่องง่ายใครๆ ก็ทำได้ ทั้งที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง หากเปลืองความดีจนติดเป็นนิสัยก็ยากที่จะเลิกได้ ถ้าให้เปรียบเทียบความดีกับความชั่ว ความดีก็ควรเป็นดังวิตามินและเกลือแร่ในร่างกาย ส่วนความชั่วนั้นคือไขมันสะสม ถ้าเราไม่หมั่นออกกำลังกายขจัดไขมันออกไป มันก็จะพอกพูนสะสมโดยไม่รู้สึกรู้หายจนยากจะกำจัดผิดกับวิตามินและเกลือแร่ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี สร้างประโยชน์ให้กับร่างกายแต่กลับสูญเสียได้ง่ายยิ่งกว่า การทำความดีนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ซับซ้อนหรือไกลตัวก็จริงแต่การรักษาความดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะความชั่วเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายกว่า คล้ายกับการรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงห่างไกลจากโรคภัย ทางที่จะปกป้องรักษาความดีต่อไปคือ การทำความดีอย่างสม่ำเสมอไม่วันไหนกับสิ่งรอบข้างที่มาช่วยยื้อให้ทำชั่ว ลงมือปฏิบัติตนให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ เช่นนั้นแล้ว เราก็จะรักษาความดีได้สืบไป การทำดีนั้นอาจจะเห็นผลช้า หรือไม่มีใครเห็นค่าของมันเลย แต่จงระลึกไว้เถิดว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสังคม หากไม่มีใครทำจงลุกขึ้นมาทำเอง

กัณติกา วิชาญเมธากุล ม.4

**“การคิดก่อนพูดและทำจึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควรและหยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง”
พระราชดำรัสเนื่องในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรกฎาคม 2540**

ข้าพเจ้าคิดถึงหลักคำสอนหนึ่งในศาสนาพุทธเกี่ยวกับกาย วาจา ใจเมื่อเราทำดี เราก็ต้องทำดีทั้ง กาย วาจา ใจทำงานสอดคล้อง และไม่แยกออกจากกันได้ ดังนั้นเมื่อข้าพเจ้าคิดถึงคำสอนนี้ จึงเห็นว่าพระราชดำรัสของพระองค์ คือ ความจริงแท้แน่นอน ความคิดนั้นถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นในทุกการกระทำของมนุษย์ นั่นจึงเป็นสิ่งสำคัญว่าทำไมคนเราจึงต้องพัฒนา

ความคิด และความสามารถของเราอยู่เสมอ เพื่อศักยภาพในทุกๆ ด้าน การคิดก่อนพูดและก่อนกระทำการใดๆ นั้นไม่ใช่เพียงแต่จะสามารถยับยั้งสิ่งที่ไม่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาและยกระดับความคิดของบุคคลผู้นั้นได้เมื่อปฏิบัติเป็นกิจวัตร ทำให้กลายเป็นบุคคลที่ควรค่าแก่ความเคารพนับถือและเกียรติยศทั้งปวง

ปณณดา ตั้งพิทักษ์กุล ม.5

การพูดหลังจากที่คิดอย่างดีก่อนแล้วนั้น จะทำให้คำพูดที่ออกมาไม่ทำร้ายจิตใจของผู้ฟัง เป็นการลดโอกาสที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคมเมื่อไม่เกิดความขัดแย้ง สังคมก็จะสงบสุข อยู่ร่วมกันด้วยความรัก และความสามัคคี ทำให้ประเทศพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

พิรยา รวีทรัพย์ไพศาล ม.6

คำพูดและการกระทำของคนคนหนึ่งส่งผลต่อคนรอบข้าง ดังนั้น ก่อนที่เราจะพูดหรือทำอะไร ควรจะต้องคิดก่อนว่าเหมาะสมหรือไม่ และผู้ที่ฟังจะรู้สึกอย่างไรบางครั้งคำพูด และการกระทำก็มีบทบาทในการสร้างมิตร แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถสร้างศัตรูได้เช่นกัน หากเราพูดและทำในสิ่งที่ดีก็ทำให้คนรอบข้างมีความรู้สึกที่ดีต่อเรา แต่หากเราไม่คิดก่อนที่จะพูดหรือทำ การกระทำที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางจิตใจและร่างกายของผู้อื่นก็จะส่งผลเสียต่อเราเช่นกัน

อนุภา ภูเจริญ ม.6

ในการกระทำทั้งหมดของมนุษย์ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือการคิด หากคิดดีแล้ว ถี่ถ้วนแล้ว ย่อมนำไปสู่การมีสติที่จะสามารถเลือกที่จะพูดในสิ่งที่ดี เลือกทำในสิ่งที่ดี เพราะในยามที่เราคิด ไม่ว่าสิ่งใด เราเป็นนายของมัน คำพูด คือ นามธรรมที่ไร้เสียงแต่อยู่ในสมองของเรา เราสามารถตรึงตรองอย่างไรก็ได้ ผิดพลาดได้ ชัดเกลาได้ แก้ไขได้ เพราะมันยังไม่สามารถออกไปทำร้ายคนอื่น แต่หลังจากที่เราพูดหรือทำสิ่งใดไปแล้ว คำพูดและการกระทำนั้นจะเป็นนายของเรา เพราะมันเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม คนภายนอกได้ยินได้เห็น ได้รับรู้ และมันสามารถทำร้ายผู้อื่นได้ ดังนั้นการกระทำของเราทั้งหมดเป็นภาระความรับผิดชอบที่รั้งคอเราไว้ให้ถูกบังคับไปตามผลลัพธ์ของคำพูดและการกระทำนั้นๆ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด คือการควบคุม มีสติในความคิดของตนเอง คิดให้รอบคอบ แล้วจึงค่อยตัดสินใจที่จะกระทำการใดๆ เพื่อไม่ให้สิ่งนั้นทำร้ายใคร

ชเนตนันท์ บุญญทองรัตน์ ม.6

เป็นข้อคิดที่เราควรต้องรับรู้กันในทุกขณะลมหายใจว่าคำพูด การกระทำ ไปจนถึงสายตาของเราเป็นสิ่งที่สามารถก่อให้เกิดความรู้สึกทั้งดีและไม่ดีให้แก่ผู้อื่นได้ ดังนั้นผู้พูดจึงเป็นผู้ที่ต้องตระหนักถึงความอันตรายของคำพูดของตน รับรู้ว่าจะสามารถส่งผลเสียได้มากถึงเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่คำพูดของคนไม่ได้ถ่ายทอดเพียงจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งแต่ยังรวมถึงในโลกออนไลน์ที่ทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะมีการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้งอกเงยในใจของคนพระราชดำรัสนี้เป็นคำสอนที่เตือนใจเราได้มากที่สุดว่าเราควรต้องคิดก่อนที่จะพูด คิดก่อนที่จะทำ มิเช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียตามมา การสำนึกในทุกลมหายใจของการดำรงชีวิต คือ หลักการพื้นฐานที่จะทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขเป็นคนที่เป็นที่รักของผู้อื่น ในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ที่จะสามารถสร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่ขึ้นได้ ทั้งหมดนี้ไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่งที่จะสามารถทำได้แต่คือหน้าที่ของพวกเราทุกคนในสังคมไทยและสังคมโลกที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสม

จิรัฐิติ ดาราเมือง ม.6

**“คนเราก้าวใจในความต้องการ ก็มีโลกน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย
ถ้าทุกประเทศมีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภมาก คนเราก็ออยู่เป็นสุข”**

**พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่คณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย 4 ธันวาคม 2541**

ถ้าคนเรามีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเบียดเบียนคนอื่น เช่น ขโมยของผู้อื่นที่เราอยากได้
พูดในสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกด้อยกว่าตน ถ้าผู้คนในทุกประเทศมีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี มีความพอประมาณ ไม่โลภมาก
เราก็อาจอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าคนประเทศอะไร ไม่เหยียดเชื้อชาติ ไม่เหยียดสีผิว และถ้าแต่ละ
ประเทศไม่ต้องต่อสู้ ทำสงคราม เพื่อให้ประเทศของตนเองเป็นใหญ่ ทุกคนในประเทศก็จะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ปานสิริ บุญญประสิทธิ์ ม.4

การพอเพียงน่าจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ยากที่สุดในชีวิต แม้ว่าเราจะรู้ดีว่าเป็นสิ่งที่ควร แต่รู้ตัวอีกทีการพอเพียงก็เป็น
สิ่งที่ห่างไกลไปแล้ว เรบอกเราพอใจในสิ่งที่ตนมี แต่เรากระหายที่จะมีอาชีพการงานที่มั่นคงกว่าเดิม เราอยากมีเสื้อผ้าที่
ดูดีกว่าเดิม เราอยากมีรูปร่างหน้าตาที่ดีกว่าเดิม แล้วอะไรคือสิ่งที่ “ดีกว่าเดิม” คือการที่เราได้เงินมากขึ้น? การที่มีคนสนใจ
มากขึ้น? การที่มีความสุขมากขึ้น? แล้วอะไรคือสิ่งที่ทำให้เรามีความสุข? เมื่อเราได้สิ่งที่เรารู้สึกว่ามัน “ดีกว่าเดิม” แล้วเรา
จะพอใจหรือไม่เมื่อเราเจอสิ่งใหม่ที่รู้สึกว่ามันดีกว่าเดิมมากๆ เราก็กระหายที่จะได้มาครอบครองอยู่ดี บางทีสิ่งที่ทำให้เรามี
ความสุขที่สุด อาจเป็นแค่การที่เรา “พอใจ” พอใจกับสิ่งที่ตนเองมีอย่างแท้จริง จะได้ละความรู้สึกอยาก รู้จักอิจฉา และเพื่อ
จะได้ไม่เบียดเบียนใคร เพราะเราไม่จำเป็นต่อไปแย่งของใครมา เพราะเรามีความสุขกับตนเอง นั่นคือ ตอนที่เราได้ “พอ
เพียง” อย่างแท้จริง

จิรา บุญบรรดาสุข ม.4

**“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็ม
ที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม
แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป”
พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากวารสารชัยพัฒนา ประจำเดือน สิงหาคม 2542**

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ที่กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียง
แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นห่วงและทรงคิดถึงประชาชนอยู่เสมอ ทรงแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจทรง
สอนให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งต่างๆ โดยปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระองค์นั้นไม่เพียงนำมาใช้กับการจัดการ
การเงินของครอบครัว หรือชุมชน แต่เป็นข้อคิดที่ตราตรึงอยู่ในใจคนไทยทุกคนในการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงในทุกๆ การกระทำ
ทำ และจะเป็นรากฐานที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จเสมือนเสาเข็มที่ท่านได้ทรงสอนไว้

ณิชา สุวัตถ์ ม.3

ข้าพเจ้ารู้สึกโชคดียิ่งที่ได้เกิดในแผ่นดินของรัชกาลที่ 9 เพราะท่านทรงทำทุกอย่างเพื่อประชาชน ในพระราชดำรัสเกี่ยวกับ “เศรษฐกิจพอเพียง” แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยต่อประชาชนทรงทำโครงการนี้เพื่อแก้ปัญหาจากฐานความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ถ้าไม่มีพระองค์ก็คงไม่มีประเทศไทยวันนี้

ชาลิสสา กิตติไชย ม.3

หนูรู้สึกดีใจที่มีโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งโครงการนี้ได้ช่วยประชาชน คนไทยมากมายในเรื่องความเป็นอยู่ของประชาชน ให้ความรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ซึ่งผลประโยชน์จากเศรษฐกิจพอเพียงนั้นนอกจากจะทำให้ประชาชนมีความสุขแล้วยังทำให้เศรษฐกิจในภาพรวมของเมืองไทยดีขึ้นด้วย

ศิริดา วิมลวัตรเวที ม.3

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ที่กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียง ถึงจะเป็นคำพูดสั้นๆ ง่ายๆ แต่สามารถสื่อความหมาย และแสดงภาพได้อย่างชัดเจน ท่านสามารถยกสิ่งต่างๆ รอบตัวเข้ามาประกอบกับคำสอนได้ เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่สามารถยึดถือเป็นหลักในการดำรงชีวิตประจำวัน

พริมา ทั้งสุนทร ม.3

“คุณธรรมข้อหนึ่งที่ยังมีอยู่อย่างบริบูรณ์ในจิตใจของคนไทยก็คือ การให้ การให้นี้ไม่ว่าจะให้สิ่งใด แก่ผู้ใด โดยสถานใดก็ตาม เป็นสิ่งที่พึงประสงค์อย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องประสานไมตรีอย่างสำคัญระหว่างบุคคลกับบุคคล และให้สังคมมีความมั่นคงเป็นปึกแผ่นด้วยสามัคคีธรรม”

พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ 31 ธันวาคม 2545

หนูคิดว่าการให้เป็นสิ่งที่ดีเหมือนเป็นการสร้างมิตรภาพกับผู้อื่นและยังเป็นการให้แบบไม่หวังผลตอบแทนเป็นสิ่งที่ดีมากและควรกระทำเช่นกันเหมือนที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชคอยให้ประชาชนคนไทยเสมอมาท่านทรงคิดค้นโครงการมากถึง 4,000 กว่าโครงการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ที่มีปัญหาให้ปราศจากปัญหาและสามารถอาศัยอยู่ได้อย่าง อุดมสมบูรณ์ ผู้ให้มีความสุขที่ได้ให้ ส่วนผู้รับเองก็มีความสุข ที่ได้รับเองเช่นกัน หนูในฐานะประชาชนคนหนึ่งจะคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเท่าที่หนูสามารถทำได้เพราะหนูมีพระองค์ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้หนูเสมอมา

กุลณัฐรัศมี เจียมเจริญ ม.5

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทำให้หนูรู้สึกว่าทุกการให้มีความหมายเสมอ ไม่จำเป็นว่าจะต้องให้อะไร ไม่ต้องคิดว่าจะได้อะไรกลับมา รู้แค่ทำให้แล้วทำให้ผู้รับมีความสุข ได้ประโยชน์ ใช้งาน แม้ว่าจะเป็นแค่ปากกาที่ให้เพื่อนยืมในวันที่เพื่อนลืมเอามา ให้คำปรึกษาเวลาเพื่อนทุกข์หรือจะเป็นแค่พูด ที่พูดให้ผู้ฟังรู้สึกดี ก็ถือว่าเป็นการให้ที่มีคุณค่ามากแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าให้อะไรใครได้แล้วเป็นประโยชน์กับเขาเราก็ควรทำ

ณัชชา สุรทศ ม.5

จากที่ได้อ่านพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่องเกี่ยวกับการให้แล้วก็ทำให้ตระหนักได้ว่าท่านทรงคิดถึงประชาชนขนาดไหน ท่านทรงให้สิ่งต่างๆ กับเรามากมายขนาดเราไม่สามารถจะทดแทนคุณได้ ซึ่งมันทำให้หนูรู้สึกตื่นเต้น และดีใจที่ได้เกิดทันสมัยของท่าน เพราะถึงแม้ว่าเราจะเกิดมาในยุคสมัยที่ทุกอย่างเปรียบพร้อมแล้ว แต่เมื่อลองมองย้อนไปดูว่าทำไมทุกอย่างถึงเปรียบพร้อมขนาดนี้ ก็ได้ว่ามีใครๆ หนึ่ง ที่ให้การช่วยเหลือประชาชนชาวไทยเสมอมา คนๆ นั้นคือ พระเจ้าอยู่หัว ท่านช่วยทุกๆ คนที่ลำบากยากไร้ ทรงให้ทุกสิ่งมากมาย ทำให้หลายๆ คน กินดีอยู่ดีอย่างทุกวันนี้ ทั้งหมดนั้นเริ่มมาจากการให้ของท่าน

รินรดา สิริทรัพย์พงศา ม.5

หลังจากที่อ่านแล้วการให้ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ การให้โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน พระองค์ทรงทำงานหนักมากมาย เพื่อให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข โดยไม่ได้หวังให้ประชาชนทำอะไรตอบแทน เราควรนำคำสอนของพระองค์มาใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพราะการให้โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนเป็นการให้ด้วยใจ เป็นการให้ที่ดีที่สุด คนเราไม่สามารถเลือกเกิดได้ บางคนรวย บางคนจน บางคนมี บางคนไม่มี แต่เราสามารถเลือกที่จะทำความดีได้ถ้าเรามีมาก เราก็ควรจะแบ่งปันให้กับคนที่ไม่มี โดยไม่จำเป็นต้องหวังสิ่งใดกลับมาเพราะสิ่งที่เราได้กลับมา ก็คือ ความสุขและรอยยิ้มจากผู้ถูกให้ เหมือนกับพระองค์ที่ทำทุกอย่างเพื่อให้ประชาชนยิ้มและมีความสุข

ญาณิน เลิศประภาพงศ์ ม.5

นักเรียนที่เข้าประกวด/ร่วมกิจกรรม

รวบรวมโดย โดย คุณครูกรรณิการ์ กลิ่นกลัด
และคุณครูกนกวรรณ ไทยรัตน์

• เด็กหญิงสิตานัน เอกบรรณสิงห์ ป.1/1

ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง ประเภททีมเด็กเล็ก 8 คน (6 - 8 ปี) จากการแข่งขันยิมนาสติกลีลาเพื่อความเป็นเลิศ สโมสรสัมพันธ์ ครั้งที่ 17 จัดโดย สมาคมกีฬาโยมนาสติกแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 21 - 23 เมษายน พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัล เกียรตินิยมอันดับ 1 DISTINCTION ในการสอบวัดความสามารถทางดนตรีด้านบัลเลต์ ระดับ Primary Grade จัดโดย Royal Academy of Dance เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัล เหรียญทอง จากการสอบวัดความสามารถทางดนตรีด้าน Piano ระดับ Grade 1 รายการ Music Learning Fest ครั้งที่ 4 ประจำปี 2017 จัดโดย Trinity College London เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ประเภททีม 12 คน class B จากการแข่งขันยิมนาสติก รายการงานมหกรรมแข่งขันกีฬาเด็กเล็ก ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 ประจำปี 2560 จัดโดย กรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 26 - 27 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงสินริย์ มิตรพันธ์ ป.1/4

ได้รับรางวัลชมเชย จากการแข่งขันเปียโน รุ่น Junior อายุไม่เกิน 8 ปี รายการ MCGP Piano Competition 2017 จัดโดย โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระหว่างวันที่ 15 - 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงเบญญาภา เสายอด ป.3/1

ได้รับรางวัลอันดับ 1 ประเภท Solo Program และ Character Spotlight จากการแข่งขันสเก็ตน้ำแข็งรายการ ZPELL Ice Skating Championships 2017 ณ The Rink Zpell Future Park ในระหว่างวันที่ 3 - 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัลอันดับ 3 ประเภท Character Spotlight, Delta และอันดับ 4 ประเภท Solo Program, Delta จากการแข่งขันสเก็ตน้ำแข็งรายการ Skate Asia 2017 ณ Bintaro Jaya Xchange Ice Skating Rink ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในระหว่างวันที่ 6 - 13 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงสุพิชญ์ชญา พงศ์ธรพิสุทธิ์ ป.3/2

ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง จากการแข่งขันเทนนิส รุ่นอายุ 8 — 9 ปี รายการเยาวชนพัฒนาฝีมือ Junior Tennis Competition จัดโดยราชกรีฑาสโมสร เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงณฟ้า ฉัตรอารยมนตรี ป.3/2

ผ่านการคัดเลือกร่วมแสดงเปียโนในรายการ Piano and Voice Concert No.4 จัดโดยโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงปริม ตันตียันกุล ป.3/4

ได้รับรางวัลเหรียญเงิน จากการแข่งขันว่ายน้ำ รุ่นอายุ 8 ปีหญิง ประเภทกรรเชียง 50 เมตร รายการการแข่งขันว่ายน้ำเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนเตรียมทหารแซมเปียนซิป ครั้งที่ 16 ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ณ สระว่ายน้ำโรงเรียนเตรียมทหารจังหวัดนครนายก ในระหว่างวันที่ 5 — 6 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัลเหรียญเงิน จากการแข่งขันเทนนิส ประเภทหญิงเดี่ยวและชายเดี่ยว รายการ Junior Tennis Competition จัดโดยราชกรีฑาสโมสรโปโลคลับ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง จากการแข่งขันเทนนิส ประเภททีมหญิงและชาย รายการ Junior Tennis Competition จัดโดยราชกรีฑาสโมสร เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงนิกร์ เขมธรรม ป.3/4

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศจากการแข่งขัน ประเภท Short Distance Junior (Individual) Swim 200 meters and Run 2.06 kilometers รายการ The Biathlon 2017 ณ ราชกรีฑาสโมสร เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงพิงธรรม บุญยะประภัศร ป.4/1

ได้รับรางวัล 3 เหรียญทอง ประเภท ฟรีสไตล์ 100 เมตร ฝี่เสื้อ 50 เมตร กรรเชียง 50 เมตร และ 1 เหรียญเงิน ประเภท ฟรีสไตล์ 50 เมตร จากการแข่งขันว่ายน้ำ รายการการแข่งขันว่ายน้ำเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนเตรียมทหารแซมเปียนซิป ครั้งที่ 16 ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ณ สระว่ายน้ำโรงเรียนเตรียมทหารจังหวัดนครนายก ในระหว่างวันที่ 5 — 6 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงรวีปรียา รัตน์ประสาทร ป.4/2

ได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 จากการแข่งขันเปียโน รายการ The 5th Macao — Asia Pacific Youth Piano Competition 2017 ณ เขตบริหารพิเศษมาเก๊าแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในระหว่างวันที่ 1 — 12 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงณัฐชาวีร์ วิสุทธิพงศ์ ป.4/2

ได้รับรางวัล 1 เหรียญทอง ประเภท Couple Spotlight Light Entertainment 2 เหรียญเงิน ประเภท Open Freestyle Gold และ Open Freestyle Gold Short จากการแข่งขันสเก็ตน้ำแข็งรายการ Skate Asia 2017 ณ BX Rink Bintaro Jaya ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในระหว่างวันที่ 6 - 13 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงมิณชญา สิริเลิศศักดิ์สกุล ป.5/1

ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 2 จากการแข่งขันเปียโน รุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี รายการ 2017 Kawai Music Competition ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงเกรช อธิคมรัตน์กุล ป.5/2

ได้รับรางวัลชนะเลิศ จากการประกวดเต้น ประเภท Modern Troupes — 15 and under รายการ CSTD Asia Pacific Dance Competition ครั้งที่ 19 ณ The Kuala Lumpur Performing Arts Center เมืองกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงขวัญข้าว ฉัตรอารยมนตรี ป.5/3

ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภท Piano Festival Class Grade 4 รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี จากการแข่งขันเปียโน รายการ Music Learning Fest#4 Bangkok 2017 จัดโดยศูนย์ทริเน็ต ประเทศไทย ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงวรินทร์ ขวลิต ป.5/4

ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภท Piano Festival Class Grade 2 จากการแข่งขันเปียโน รายการ Music Learning Fest#4 Bangkok 2017 จัดโดยศูนย์ทรินิตี้ประเทศไทย หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงนีนารา ฉัตรพรณรังสี ม.3/1

ได้รับเกียรติบัตรเป็นผู้สอบได้คะแนนรวมสูงสุด อันดับ 1 ของจังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการเข้าร่วมโครงการสอบแข่งขันวัดความรู้ความสามารถทางวิชาการ ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 16 ประจำปีการศึกษา 2560 จัดโดยบริษัท ทีโอพี เทสต์ เซ็นเตอร์ จำกัด เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2560

• เด็กหญิงกัลยพัชร พลอยประดิษฐ์ ม.3/1

ได้รับเกียรติบัตรเป็นผู้สอบได้คะแนนรวมสูงสุด อันดับ 1 ของประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการเข้าร่วมโครงการสอบแข่งขันวัดความรู้ความสามารถทางวิชาการ ภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 16 ประจำปีการศึกษา 2560 จัดโดยบริษัท ทีโอพี เทสต์ เซ็นเตอร์ จำกัด เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2560

ได้รับเกียรติบัตรเป็นผู้สอบได้คะแนนรวมสูงสุด อันดับ 1 ของภาคกรุงเทพมหานคร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการเข้าร่วมโครงการสอบแข่งขันวัดความรู้ความสามารถทางวิชาการ ภาษาไทย ครั้งที่ 15 ประจำปีการศึกษา 2560 จัดโดยบริษัท ทีโอพี เทสต์ เซ็นเตอร์ จำกัด เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2560

ได้รับรางวัล Winner จากการเข้าร่วมแข่งขัน Inlingua Fashion Island Mother's Day Writing Competition ในระดับอายุ 15 — 19 ปี จัดโดย Inlingua เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560

การรณรงค์ไม่ลักลอก

โดย คุณครูวิद्याพร วจิณานุกุลักษณ์

การลักลอก หรือการโจรกรรมทางวิชาการ (PLAGIARISM) มีความหมายจากเว็บไซต์ www.plagiarism.org ว่า การนำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตนเอง หรือการคัดลอกข้อความหรือความคิดของผู้อื่นโดยไม่อ้างอิง หรือ การให้ข้อมูลที่ผิดจากแหล่งที่มา ฯลฯ ซึ่งถือเป็นการกระทำที่ทุจริต

ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูลได้ง่าย ทำให้เกิดการสำเนาข้อมูลหรือ copy and paste ได้ง่ายเช่นกัน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งของการคัดลอกข้อมูล นอกจากนี้อาจเกิดจากการที่บุคคลขาดทักษะ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ หรือขาดทักษะการอ่านหรือเขียนสรุปความจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จึงส่งผลให้เกิดการคัดลอก หรือแอบอ้างข้อมูลขึ้น

ทางโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ตระหนักถึงความสำคัญของการรณรงค์การไม่ลักลอกให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและบุคลากรทุกคน โดยทางกลุ่มสาระภาษาไทยได้จัดทำโครงการรณรงค์การไม่ลักลอกขึ้น เพื่อให้ครูและนักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ลักลอก และเพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปความด้วยตนเอง และอ้างอิงแหล่งข้อมูลได้ถูกต้องตามรูปแบบ กลุ่มสาระภาษาไทยได้จัดทำรูปแบบการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยใช้รูปแบบการเขียนอ้างอิงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้มีมาตรฐานในการเขียนอ้างอิงแบบเดียวกันในโรงเรียน และนำไปติดไว้ที่บอร์ดในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ เพื่อให้นักเรียนและครูสามารถเข้าถึงรูปแบบการอ้างอิงและนำไปใช้ได้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการสอนอ่านและเขียนสรุปความในทุกระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการนำไปใช้ศึกษาและสรุปข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ

การรณรงค์เรื่องการไม่ลักลอก เป็นสิ่งที่ทางโรงเรียนเล็งเห็นว่าควรปลูกฝังแก่นักเรียนในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาล ซึ่งคุณครูระดับชั้นอนุบาลก็มีการปลูกฝังคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นคุณธรรมพื้นฐานของการไม่ลักลอก อีกทั้งยังสอนให้เด็ก ๆ รู้จักชื่นชมผลงานของเพื่อนๆ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน รวมถึงสอนให้นักเรียนรู้จักการกล่าวถึงแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างง่าย ๆ เหมาะสมกับวัยด้วย

จากผลการดำเนินโครงการรณรงค์การไม่ลักลอกในภาคเรียนที่ 1 ที่ผ่านมา ครูทุกกลุ่มสาระได้ให้ความสำคัญกับการอ้างอิงข้อมูล และร่วมมือในการปลูกฝังให้นักเรียนไม่ลักลอก และรู้จักการอ้างอิงที่ถูกต้อง อีกทั้งครูยังเป็นแบบอย่างในการอ้างอิงด้วย

美特德怡学校中文比赛

การแข่งขันภาษาจีนของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

作者: 张宇明老师 泰文翻译: 高三二班 金雅珊

โดย คุณครู Zhang Yuming

ผู้แปลภาษาไทย นางสาวดารารัตน์ เกษมสมใจ นักเรียนชั้นมัธยม 6

美特德怡学校中文比赛为每学年举行一次的校内例行比赛，自2013年至今，已成功举行了五届，吸引了近两千名学生参加了比赛。比赛旨在激发学生学习汉语的积极性，增强学生的汉语实际使用能力，寓教于乐，为学生提供学以致用的平台。

การแข่งขันภาษาจีนของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี 2013 เป็นต้นมา รวมทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี โดยมีนักเรียนที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันแล้วประมาณ 2,000 คน การแข่งขันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาจีน ตลอดจนฝึกทักษะการใช้ภาษาจีน การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

本年度的比赛已于8月7-9日成功举行，全校近五百名学生参加了比赛，获奖学生121名。鉴于学生兴趣的转变以及语言使用方式的变化和科技的发展，中文比赛每年会对比赛项目进行调整，2017学年比赛项目如下：

การแข่งขันภาษาจีนในปีจัดขึ้นในวันที่ 7-9 สิงหาคม โดยมีผู้เข้าร่วมแข่งขันประมาณ 500 คน มีผู้ได้รับรางวัลรวม 121 คน เนื่องจากความสนใจของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของเทคโนโลยีในแต่ละปี การแข่งขันจึงมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ โดย การแข่งขันในปี 2017 เป็นดังนี้

唱歌 (小学一至四年级) ร้องเพลง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4)

画画儿 (小学一年级至初中三年级) วาดรูปตามคำบอก (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

朗读 (小学五年级至高中三年级) อ่านบทความ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

电脑打字 (高中一至三年级) การพิมพ์ภาษาจีน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6)

从本次的比赛结果来看，学生对中文的学习兴趣有所提高，语言能力上，特别是阅读及理解能力有了显著的进步。因此，我们将继续举行此类的中文活动，以进一步激发及促进学生的汉语学习。

จากผลการแข่งขันในครั้งนี้ เห็นได้ว่านักเรียนมีความสนใจเรียนและทักษะภาษาจีนดีขึ้น โดยเฉพาะการอ่านและการทำความเข้าใจมีการพัฒนาอย่างโดดเด่น ดังนั้นพวกเราจะจัดกิจกรรมเช่นนี้ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนต่อไป

แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ดนตรี

โดย นางสาวแสงแห่งฟ้า ไตสกุล

ขณะที่หนูกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หนูได้ทราบว่าทางโรงเรียนมีแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ดนตรี และมีโอกาสได้เข้าชมการแสดง Recital ของพี่ๆ ที่เรียนแผนการเรียนด้านดนตรี รุ่นที่ 2 จึงเกิดแรงบันดาลใจอยากที่จะเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนนี้ และนอกจากนี้ หนูก็มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพทางดนตรีในอนาคต จึงตัดสินใจเลือกเรียนแผนการเรียนนี้ ในช่วงแรกนั้นหนูต้องปรับตัวเป็นอย่างมากเนื่องจากแผนการเรียนนี้ต้องฝึกซ้อมดนตรีอย่างสม่ำเสมอควบคู่ไปกับการเรียนวิชาพื้นฐานในห้องเรียน แต่สิ่งที่ดีกว่านั้นคือ หนูได้เรียนสิ่งที่หนูรักและมีความสุขที่จะทำจึงทำให้หนูอยากมาโรงเรียนในทุกๆ วัน ซึ่งได้พบคุณครู เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่เป็นเหมือนครอบครัวเดียวกัน รู้สึกผูกพันและอบอุ่นมาก ในด้านการเรียนนั้น หนูได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ดนตรี ซึ่งทำให้หนูเข้าใจและสามารถตีความบทเพลงได้อย่างเหมาะสม รวมถึงได้รู้จักนักประพันธ์แต่ละท่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้หนูยังได้

มีโอกาสเรียนวิชาทฤษฎีดนตรี โสตทักษะ การบรรเลงรวมวง รวมถึงการขับร้องประสานเสียง ซึ่งคุณครูทุกท่านเคยพูดกับหนูไว้ว่า สิ่งที่ได้เรียนทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเป็นนักดนตรีที่ดี และยังมีวิชาอื่นๆ ที่ช่วยเสริมประสบการณ์ทางด้านดนตรีมากกว่าสิ่งที่เป็นพื้นฐาน คือ วิชาการประพันธ์ เพลง การเต้นสด การแสดง และเทคโนโลยีดนตรี ซึ่งวิชาเหล่านี้ ทำให้หนูได้มีบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นด้วยตนเองเป็นครั้งแรกในตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา หนูได้รับความรู้มากมายหลายอย่าง ทำให้หนูรู้สึกโชคดีมากๆ ที่ได้เข้ามาอยู่ในโรงเรียนนี้ ได้พบกับคุณครู รุ่นพี่และรุ่นน้องในสายการเรียนเล็กๆ ที่กำลังเติบโตขึ้นไปเรื่อยๆ ในทุกๆ วัน

แผนการเรียนอังกฤษ-ดนตรีที่เปิดมาได้เป็นเวลา 7 ปีนี้ ทุกๆ รุ่น จะต้องจัดการแสดงจบการศึกษาของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์การจัดการแสดงคอนเสิร์ต รวมถึงการประสานงาน และได้ฝึกฝนการเล่นดนตรีมากขึ้น เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไป

ใช้ในอนาคต ในส่วนของกระบวนการการเรียนรู้นี้ จำเป็นจะต้องให้ทางโรงเรียนของเราและมหาวิทยาลัยศิลปากรช่วยเหลือสนับสนุน แต่นักเรียนก็มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบบริหารจัดการตารางการแสดง ทำเอกสารต่างๆ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของครูที่โรงเรียน ทำให้คอนเสิร์ตออกมาอย่างสมบูรณ์แบบและดีขึ้นในทุกๆ ปี

ในปีการศึกษา 2560 หนูที่เป็นนักเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย รุ่นที่ 88 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ดนตรี กำลังจะจัดการแสดงคอนเสิร์ตจบการศึกษาในวันศุกร์ที่ 19 มกราคม

2561 ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ในโอกาสนี้ จึงขอเชิญชวนคุณครู นักเรียน ผู้ปกครองทุกท่าน รวมถึงศิษย์เก่าของโรงเรียน และผู้สนใจ มาร่วมชมการแสดงดนตรี ซึ่งประกอบไปด้วยบทเพลงจากนักประพันธ์ตั้งแต่สมัยบาโรค จนถึงปลายโรแมนติก โดยมีเครื่องดนตรีที่จะแสดง 3 ชนิดคือ เปียโน ไวโอลิน และมาริมบา สุดท้ายนี้ หนูขอขอบพระคุณคุณครูจากโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย และคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คอยดูแลช่วยเหลือการจัดการแสดงนี้ นับตั้งแต่ปี 2556 จนถึงปัจจุบัน และหนูจะตั้งใจจัดการแสดงคอนเสิร์ตนี้ให้ดีที่สุด

สังคคเป็นสุขทุกอาชีพอ่วยเหลือกัน

โดย คุณครูจจทามาศ ศิวกริตตนะ

ในหน่วยการเรยนรู้ บุคครอบตัว นักรเรียนชั้นอนุบาล 3 เรยนรู้เกี่ยวกับอาชีพต่า ๆ ในสังคค โดยนักรเรียนแต่ละคน ได้ไปสั้มาษณ์อาชีพของสมาชิกในครอบครัว จากนั้นนำกลับมาเล่าแลกเปลี่ยนเรยนรู้ร่วมกันที่ห้องเรยนและได้เลือกอาชีพที่ นักรเรียนในแต่ละห้องสนใจมากที่สุด เพื่อมาเรยนรู้ร่วมกันโดยได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองได้มาส่งเสริมการเรยนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมหน่วยการเรยนรู้ เพื่อให้นักรเรียนได้ความรู้ ลงมือปฏิบัติจริง และเห็นความสั้คัญของทุกอาชีพในสังคค

โลกใบเล็ก ในห้องแนะแนวประถม

โดย คุณครูพรทิพย์ ถาวรวิมล คุณครูตวิษา เขาวัดฉลาด
และคุณครูณฤดี ท่วงหมู่กลาง

หากโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักเรียน วิถีชีวิตในโรงเรียนจึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างบรรยากาศของความสุขและการเติบโตของนักเรียน งานแนะแนวประถมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ได้จัดบริการและกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน เช่น การให้การปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครอง การให้ข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจ และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ควบคู่กับการเสริมสร้างทักษะชีวิตและส่งเสริมความสามารถของนักเรียนตามความถนัดและความสนใจ

บรรยากาศของห้องแนะแนวประถม จึงมีทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะของนักเรียนที่ได้เล่นกับเพื่อนอย่างมีความสุข ความพยายามและสายตาที่มุ่งมั่นเพื่อสร้างสรรค์งานประดิษฐ์ของตนให้สำเร็จ การร่วมกันวางแผนงานกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้งานบรรลุตามที่ครมอบหมาย การเรียนรู้ที่จะปรับตัวท่ามกลางความต้องการที่แตกต่างกัน ความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และรับรู้ว่ามีความสามารถ ฉันททำได้ ผลงานที่สร้างสรรค์ซึ่งจุดประกายให้เกิดแรงบันดาลใจจากคนหนึ่งสู่อีกคน การแบ่งปันและการช่วยเหลือและเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันโดยเคารพกฎกติกา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นภาพสะท้อนว่า โอกาสในการเรียนรู้ของเด็กๆ ย่อมเกิดขึ้นได้ในทุกเวลา

จากเสียงเล็ก ๆ ในห้องแฉะแฉะ

หนูชอบเล่นของเล่น ตุ๊กตา และชอบทำกิจกรรมในห้องแฉะแฉะ วาดรูป ทำใบงาน

เด็กหญิงนิธิญนันท์ บุญนำกิจสวัสดิ์ ป.1

ชอบทำใบงานเต็มความสุข และประดิษฐ์ของเล่น

เด็กหญิงนันท์นภัส จรุงเรืองเกียรติ ป.2

ได้ตัดกระดาษ วาดรูป ระบายสี เล่นกับเพื่อน มีความสุข

เด็กหญิงภัทรานิษฐ์ ทองจิตติพงศ์ ป.4

หนูชอบมาห้องแฉะแฉะประถม ได้เล่นกับน้อง ได้คุยกับเพื่อน

เด็กหญิงภาณีชา อัศเจสสัน ป.5

วัยประถมเป็นวัยเริ่มต้นแห่งการเรียนรู้ สิ่งสมประสพการณ์ผ่านการเล่น การเรียน การคบเพื่อน และบ่มเพาะความรู้ ความสามารถ ความถนัดของตน เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาตนเองในก้าวต่อไป ดังนั้น การให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะชีวิตจึงมีความสำคัญควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวิชาการ รวมถึงการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเองเพื่อปลูกฝังความภาคภูมิใจ การเห็นคุณค่าของตนเองซึ่งนำไปสู่การเห็นคุณค่าของผู้อื่น

การจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียน ปีการศึกษา 2561-2565

โดย อาจารย์สุมิตรา พงศธร

แผนพัฒนาโรงเรียนปีการศึกษา 2556-2560 ซึ่งกำลังจะสิ้นสุดลง เป็นแผนที่สร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะที่นักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของคุณครู ในการจัดการเรียนการสอนนั้นทางโรงเรียนเลือกใช้กระบวนการ Mater Dei Learning Cycle ที่มุ่งให้นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ โดยให้ Big Picture แต่ต้นและจบท้ายด้วย Reflection ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาเราพบว่า นักเรียนมีการไตร่ตรองประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองอย่างดีทีเดียว ซึ่งเป็นเครื่องบ่งบอกว่า นักเรียนตระหนักในความรู้และทักษะของตน นอกจากนี้แล้วคุณภาพทางวิชาการหากจะวัดจากการเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียน มัธยม 6 รวมทั้งคะแนน O-net ในชั้นประถม 6 มัธยม 3 และมัธยม 6 ก็นับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจ และที่สำคัญยิ่งจิตตารมณ์เซอร์เวียม และภาคปฏิบัติของการพร้อมรับใช้ช่วยเหลือเป็นที่ชื่นชมของพี่ๆ นักเรียนเก่าของโรงเรียน ในแผนพัฒนาโรงเรียนปีการศึกษา 2556-2560 ทางโรงเรียนได้มองแบบอย่างของ Teach Less Learn More ของประเทศสิงคโปร์ และได้มีการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อลดความซ้ำซ้อนระหว่างชั้นเรียน และพยายามสร้างบูรณาการการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มสาระวิชา

สำหรับอีก 5 ปีข้างหน้า ปีการศึกษา 2561-2565 โรงเรียนนำเอาคำเชื้อเชิญของคณะอัครสุลิน แห่งสหภาพโรมันที่อยากเห็นศิษย์อัครสุลินมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในโลกมาเป็นโจทย์ในการวางแผน เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน คณะอัครสุลินได้จัดทำหนังสือเล่มเล็กๆ ชื่อว่า การศึกษาอัครสุลินภายใต้จิตตารมณ์ของนักบุญ อัญจลา เมริซี หนังสือนี้เริ่มเผยแพร่เมื่อตุลาคม พ.ศ. 2559 สารของหนังสือเป็นการกล่าวถึงลักษณะสำคัญของโรงเรียนอัครสุลิน และคุณค่าต่างๆ ที่ปลูกฝังให้ศิษย์มีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง Serviam อย่างที่เรียกว่า Pro-active

โรงเรียนได้เริ่มต้นเตรียมการเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาฉบับใหม่ ตั้งแต่มิถุนายน 2560 เริ่มด้วยการประเมินตนเองตามแผนพัฒนาโรงเรียนฉบับที่แล้ว ต่อด้วยการศึกษาความต้องการของชาติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ศึกษาการศึกษาของประเทศฟินแลนด์ว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จอยู่ที่ไหนบ้าง ศึกษาแนวความคิดการพัฒนาจริยธรรมในโรงเรียน ฯลฯ และเมื่อวันที่ 28 กันยายน ถึง 1 ตุลาคม คณะซิสเตอร์ และครูจำนวน 57 คนได้ไปร่วมเขียนแผนพัฒนาโรงเรียนภายใต้การนำของ ดร.อนุพันธ์ กิจนิจชีวะ กรรมการบริหารโรงเรียน และคุณพงษ์นรินทร์ รัตนรังสิกุล ที่ศูนย์อภิบาลของคณะคามิลเลียน ลาดกระบัง

ในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนฉบับใหม่ซึ่งยังไม่เสร็จสมบูรณ์นี้ เรามุ่งทั้งคุณภาพวิชาการของนักเรียนที่ได้ทั้งความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ โดยที่จะส่งเสริมการรักการอ่าน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการสร้างผลงานร่วมกับเพื่อนๆ โดยมีกระบวนการวางแผน การคิด และการปฏิบัติโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามารถทาง ICT ของนักเรียน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเครื่องมือแห่งการเรียนรู้และสร้างผลงาน ในด้านคุณธรรมนั้น เซอร์เวียมยังเป็นแกนหลักที่ผลักดันสู่การมีส่วนร่วมสร้างโลกและสังคมที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ยุวกวี ศีวีวรรณกรรม

เรียบเรียง และรวบรวมโดย คุณครูกลุ่มสาระภาษาไทย

“ลูกเกิดมา ก็มีแววตาพ่อคอยมองดู คอยอุ้มชู ผูกพันความรักมากมี

พ่ออดทนดูแล ไม่สนคำย่ำยี เพื่อลูกนี้ พ่อทำได้ทุกอย่าง”

ไม่ว่าพ่อจะเป็นยังไง ไม่ว่าพ่อจะจากไปไหน ไม่ว่าวันเวลาพรากเราให้ห่างกัน

ขอให้พ่อได้รู้เอาไว้ ลูกไม่เคยลืมสิ่งเหล่านั้น นานเท่านานยังรักพ่อคนนี้

พ่อคือสิ่งมีค่าที่สุด ที่ฟ้าให้ไว้ คือสุดรักสุดดวงใจที่ลูกมี

ขอทำตามคำสอนของพ่อ เลือกเป็นคนดี พ่อบอกคนดี ฟ้าดินมองเห็นเสมอ คนดีฟ้าดินมองเห็นเสมอ

(เพลงสุดรักสุดดวงใจ ประกอบละครสุดรักสุดดวงใจ)

คำร้อง/ทำนอง-สุรพันธ์ ชาญวิฆานันท์

หากเราพิจารณาทุกคำในเพลงนี้ จะเข้าใจในความหมายลึกซึ้งของคำที่ใช้และประทับใจในความสำคัญของเพลงที่ไม่เพียงสะท้อนความรัก ความผูกพันระหว่างพ่อกับลูกเท่านั้น แต่ยังสะท้อนความรักและความสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณท้าวในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทยของพระองค์เสมอมา ทรงเปรียบประดุจ “สุดรักสุดดวงใจ” ของคนไทยทั้งชาติ ทรงเป็นแบบอย่างที่เราไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เราจะเป็นคนดี พร้อมทำตามคำสอนของพระองค์ตลอดไป

การทำความดี สามารถเริ่มได้ด้วยการทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด โดยหน้าที่ของนักเรียนก็คือการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ และเป็นศิษย์ที่ดีของครู ซึ่งทำได้โดยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่างๆ ดังที่นักเรียนทุกคนต่างร่วมใจกันทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งกีฬา วันพ่อ ฯลฯ ซึ่งนักเรียนได้แบ่งปันความประทับใจจากประสบการณ์ที่นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรม ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาในงานเขียน ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองอีกครั้งในคอลัมน์ ยุวกวี ศีวีวรรณกรรม ขอเชิญทุกท่านติดตามและร่วมชื่นชมความประทับใจนี้ไปพร้อมกันได้ดังนี้

๘ สกิต ในดวงใจประชาเชกข์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงเป็นพระราชทานที่เก่งในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านดนตรี ท่านทรงแต่งเพลงไว้ 48 เพลง ทุกๆ เพลงมีความหมายที่ดีเหมือนคำสอนของท่านและเป็นเพลงที่ไพเราะมากๆ เช่น เพลงสายฝน เป็นเพลงที่ไพเราะมาก เพลงนี้หมายความว่า เมื่อมีอะไรแย่ๆ เกิดขึ้นเราก็ต้องเริ่มต้นใหม่ แล้วมันก็จะดีขึ้น ซึ่งก็เหมือนท่อนหนึ่งของเพลงที่บอกว่า “เมื่อลมฝนบนฟ้ามาลิวัดต้นไม้ปลิวลู่กิ่งใบ เหมือนจะเอนรากคลอนถอนไปแต่เหล่าไม้ยังไม่กลับงาม” หนูขอขอบพระคุณในหลวงที่สร้างแรงบันดาลใจให้หนูเล่นดนตรี เพราะถึงท่านจะทรงงานหนักแค่ไหนท่านยังทรงมีเวลาสำหรับการบรรเลงดนตรีและแต่งเพลงเสมอ

พรรณพุกษา ภาสกรวิทย์ ป.3/1

พระอัจฉริยภาพด้านดนตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นคีตกวีและนักดนตรีที่ชาวโลกยกย่อง ทรงพระปรีชาสามารถในการทรงดนตรี พระราชานิพนธ์เพลงและเรียบเรียงเสียงประสาน ทรงเป็นครูสอนดนตรีแก่ข้าราชการบริวารใกล้ชิด และทรงซ่อมเครื่องดนตรีได้ด้วยพระองค์เอง รวมทั้งทรงเชี่ยวชาญในศิลปะแขนงต่างๆ อย่างแท้จริง สมกับที่พสกนิกรชาวไทยน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญาว่า “อัครศิลปิน”

ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเริ่มพระราชนิพนธ์เพลง เมื่อมีพระชนมพรรษาได้ 18 พรรษาใน พ.ศ. 2489 ทรงพระราชนิพนธ์เพลง “แสงเทียน” เป็นเพลงพระราชนิพนธ์เพลงแรกและจนถึงปัจจุบันมีพระราชนิพนธ์ทั้งสิ้น 48 เพลง หนูชอบเพลง Still on My Mind เพราะว่าหนูเคยไปฟังเพลงนี้ที่คอนเสิร์ต หนูประทับใจมาก ๆ ทุกเพลงพระราชนิพนธ์ล้วนมีทำนองไพเราะประทับใจผู้ฟัง สอดคล้องกับเนื้อร้อง ซึ่งมีคติแนบการ และเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตของคนไทย

นิพนธ์ เหมธรรม ป.3/4

ตลอด 70 ปีที่ผ่านมา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงงานดูแลบ้านเมือง ประชาชนชาวไทยให้อยู่เย็นเป็นสุข เปรียบเสมือนประชาชนอยู่ใต้ร่มเงาของพระองค์ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินยังถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศไทย เพื่อที่จะทรงแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นๆ ดังเช่น ดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ แต่ก่อนชาวดอยที่อาศัยในสถานที่แห่งนี้เคยปลูกฝิ่นเป็นหลัก แต่พอหลายปีที่ผ่านมา ได้ทราบว่าการปลูกฝิ่นนั้นผิดกฎหมาย พระองค์ทรงแนะนำชาวดอยว่าให้เปลี่ยนมาปลูกพืชเมืองหนาวแทนเพราะสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย และจะได้ขายผลผลิตเหมือนประเทศเมืองหนาวเป็นรายได้บ้าง เป็นต้น ซึ่งจากตัวอย่างยังเห็นได้ถึงพระปรีชาสามารถด้านการใช้แผนที่ของพระองค์อีกด้วย

ตั้งแต่พระองค์เสด็จสวรรคต ประชาชนชาวไทยทุกคนยังคงสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ที่ทรงพัฒนาประเทศให้เจริญได้จนถึงทุกวันนี้ ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ข้าพเจ้าขอสัญญาว่า จะนำคำสอนคำแนะนำ การกระทำเพื่อผู้อื่นของพระองค์ไว้คอยเตือนใจตัวเองเสมอ

เวณิศา จินะวิจารณ์ะ ม.1/1

ตั้งแต่เด็กๆ ข้าพเจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของพระองค์ตลอดมา ไม่ว่าจะเป็พระราชากรณียกิจ หรือ พระบรมราชาบาท พระองค์ทรงสอนให้พวกเราทำความดี แต่เรื่องราวที่ข้าพเจ้าประทับใจมากที่สุด คือ “ความกตัญญู” ของพระองค์

คุณแม่ของข้าพเจ้าได้เล่าให้ฟังว่า พระองค์ทรงรักและห่วงใยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระราชมารดาของพระองค์มาก เหตุการณ์หนึ่งของพระองค์ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงความกตัญญู คือ ขณะนั้นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออกจากการรักษาพระวรกายที่โรงพยาบาลศิริราช พระองค์พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ เฝ้ารับเสด็จ เมื่อแพทย์ประจำพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เข็นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวออกมานั้น พระองค์ตรัสกับแพทย์ว่า “แม่ของเรา เราเข็นเองได้”

จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงคำกล่าวที่ว่า “ความกตัญญู เป็นเครื่องหมายของคนดี” ดังนั้นข้าพเจ้าจะคอยช่วยเหลือ ดูแลบุพการีของข้าพเจ้าเหมือนที่ท่านคอยดูแลเราตลอดมา

กัณฑ์สรีธา วัฒนะภูติ ม.1/2

“ธ สถิต ในดวงใจประชาชาษฎร์” ความหมายของประโยคนี้นี้ก็คือพระองค์อยู่ในใจของประชาชน เนื่องจากพระองค์ปกครองประเทศอย่างเป็นธรรม เพื่อประโยชน์และความสุขของประชาชนชาวไทย พระองค์เดินทางไปทุกพื้นที่ในประเทศไทย และทอดพระเนตรถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงมีพระราชดำริที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ

พระองค์มีโครงการในพระราชดำรินามากกว่า 4,000 โครงการ เช่น โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาที่สามารถแก้ไข

ปัญหาภาวะนมล้นตลาด โครงการพัฒนาที่ได้แก้ไขเรื่องน้ำเสีย เนื่องจากมีออกซิเจนในน้ำน้อย ทำให้น้ำกลับมาใสสะอาดอีกครั้งหนึ่ง โครงการฝนหลวงที่ได้แก้ไขเรื่องภัยแล้ง เนื่องจากฝนไม่ตกตามฤดูกาล ทำให้ประชาชนมีน้ำไว้อุปโภค บริโภค โครงการแก่งดินที่แก้ไขดินเปรี้ยวที่เกษตรกรไม่สามารถเพาะปลูกได้ จนดินสามารถกลับมาปลูกได้อีกครั้งหนึ่ง

โครงการทั้งหลายนี้มีประโยชน์ต่อประชาชนชาวไทยอย่างมาก อย่างเช่นประชาชนได้มีนมที่มีคุณภาพดี เด็กๆ ได้รับประทานนมที่มีประโยชน์ ประชาชนได้มีน้ำสะอาดไว้อุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการประกอบกิจกรรม

ภิญญาพัชญ์ ตั้งศรีโพธิ์รินทร์ ม.1/3

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ของปวงชนชาวไทย กษัตริย์ผู้ทรงงานหนักเพื่อพสกนิกร กษัตริย์ผู้ทรงทำทุกวิถีทางเพื่อให้ประชาชนของพระองค์พ้นจากความยากจน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนบนรากฐานของการพึ่งพาตนเอง กษัตริย์ผู้เปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพ กษัตริย์ผู้ริเริ่มและพัฒนาโครงการมากมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน อาทิ โครงการในพระราชดำริเกี่ยวกับป่า โครงการในพระราชดำริเกี่ยวกับน้ำ โครงการในพระราชดำริเกี่ยวกับดิน โครงการในพระราชดำริเกี่ยวกับวิศวกรรม แนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ กษัตริย์ผู้ดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างในทุกๆ ด้านให้กับประชาชน กษัตริย์ผู้เป็นที่รัก เทิดทูน และเป็นศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทย

การเสด็จสวรรคตของพระองค์ท่านในวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2559 เป็นวันแห่งความโศกเศร้าเสียใจของประชาชนทั่วทั้งประเทศ นับจากวันนั้น ภาพการเสด็จไปเยี่ยมพสกนิกรในถิ่นทุรกันดารเพื่อช่วยเหลือประชาชน ภาพการทรงงานตรากตรำแทบไม่เคยหยุดพักเพื่อดำเนินโครงการต่างๆ ให้กับประชาชน ที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความเอาใจใส่และความห่วงใยที่พระองค์ทรงมีต่อประชาชนอย่างมาก และภาพความอาลัยของประชาชนที่มีต่อในหลวงรัชกาลที่ 9 ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า พระองค์ยังติดตรึงอยู่ในใจของประชาชนชาวไทยทุกคน

ในวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าและครอบครัวได้มีโอกาสร่วมส่งเสด็จพระองค์โดยการร่วมถวายดอกไม้จันทน์ ที่บริเวณลานหน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ในวันนั้นมีผู้คนมาร่วมพิธีอย่างล้นหลามในชุดแต่งกายสุภาพสีดำ ซึ่งแสดงถึงความโศกเศร้าและอาลัยเป็นอย่างยิ่ง ในบริเวณนั้นมีข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และอาสาสมัคร มาช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทุกคนช่วยกันทำงานอย่างแข็งขัน ไม่แสดงความเหน็ดเหนื่อย แต่แสดงถึงแรงใจที่จะช่วยเหลือประชาชน ในการส่งเสด็จพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งเป็นครั้งสุดท้าย ภาพที่ข้าพเจ้าได้เห็นในวันนั้นสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ประชาชนชาวไทยรักและเทิดทูนพระองค์ และมีพระองค์เป็นแบบอย่างแห่งความดีในหัวใจ ดังคำที่ว่า “ธ สถิตในดวงใจประชาชาษฎร์”

ดั่งฝัน เตาะสกุล ม.1/4

เอกองค์กษัตริราช	พ่อหลวงของชาติ
ในหลวงองค์ภูมิพล	
เสด็จไปทุกแห่งหน	ทั่วไทยได้ยล
สี่พันแปดร้อยโครงการ	
ทั้งน้ำป่าดินฟ้าผ่าน	พระราชทาน
แก้ไขให้ไทยยั่งยืน	
เขาสูงไร่ไผ่ยืนพื้น	ธ ทรงรื้อฟื้น

ให้กลับอุดมสมบูรณ์
ฟ้าแล้งไร่นาดับสูญ
ประทานฝนหลวงสืบมา
อีกพระคุณอนเนกานา
ตลอดครองไทยเจ็ดสิบปี
ขอถวายทั้งชีวิตนี้
สืบสานพระราชปณิธาน

ธ ทรงเกื้อกูล

มากมายนักหนา

ขอทำความดี

กาพย์ฉบับที่ 16
กัณติกา ลีรัตนขจร ม.4/4

กษัตริย์นักพัฒนา
ทั่วทุกที่แผ่นดินไทย
ช่วยเหลือชาวสวนชาวไร่
ด้วยการชลประทาน
อีกทั้งยังมีโครงการ
เกษตรอินทนนท์
ทรงนามว่าภูมิพล
แก้ปวงชนชาวไทยเอ๋ย

ดูแลประชา

พืชผลไม้

ส่งเสริมชาวบ้าน

บันดาลสุขผล

กาพย์ฉบับที่ 16
อาทิตยา คุ่มแก้ว ม.4/3

เทวดาผู้เดินดิน
พระคุณล้นเหนือคณา
ท่านช่วยเหลือชาวประชา
แดนขวานทองให้รุ่งเรือง
คำสอนตั้งเทียบประเทือง
ให้ร่มเย็นเสมอมา
พระคุณท่านนั้นล้นฟ้า
พระราชาของชาวไทย

พระปรมินทร์

อีกทั้งพัฒนา

ชี้ทางบ้านเมือง

ขอกราบวันทา

กาพย์ฉบับที่ 16
ณัฐนิชา งามสอาด ม.4/3

วารินไหลระเรื่อยเอื้อยชลนา	ปานเวลาผ่านพัดไม่กลับหวน
ยังตริงจิตแจ่มใสให้คงครวญ	มหิศวรภูมิพลของคนไทย
พระผ่านฟ้าเจ้าอยู่หัวมหาราช	ทรงธรรมาทศพิริวิจิตรสมัย
ผู้ถือเทียนจรรยาแห่งภูวไนย	ผู้ครองราชย์เกริกไกรในคุณธรรม
ตั้งพระผู้วายถึงฝั่งมิติลา	ทรงมัจฉินมาปฏิปทาเลิศล้ำ
พระกรุณาทุกถิ่นหล้ายังจดจำ	พระผ่องอำไพพิริศประเสริฐบดินทร์
ณ วันนีรัศมียังทรงกลด	แม่สลดทินกรดับแล้วสิ้น
หากไออุ่นยังจุนเจือเพื่อแผ่นดิน	ชั่วชีวินสถิตในใจนิรันดร์

ชนตนันท์ บุญญทองรัตน์ ม.6/4

ตั้งแต่เล็กจนโต ดิฉันเห็นพระองค์ท่านผ่านทางโทรทัศน์เกือบทุกวัน สิ่งที่ดิฉันจดจำได้ คือท่านทรงงานหนักทุกวัน ไม่เคยหยุดพัก ในพระหัตถ์ถือแผ่นที่กับสมุดสำหรับจดบันทึก ไม่เคยมีที่ไหนในแผ่นดินไทยที่พระองค์ท่านไม่เคยเสด็จไป และทุกที่ที่พระองค์เสด็จไปถึงจะได้รับการพัฒนาให้อุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น พระองค์ไม่เพียงแต่สอนหรือเสนอแนวคิดในการดำเนินชีวิต แต่พระองค์ยังทรงปฏิบัติให้เราดูเป็นแบบอย่าง พระองค์สร้างอาชีพและความมั่นคงให้กับคนไทยทุกคน ทุกลมหายใจของพระองค์มีแต่คำว่า “เพื่อประชาชน” ดิฉันจึงไม่แปลกใจว่าเหตุใดคนไทยจึงรักพระองค์มากถึงเพียงนี้

พรวิณี ไชยศิริพันธ์ ม.6/1

ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริโครงการในพระราชดำริ ที่ช่วยพัฒนาที่ดินทำกินและชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุข เช่นในสมัยก่อนชาวเขายังชีพด้วยการปลูกฝิ่น พระองค์ได้ช่วยให้พวกเขามีอาชีพที่สุจริตและยั่งยืน เช่น โครงการหลวงดอยคำ นอกจากนี้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ก็ได้เป็นแนวทางช่วยให้ประชาชนลดการมีหนี้สิน พระองค์ทรงมีพระเมตตาต่อประชาชนชาวไทยมาตลอด 70 ปีที่ทรงครองราชย์ พระองค์ทรงทุ่มเทพระวรกาย ทรงงานหนักทุกวันเพื่อคนไทย ถึงแม้ดิฉันจะไม่ได้เกิดอยู่ในยุคที่เห็นพระองค์ทรงงาน แต่ดิฉันก็สามารถรับรู้ได้จากคำบอกเล่า และการถ่ายทอดเรื่องราวจากชนรุ่นก่อนๆ รวมถึงเห็นจากที่ข้าราชการได้สานต่อแนวพระราชดำริของพระองค์ และโรงเรียนก็ได้ปลูกฝังให้เราสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เสมอ ดิฉันภูมิใจที่ได้เกิดในแผ่นดินของพระองค์

เมณฑกา สมโสม ม.6/2

ในความทรงจำของดิฉัน ในหลวงรัชกาลที่ 9 เป็นผู้ที่มีพระคุณอย่างมากต่อประเทศไทยและประชาชนชาวไทย พระองค์ท่านได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจมากมายเพื่อช่วยเหลือประชาชนชาวไทยให้อยู่อย่างสุขสบาย พอมิพอกินตามฐานะของตน รวมถึงปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่างๆ เพื่อพัฒนาให้ก้าวหน้าอารยประเทศ พระองค์ทรงงานอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ไม่คำนึงถึงความยากลำบาก เสด็จพระราชดำเนินไปเยือนทุกๆ ที่ในแผ่นดินไทย และพระราชทานข้อคิดคติเตือนใจให้กับประชาชนในหลายๆ ด้าน ทรงเป็นกำลังใจให้ประชาชนในการทำความดี และทรงเป็นบุคคลต้นแบบของการทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน

ชนิตา จุนขยะ ม.6/3

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นผู้ที่เอาใจใส่ความเป็นอยู่ของราษฎรโดยเฉพาะราษฎร ที่ได้รับความยากลำบากในถิ่นทุรกันดารต่างๆ ซึ่งพระองค์ท่านจะเสด็จพระราชดำเนินไปทุกแห่ง เพื่อถามไถ่สารทุกข์ สுகดิบของราษฎรด้วยความตั้งใจ จนสามารถช่วยเหลือราษฎรเหล่านั้น ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นผ่านทางโครงการใน พระราชดำริ ไม่เพียงแต่พระปรีชาด้านการปกครองเท่านั้น แต่พระองค์ท่านยังมีพระอัจฉริยภาพด้านอื่นๆ ด้วย ที่เห็นได้ชัด คือ พระอัจฉริยภาพด้านดนตรี พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์บทเพลงต่างๆ ซึ่งมีเนื้อร้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความ ไพเราะและสร้างแรงบันดาลใจในแง่บวกต่างๆ ให้แก่ประชาชนชาวไทย ดังนั้นในหลวงรัชกาลที่ 9 ในความทรงจำของดิฉัน คือ พระราชาผู้ทรงพระปรีชาและทรงเป็นคិតกวีผู้ยิ่งใหญ่ของปวงชนชาวไทย

ญาณิน นิติวฒนานนท์ ม.6/5

พ่อของดิฉัน

รักพ่อเท่าจักรวาล และขอบพระคุณพ่อมากนะคะที่ทำงานเพื่อครอบครัว

ณฤชล โอบนันต์ ป.1/4

หนูรักพ่อเมย์มากที่สุดในโลกเลย คุณพ่อเลี้ยงดูหนูให้ความรักหนูอย่างเต็มที่ สั่งสอนหนูให้เป็นเด็กดี หนูดีใจที่ได้เป็น ลูกของพ่อ

นิธิชญนันท์ บุญนำกิจสวัสดิ์ ป.1/1

คุณพ่อขา หนูจะตั้งใจเรียน หนูรักคุณพ่อที่สุดในโลก หนูสัญญาว่าจะเป็นคนดี พ่อเป็นคนที่ทำให้หนูตั้งแต่เล็กจน โต หนูมีความสุขที่มีพ่อ

กานต์พิชชา วงศ์สุรไกร ป.1/3

หนูขอบคุณคุณพ่อ ที่พ่อดูแลหนูมาตลอดเวลาที่หนูไม่สบาย และขอบคุณคุณพ่อที่ทำงานหาเงินมาเลี้ยงหนู หนูรัก คุณพ่อมาก

ปณษร อชาชินดี ป.1/2

พ่อเอ๋ยพ่อจ๋า
คอยเยียวยามหนูไม่สบาย
ยามเมื่อหนูมีทุกข์พ่อทุกข์ด้วย
ช่วยขจัดสิ่งร้ายให้หายไป
หนูจะทำตามคำสอนของคุณพ่อ
ถ้าพ่อล้าหนูจะรีบดูแลพ่อกลับ

เลี้ยงหนูมาพอเหนื่อยมิเคยหน่าย
พ่อไม่หายไม่เคยบ่นหรือท้อใจ
พ่อคอยช่วยคอยปลอบกอดหนูไว้
ทุกข์เพียงใดเป็นสุขโดยจับปล้น
ไม่ย่อท้อหมั่นศึกษาจะขยัน
ขอพ่อนั้นอยู่กับหนูวันรันดร

เบญญาภา เสายอด ป.3/1

วันพ่อของปีนี้
พ่อเรามีแต่ให้
พ่อจำหนูสัญญา
หนูโตจะปรับตน

พวกเรามีความสุขใจ
รักด้วยใจลูกทุกคน
กับพ่อว่าทุกแห่งหน
ให้เป็นคนที่ดีเอย

อันดา ภัคดี ป.5/2

คุณพ่อคือผู้ให้
ให้หนูได้ฟังพา
คุณพ่อคอยห่วงใย
พ่อรักและหวังดี

ผู้เข้าใจหนูเรื่อยมา
หวังนักหนาเป็นคนดี
เอาใจใส่หนูคนนี้
คงไม่มีใครเทียบเทียม

มิญชญา สิริเลิศศักดิ์สกุล ป.5/1

ทำธันวาคมนี้
คุณพ่อคอยค้าจุน
คุณพ่อคอยเป่าปัด
สอนให้รู้ดีชั่ว

เป็นวันที่ระลึกคุณ
เป็นเสาหลักให้ครอบครัว
คอยขจัดเหล่าความกลัว
หนูจะทดแทนบุญคุณ

นันทน์ภัต มานิกบุตร ป.5/2

พระคุณพ่อต่อลูก
อบรมบ่มหน้าที่
ทุกวันและทุกเดือน
ก่อนนอนพ่อคอยเฝ้า

ท่านเฝ้าปลุกคุณความดี
เป็นผู้นำให้ทางเรา
คอยเป็นเพื่อนตอนหนูเหงา
ให้หนูนอนหลับฝันดี

ภัสภา โภคทวี ป.5/2

พ่อขาหนูรักพ่อ
ดวงใจลูกรับรู้
พ่อตั้งใจแน่วแน่
พ่อมอบความสุขให้

พ่อเฝ้ารอเลี้ยงดูหนู
ว่าพ่อสู้ทนเพื่อใคร
จะดูแลลูกด้วยใจ
นี่แหละหนอพ่อหนูเอย

ลลดา ตันติภิชาติ ป.5/3

พ่อนี้มีบุญคุณ
รักพ่อเท่าชีวา
ลิปปีพ่อเลี้ยงดู
จะมีใครไหนเท่า

คอยเกื้อหนุนนำวิชา
ทุกนาทีคอยดูแลเรา
คอยอุ้มชูมาแต่เยาว์
พ่อของเราผู้นี้เอง

วริศา ตีระสงกรานต์ ป.5/3

พ่อนี้มีเมตตา
สิ่งใดมาเทียบเท่า
แม่ท่านจะงานหนัก
พวกเราเด็กเยาว์วัย

ช่วยรักษาดูแลเรา
พระคุณพ่อก็หาไม่
ท่านก็รักเราเหนือใคร
เคารพรักพ่อเสมอ

นัชนันท์ อนุพันธนันท์ ป.5/4

ตั้งแต่จำความได้
เมื่อยามที่เราเศร้า
คุณพ่อทำทุกสิ่ง
คอยเป็นที่ปรึกษา

พ่อมีคลายห่วงใยเรา
คอยเฝ้าเราตลอดเวลา
ที่ดียิ่งตลอดมา
หนูรักพ่อที่สุดเลย

ปณินันท์ จันทนบุตร ป.5/4

รักของพ่อให้ลูกผูกพันจิต
พระคุณพ่อมากมายเกินคำชม
ทั้งดูแลห่วงใยให้ลูกสุข
ไม่เคยห่างระวังให้พ้นภัย
สองมือลูกกราบลงตรงเท้าพ่อ
ทวยเทพให้ไตรรัตน์ช่วยบันดาล

เกินคำคิดคำเพราะที่เหมาะสม
น้อมประนมกราบกรานที่หัวใจ
ลูกคลายทุกข์คลายเหงาเฝ้าอยู่ใกล้
พ่อทำได้เพราะรักลูกมายาวนาน
ลูกจะขอตั้งจิตอธิษฐาน
ให้สำราญกายใจไร้โรค

ปกาศา เขี้ยวสงวน ม.2/1

พระคุณพ่ออาจเปรียบเหมือนท้องฟ้า
คำตักเตือนของพ่อไม่เลื่อนราง
คอยอบรมลูกคนนี้ให้ดีเด่น
อนาคตรุ่งโรจน์ทุกเพลลา
วันที่ห้าธันวาคมเวียนมาถึง
ทั้งชีวิตลูกก็กราบจากดวงใจ

คอยห่วงหาอนาทรไม่เคยห่าง
คอยเคียงข้างคอยปลอบด้วยเมตตา
หวังให้เป็นคนดีที่เก่งกล้า
พ่ออุตส่าห์ตรากตรำทำเพื่อใคร
ลูกซาบซึ่งพระคุณพ่อแสนยิ่งใหญ่
เทพเทวาโปรดพ่อให้อายุยืน

จิราญา เขมะวิชานุรัตน์ ม.2/1

วันที่ห้าธันวาคมเป็นวันพ่อ
เป็นคำพูดที่เรียงร้อยมาจากใจ
ตั้งแต่เล็กคุณพ่ออยู่ข้างข้าง
มอบความสุขความใส่ใจทุกนาที
หนูขอกราบแทบเท้าขอบพระคุณ
ขอให้พ่อไร้ทุกข์ไร้สิ่งร้ายพลัน

หนูอยากขอมอบความรักอันยิ่งใหญ่
เพื่อมอบให้คุณพ่อผู้แสนดี
ไม่เคยว่างจากดูแลลูกคนนี้
ทั้งชีวิตไม่เคยเหนื่อยแม้สักวัน
พ่อที่ช่วยแก้หนี้ทุกสิ่งสรรพ
ให้พ่อนั้นมีความสุขตลอดไป

สุภาษา สิริตันขจร ม.2/2

รักของพ่อสูงยิ่งกว่าภูเขา
จะวันนี้เหมือนปีมีวันใด
พระคุณพ่อมากล้นพันกำหนด
ยามลูกทุกข์พ่อนั้นช่วยแบ่งเบา
วันพ่อนี้เวียนบรรจบครบอีกครั้ง
ไร้ทุกข์ไร้โรคไร้โรคา

เหมือนผ้าห่มกายที่กว้างใหญ่
จะหาใครเทียบเห็นเช่นพ่อเรา
ลูกประณตักมกราบลงแทบเท้า
ยามลูกเหงาคอยเป็นเพื่อนปลอบอุรา
จิตลูกตั้งอธิษฐานพ่อहरษา
พ่อของลูกมีอายุยืนนาน

ภณชิตลา เจตมงคลวงศ์ ม.2/4

พระคุณของพ่อนั้น
ถึงเหนือยอดทนกาย
ลำบากเพื่อเราสบาย
ใจดุจตั้งเหล็กกล้า

มากมาย
ไม่ล้า
มีหัว
ลูกน้อมแทนคุณ

ชุติสรา ตันติพิวัฒนาสกุล ม.3/1

รักพ่อมากกว่าห้อง
รักพ่อตั้งชีวา
รักที่สุดทุกครา
รักที่คอยเคียงใกล้

นภา
มอบให้
คือพ่อ
อยู่ข้างตลอดมา

เจณิศา แอนเดรีย มอลจาดี ม.3/2

พ่อ สอนให้ใฝ่รู้
คอย สั่งสอนอ่านเขียน
ดูแลอยู่เฝ้าเพียร
แล ตั้งครุฑร้อย

เล่าเรียน
แต่น้อย
ไม่ห่าง
ส่งให้ถึงฝัน

กัญจนพร กาญจนทวีวัฒน์ ม.3/3

รักพ่อคือรักแท้
ภัยทุกขโศกเป่าพัด
ทำเพื่อลูกสารพัด
เปรียบดังไออุ่นล้น

แนชัด
ผ่านพ้น
สรรพสิ่ง
แผ่แก้อคลาหยหนาว

สิริภัทร อนุพันธนันท์ ม.3/4

กลอนสี่ก้า

สี่ก้าผันผ่านวันวารเปลี่ยน
จากต้นอ่อนจากต้นกล้ามาเป็นเธอ
หากเรามองย้อนกลับคงเห็นได้
สิ่งที่เขาให้เรา นั้นใช่เสกมา
ที่กล่าวมานั้นหมายถึงบิดา
ทำทุกอย่างเพื่อให้เรานั้นสบาย
อย่ารีรอปล่อยเวลาให้นานเนิ่น
จงแสดงความรักทุกทุกวัน

ก็ค่าคั้นที่วันเวียนเปลี่ยนเสมอ
ผู้พบเจอหลากหลายสิ่งที่มา
ว่ามีใครดูแลชะเง้อหา
แต่ทว่าล้วนแลกด้วยแรงกาย
คุณคับฟ้าคุ้มเกล้าเราทั้งหลาย
รักไม่มีเสื่อมคลายตราบนิรันดร
ทุกก้าวเดินต้องสำนึกพระคุณนั้น
เพื่อพ่อฉันลูกทำได้ให้พ่อเอย

ปณาลี อธิธิมัยย์ ม.5/4

คุณพ่อของหนูเป็นคนที่ทำเงินมาเลี้ยงครอบครัว และยอมเหนื่อยและทำงานเพื่อหนู และหาเงินมาจ่ายค่าอาหารและจ่ายค่าเรียนให้หนู หนูดีใจมากที่ได้เกิดมาเป็นลูกของคุณพ่อ พ่อเป็นฮีโร่ในดวงใจของหนู พ่อเป็นผู้ให้คำปรึกษาของหนู เวลาหนูไปที่ไหนหนูก็คิดถึงพ่อ คุณพ่อเลี้ยงดูหนูมาตั้งแต่เล็กจนโต คุณพ่อเป็นพ่อที่ดีมากๆ สำหรับหนู คุณพ่อทุ่มเททุกอย่างเพื่อหนู ขอขอบคุณคุณพ่อมาก หนูโชคดีมากที่ได้อยู่โรงเรียนมาแต่ร์แห่งนี้

สุพิชญญา พงศ์ธรพิสุทธ์ ป.3/2

คุณพ่อเป็นคนที่ดูแลหนูมาตั้งแต่เด็ก ๆ จนถึงตอนนี้ และคุณพ่อเป็นคนที่สอนหนูทำการบ้านเสมอ ในยามที่หนูทำไม่ได้

หนูรู้สึกดีใจที่ได้เกิดเป็นลูกของคุณพ่อ และหนูอยากขอขอบพระคุณคุณพ่อที่ช่วยหนูในทุกๆ เรื่อง แม้ยามร้องไห้เสียใจ พ่อก็ยังจะช่วยหนูทุกครั้ง

หนูอยากบอกพ่อว่า หนูจะเป็นเด็กดีตั้งใจเรียน และหนูจะพยายามประหยัดเงิน คิดก่อนใช้ทุกครั้ง หนูจะปฏิบัติตนเป็นคนที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน หนูอยากบอกความในใจว่า หนูรักคุณพ่อ

ปฎิ บุญสินสุข ป.3/3

ในชีวิตของหนูคุณพ่อเป็นผู้มีพระคุณต่อหนู คุณพ่อทำงานเพื่อให้หนูเรียนที่โรงเรียนที่ดี คุณพ่อสอนให้หนูเป็นเด็กดีมีวินัยแล้วสอนให้รู้จักการออม

พระคุณของคุณพ่อที่มีต่อลูกคนนี้นับมากมาย หนูขอโทษที่หนูทำผิดทำให้คุณพ่อต้องโมโห แต่หนูรู้ว่าที่คุณพ่อต้องดุหนูเพราะคุณพ่อยากให้หนูเป็นคนดี

หนูจะปฏิบัติตามที่คุณพ่อสอน และหนูจะตั้งใจเรียนเพื่อคุณพ่อๆ จะได้ไม่ต้องเหนื่อยใจ

ภัทรลดา ศิริธรรมปีติ ป.3/4

กีฬา

หนูดีใจที่ได้เล่นชักเย่อ เป็นกีฬาที่ไม่เคยเล่น หนูอยากให้อีกกีฬานี้มีทุกปี หนูสนุกมากที่ได้มีวันกีฬา และรู้สึกมีความสุขที่มีเพื่อนๆ เข้ายริในวันกีฬา หนูรู้สึกมีความสุข

สิตานัน เอกบรรณสิงห์ ป.1/1

ฤดูแข่งกีฬาเวียนมาถึง
เชียร์ลีดเดอร์งามเด่นเช่นเทพี
นักกีฬาขันหมั้นฝึกซ้อม
อึกทั้งยังช่วยกันให้กำลังใจ
สามัคคีนี้สิ่งสำคัญ
ทุกคนเปรียบเสมือนกับครอบครัว

กลองดังตึงเสียงเพลงดังทั่วทุกที่
กองเชียร์นี้ก็ไม่หวั่นร้องสุดใจ
เตรียมความพร้อมความอดทนและทำได้
ช่วยยิ่งใหญ่รอท่าข้างหน้าตัว
อีกอย่างนั้นมันน้ำใจให้ไปทั่ว
อยู่ในรั้วมาแต่ร์ฯ ร่วมกันเอ๋ย

บันดา ทวีสิน ม.2/1

กีฬาสัมพันธ์ปีหกล้าน
มีน้ำใจนักกีฬาเป็นสำคัญ
เดินขบวนพาเหรดอันยิ่งใหญ่
ในวันศุกร์ที่สิบพฤศจิกายน
ทั้งสี่สีมุ่งมั่นในความดี
ทุกสีล้วนสนุกและครื้นเครง
ทุกสีต่างตระหนักความซื่อสัตย์
รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยคน

เราเกือบทุกสีร่วมแข่งขัน
สี่สีนั้นร่วมตั้งใจเชียร์กีฬา
ล้อมดวงใจขาวมาแต่ร์ร่วมหรรษา
ทุกสีร่วมใจมารวมร้องเพลง
ร่วมตั้งจิตเพื่อกองเชียร์กีฬาเก่ง
ร่วมบรรเลงเสียงเชียร์เพื่อสีตน
รู้ประหยัดเห็นคุณค่าที่มากล้ำ
รู้อดทนอดกลั้นคือศิษย์ดี

ลลิตภัทร ดันติวรวงศ์ ม.2/2

ในวันงานกีฬาสี่ศิษย์แข่งขัน
 จะตั้งใจฝึกซ้อมและฝึกตน
 สามัคคีกลมเกลียวสำคัญยิ่ง
 ถ้วยรางวัลไม่ยิ่งใหญ่เท่าศรัทธา
 เรื่องอภัยอ่อนน้อมเป็นที่ตั้ง
 จงรู้แพ้รู้ชนะมีไมตรี

ขอมุ่งมั่นพากเพียรหมั่นฝึกฝน
 ให้เป็นคนมีน้ำใจนักกีฬา
 สร้างมิตรแท้มิตรจริงพี่น้องจำ
 ไม่เทียบค่าคุณงามความสามัคคี
 ใจมุ่งหวังชัยชนะและศักดิ์ศรี
 ร่วมยินดีสายสัมพันธ์ขาวมาแต่ร์

พิมพ์อร พิทักษ์สกุลหงส์ ม.2/3

กีฬาสี่ส่งเสริมให้เข้มแข็ง
 เราสดชื่นสุขใจทุกเวลา
 ฉันรู้ว่าเล่นกีฬาดียิ่งนัก
 มีสัมพันธ์สามัคคีอันดีตลอดไป
 วันงานฉันช่วยร้องเพลงดัง
 ขาวมาแต่ร์อิมเอมในกมล

เพิ่มพลังความแกร่งแสนทรนชา
 ชื่นชีวาแสนสนุกสบายใจ
 ช่วยสมัครสามัคคีกลมเกลียวให้
 การกีฬานั้นไคร่ดีต่อทุกคน
 อย่างจริงจังด้วยใจที่มากล้น
 ได้ฝึกฝนความเป็นนักกีฬา

แพรว อาลาน่า พลอยส่องแสง ม.2/4

กีฬาสี่ประจำปี
 มุ่งมานะมีคลาย
 ธงสะบัดพลิวสง่า
 สีฟ้านั้นอัจฉรามัย
 แฝงด้วยสามัคคี
 สีเหลืองสุรนารี
 มานะซึ่งอัฒจันทร์
 ยาวพิเศษของชีวิต
 มิแปรภักดีรักเพื่อนพ้อง

สามัคคีเกิดสัมพันธ์
 พัฒนากายและจิตใจ
 เกิดคุณค่ามากมาย
 ชัยชนะคือกีฬา
 มิติเรื่องกองเชียร์
 มิตรไมตรีมิให้
 อันสุขเกษมสร้างสรรค์
 เรียนถูกผิดแก้ไข
 สมัครสมานกู่ก้อง

ร่วมกันเล่นกีฬา
 ้วยเล่น้วยเรียนรู้
 สลายศัตรูสร้างมิตร
 ความสามารถไม่อดสู
 ไม่อ่อนเพลียฮึดสู้
 ไร่ทุกข์สุขพ่องใส
 สีสีปันความสุข
 รวมใจขาวมาแต่ร์
 เกียรติได้ แสดงเห็น

สาระใหม่แพ้นะ
 พร้อมเชียร์สู้สี่คณะ
 รู้ถูกผิดสร้างสรรค์
 อูร์สุลานารีสีแดง
 รอบรู้และปราดเปรี๊อง
 สีเขียวไคร่รั้มมกัญญา
 ปลุกน้ำใจนักกีฬา

ร้ายสุภาพ

พิชชาภา สงวนไชยไผ่วงศ์ ม.5/2

กฤษฎีกา วรรณศิลป์

ประพันธ์โดย คุณครูพิชชา พ่วงทอง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ประชาชนชาวไทยถวายความรักและยกย่องสรรเสริญเท่าชีวิต ทุกพระราชกรณียกิจของพระองค์ ทำให้ประชาราษฎร์ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ แม้ว่าวันนี้พระองค์ท่านจะเสด็จสู่สวรรคาลัยแล้ว พระบรมฉายาลักษณ์ทุกองค์ พระบรมราโชวาททุกเรื่องยังตราตรึงอยู่ในหัวใจ จึงขอเชิญชวนคนไทยเปลี่ยนความเศร้าให้เป็นพลังแห่งความดี เพื่อนำไปดำรงชีวิตให้มีความสุขอย่างพอเพียงดังที่พระองค์ทรงตั้งปณิธานเอาไว้

๑ สถิตทิพย์สวรรค์วิมานฟ้า

๑ สร้างสุขเสกสรรค์มั่งมีคลาย

๑ สร้างดินให้ลูกเดินเผชิญหน้า

๑ สร้างลมเป่าพัดชีพพยัคฆ์

เศรษฐกิจพอเพียงหล่อเลี้ยงราษฎร์

พระเสโทที่หยาดหยดปลดล้าเคียด

แม้พระองค์สู่สวรรคาลัยแล้ว

จะยืนหยัดสัตย์ซื่อถือปรงดอง

จะอดทนเข้มแข็งและแกร่งกล้า

จะรักษาติศาสน์กษัตริย์จัดแนวทาง

จะน้อมนำตามรอยยุคลบาท

มหाराชผู้ชาวไทยให้จำเริญ

เหล่าประชาน้อมบังคมประนมไหว้

แก้พสกทัญชายนทุกวันคืน

๑ สร้างฝน บนฟ้าขลิบขึ้น

๑ สร้างน้ำที่ขมขื่นระรินเย็น

รอยพระบาททุกก้าวไปไร้ทุกข์เข็ญ

ดุจตั้งเป็นเทวมาปกครอง

พระดวงแก้วคงรวมใจไทยทั้งผอง

จะเดินตามครรลองที่พอวาง

จะพันฝ่าด้วยสติมีขั้วขวาง

เดินตามทางสายกลางอย่างพอเดิน

เพื่อประกาศเกริกก้องซ้องสรรเสริญ

ขอดำเนินตามภูมิจวบนิรันดร์

ประสบการณ์ที่ดีกับวิถีอัญญา

คณะซิสเตอร์อัครสุลินได้จัดโครงการต่อเนื่องสำหรับนักเรียนคาทอลิกระดับมัธยม 1-3 ของ 3 โรงเรียนอัครสุลิน รวมทั้งเด็ก ๆ ที่บ้านอัญญา เชียงคำ ซึ่งซิสเตอร์ดูแลแต่เรียนโรงเรียนภาครัฐ การจัดค่ายปีนี้ทางคณะอัครสุลินมอบหมายให้ซิสเตอร์ประภัสสร ศรีวรกุล ผู้จัดการโรงเรียนปิยะมหารัตน์เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ร่วมกับซิสเตอร์และคุณครูโรงเรียนในเครือ MD News ได้ขอให้ซิสเตอร์ประภัสสรกรุณาแบ่งปันเกี่ยวกับค่ายนี้ ซึ่งท่านได้กรุณาเขียนมาให้ดังนี้

การได้จัดค่ายครั้งนี้ยินดียิ่ง
นักเรียนคริสต์พบเพื่อนพ้องคล้อยจิตใจ
ได้รู้จักแม่อัญญาผู้นำรัก
ทั้งอ่อนโยนเมตตาและอารี

มากมายสิ่งสารพันอันสดใส
ได้เติบโตในความเชื่อเพื่อความดี
แม่ผู้รักดีต่อองค์พระทรงศรี
นำวิถีให้ทุกคนดำเนินตาม

ค่าย “วิถีอัญจลา” ครั้งนี้จัดเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย โรงเรียนวาสูเทวี กรุงเทพฯ และเด็กๆ บ้านอัญจลา เชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งปีนี้จัดเป็นครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 30 กันยายน – 2 ตุลาคม 2560 ณ บ้านเพชรสำราญ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครั้งนี้มีนักเรียนเข้าร่วมทั้งหมดจำนวน 20 คน ทีมวิทยากร 7 คน โดยจัดในรูปแบบกิจกรรมฐานเกี่ยวกับชีวิตและจิตตารมณ์ของนักบุญอัญจลา เมริซี พร้อมทั้งนักเรียนได้แสดงละครในช่วงชีวิตของแม่อัญจลา ทำให้นักเรียนได้รู้จัก ได้รักนักบุญอัญจลา เมริซี ผู้ก่อตั้งคณะอัครสุลินมากยิ่งขึ้น และ

เรียนรู้แนวทางการดำเนินชีวิตคริสตชนที่มีพระพรแห่งความเชื่อ นำทาง ซึ่งค่ายวิถีอัญจลาครั้งนี้ได้ผ่านพ้นไปด้วยความเรียบร้อย พร้อมกับมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ด้วยจิตตารมณ์ความอ่อนโยน สุภาพของแม่อัญจลา และมิตรภาพนี้จะสานต่อไปเพื่อปลูกพลังความดีให้กับบุคคลที่อยู่รอบข้าง ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้คนพร้อมกับประสบการณ์ที่ดีจากการได้มารู้จักกับวิถีของแม่อัญจลา ขอขอบคุณคณะซิสเตอร์ ทีมวิทยากร คณะครู ตลอดจนเพื่อนร่วมงานของแม่อัญจลา ทุกท่านที่ได้จัดให้มีค่ายวิถีอัญจลา และที่สำคัญขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ร่วมกิจกรรมค่ายในครั้งนี้ด้วยความจริงใจอันจะนำไปสู่มิตรภาพที่ยั่งยืน

ค่ายสังคมศึกษา

Creating Citizens for a Better World

โดย คุณครูอรอุมา สว่างรูป

คณะครูกลุ่มสาระสังคมศึกษาได้ปรึกษาหารือกันถึงการช่วยให้นักเรียนสนุกกับการเรียนวิชาสังคมศึกษา กระตุ้นความสนใจให้ใฝ่เรียนใฝ่เรียนเพิ่มเติม เพราะสังคมศึกษาเป็นเรื่องของการอยู่ร่วมกัน เป็นเรื่องของชีวิต ชีวิตในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในมิติต่างๆ มีทั้งในอดีตที่เป็นประวัติศาสตร์ ทั้งสภาพความเป็นอยู่ในโลกที่ควรรู้ในภูมิศาสตร์ การดำรงชีวิตในการศึกษาศาสนา หน้าที่พลเมืองและเศรษฐศาสตร์ ดังนั้นค่ายสังคมศึกษาจึงเกิดขึ้นในช่วงเดือนกันยายนที่ผ่านมา คณะครูกลุ่มสาระสังคมศึกษา ได้วางแผนการจัดค่ายเพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ได้รับความรู้และมีความสุขสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมฐานต่างๆ 4 ฐาน ในช่วงเช้า ได้แก่ ฐานหาสมบัติเน้นความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ฐานกฎหมายจราจร ฐานเกมบันไดงูที่ให้ความรู้รอบตัวและความรู้ด้านภูมิศาสตร์ ฐานการทำอาหารที่ให้ความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ และช่วงบ่ายมีกิจกรรมการสร้างเมืองจำลองเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้การจัดวางผังเมืองและรักษาสภาพแวดล้อมภายในเมืองได้อย่างเหมาะสม โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ขับเคลื่อนและดำเนินกิจกรรมในการจัดค่ายครั้งนี้ให้เกิดขึ้น และนี่คือความประทับใจของนักเรียนที่มาร่วมจัดค่ายและร่วมกิจกรรมค่ายสังคมในครั้งนี้

“ค่ายสังคมที่จัดขึ้นทำให้เราได้รู้จักกับน้องๆ หรือ เพื่อนใหม่ๆ เพิ่มขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ช่วยเสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับพวกเรา ทำให้พวกเราสามารถจัดสรรงานเป็นหมวดหมู่ในเวลาจำกัดได้ อีกทั้งยังเป็นการใช้เวลาในช่วงปิดเทอมให้เกิดประโยชน์ เสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ให้พวกเรา อย่างในฐานหาสมบัติ พวกเราต้องคิด คำถามที่สอดคล้องกับความรู้วิชาสังคม ทำให้เราได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในตัว การทำค่ายครั้งนี้ทำให้รู้เลยว่าวิชาสังคมเป็นวิชาที่เป็นส่วนประกอบในชีวิตประจำวันที่เราต้องเจอ รู้สึกดีใจ ที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำค่ายนี้ขึ้นมา และ สนุกมากๆ ที่ได้ใช้เวลาร่วมกับเพื่อนๆ อยากให้จัดค่ายแบบนี้ต่อไปทุกปีค่ะ”

พิมพ์ญาดา ตีร์ชวาล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4

“จากการที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมค่ายสังคมในครั้งนี้ นับว่าเป็นประสบการณ์ที่สำคัญและดีมาก ๆ สำหรับหนู ทำให้หนูได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ก่อนที่จะมาเป็นค่าย คุณครูหลายท่านและพวกหนูลงทุนลงแรงช่วยกันให้งานออกมาดีที่สุดในกระบวนการคิดในกิจกรรมต่างๆ ก่อนที่จะนำมาให้น้องๆ ได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่พวกหนูและคุณครูเตรียมไว้ และมั่นใจว่ามีประโยชน์กับน้องๆ ถึงวันจริงๆ พวกเราเห็นน้องๆ สนุกกับกิจกรรมและได้รับความรู้ก็ทำให้หนูรู้สึกหายเหนื่อย อีกทั้งมีการเรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยกัน การทำงานเป็นทีม และการมีส่วนร่วมของความสำเร็จในทีม ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะเป็นความทรงจำที่ดีครั้งหนึ่งของหนูและเป็นสิ่งที่หนูได้ทำเพื่อบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และอัตลักษณ์เซอร์เวียมอย่างแท้จริง”

ขวัญชนก อินทร์คำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1

“ได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะอาสาสมัครซึ่งเป็นฐานที่ต้องใช้ทั้งร่างกายและแรงสมองเนื่องจากต้องทำกิจกรรมในสถานที่กว้างและยังต้องคิดเกมและคำใบ้ต่างๆ ให้เข้ากับสถานที่นั้นๆ ซึ่งภายในฐานเต็มไปด้วยเพื่อนๆ ที่พร้อมกันช่วยทำให้กิจกรรมสนุก คุณครูที่พร้อมช่วยทุกอย่างและน้องๆ ที่ร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ ซึ่งทำให้เกิดความประทับใจที่ได้เข้าร่วมและรู้จักกับน้องๆ เพื่อนๆ ทุกคน ดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเพิ่มและเสริมทักษะด้านสังคมให้กับน้องๆ มัธยมต้นทั้งด้วยวิธีนำกิจกรรมเกมหรือการให้คำปรึกษาในกิจกรรมที่คุณครูทุกท่านและเพื่อนๆ ทุกคนได้ร่วมกันคิดขึ้นมา”

*ชวิศา มหาอำมาตยาธิปัตย์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4*

“จากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายสังคมในครั้งนี้ หนูรู้สึกประทับใจอะไรหลายๆ อย่าง พี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดูแลพวกหนูเป็นอย่างดีมากๆ และหนูรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ครูและพี่ๆ เตรียมไว้ให้ หนูได้ลองทำอะไรใหม่ๆ หลายอย่าง ในแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน กิจกรรมที่ๆ พี่ๆ ทำหนูรู้สึกสนุกและเข้าใจความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้น หนูรู้สึกดีใจมากๆ ที่โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ดีแบบนี้ให้นักเรียน ถ้ามีค่ายอีกหนูจะมาอีกแน่นอน”

*แพรวา ชยสดมภ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1*

“ตั้งแต่ที่หนูได้รับจดหมาย และคุณครูมาประชาสัมพันธ์ให้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายสังคม หนูรู้สึกตื่นเต้นมากและอยากที่จะเข้าร่วมค่ายสังคมในปีนี้ หลังจากที่ได้ตัดสินใจและเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว หนูรู้สึกว่ามันคือการตัดสินใจที่ถูกต้องและคุ้มค่า เพราะในการทำกิจกรรม หนูได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับ เพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ มากกว่าความสนุกสนาน หนูได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ต่างๆ มากมายที่หนูเชื่อว่าสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสิ่งที่หนูจะไม่มีวันลืมคือการได้รับทั้งความสุข มิตรภาพและความประทับใจในการเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมครั้งนี้”

พิมพ์ภัสรา ไตวิวัฒน์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3

“รู้สึกสนุกและได้รับความรู้มากมาย เช่น การคำนวณคาร์บอนเครดิต การทดลองสร้างเมือง และก็ยังได้ความรู้รอบตัว และได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดี ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ช่วยอะไรมากแต่ก็ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีกับรุ่นพี่รุ่นน้อง รู้สึกประทับใจในตัวของคนและหวังว่าจะมีค่ายนี้ต่อไป หนูขอขอบคุณโรงเรียนและคุณครูทุกท่านที่จัดกิจกรรมดีๆ ให้กับหนูและเพื่อนพี่น้องทุกคน หนูรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ร่วมค่ายสังคม”

ปพิชญานันท์ อัครรุ่งเรือง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

งานกีฬาสัมพันธ์ ปีการศึกษา 2560

โดย คุณครูเนาวรัตน์ ทศนเกษม คุณครูจินต์ จิระริยากุล และคุณครูมณีจันทร์ ไกรณรงค์

ประธานเชียร์ได้กำหนดธีมของสีในปีนี้ดังนี้

คณะอักษรศาสตร์ (สีฟ้า) คำว่า Code Blue แปลว่าภาวะฉุกเฉินทางการแพทย์ แสดงถึงการร่วมมือของทีมแพทย์ที่พร้อมจะช่วยเหลือผู้คนที่อยู่อย่างสุดความสามารถ

คณะธุรกิจและการบริหาร (สีแดง) “ใครๆ ก็เคยอ่านนิทานเด็ก” สีแดงคิด “แต่น้อยคนที่จะเข้าใจมัน” Red Riding Hood ในวันนี้ของสีแดงจึงจะพาท่านไปทำความเข้าใจกับนิทานเรื่องดังใหม่ ใครคือตัวร้าย? เกิดอะไรขึ้นกับหนูน้อยหมวกแดง? ท่านแน่ใจหรือว่าท่านรู้ตอนจบของนิทานเรื่องนี้จริงๆ

คณะเศรษฐศาสตร์ (สีเหลือง) The Guardian of Egypt ประชาชนชาวอียิปต์ เปรียบเสมือนกับสมาชิกทุกคนของสีเหลือง ที่สามัคคีและหล่อหลอมรวมกันเป็นหนึ่ง เพื่อสร้างสรรค์ผลงานอันยิ่งใหญ่

คณะวิศวกรรมศาสตร์ (สีเขียว) Emerald Dragon เมื่อนำความหมายของอัญมณีมรกตมาร้อยเรียงกับมังกร สัตว์เทพที่ยิ่งใหญ่ ความหมายธิมจึงแปลว่าการกลับมามีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์

เป็นเวลาร่วม 5 เดือนที่พวกเราได้ร่วมกันเตรียมงาน และทำงานนี้จนสำเร็จ พวกเราได้มีโอกาสที่จะพูดคุยกันในประเด็นต่างๆ ผ่านคำถามหลากหลาย รวมทั้งความรู้สึกของนักเรียนที่มีส่วนร่วมเป็นผู้นำทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬา การเชียร์ และการทำสแตนดี้เชียร์ คำตอบที่ได้สะท้อนความคิด มุมมอง ความรู้สึกตลอดระยะเวลาที่ร่วมกันทำงาน ดังนี้

“จากกิจกรรมกีฬาที่ผ่านมาก็ทำให้ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์มากมาย และเป็นการฝึกฝนตัวเอง เพราะเราต้องมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย รวมทั้งต้องแบ่งเวลาระหว่างกิจกรรมและการเรียน ตำแหน่งที่ข้าพเจ้าได้รับต้องประสานงานระหว่างคุณครูและน้องๆ ในแต่ละสี เพื่อความเป็นกลาง สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากขอบคุณโอกาสที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตัวเองค่ะ

ณิชภา สุขชัยปรากฏการประภา ม.6/3 ประธานเชียร์โรงเรียน

“การทำหน้าที่ประธานเชียร์หรือการเป็นส่วนหนึ่งใน
 สถานักเรียน เราต้องมั่นใจว่าเราพร้อมที่จะแบกรับความรับผิดชอบ
 ต่างๆ ซึ่งไม่ใช่แค่วันกีฬาแล้วเรามาเดินสวยๆ แล้ว
 จบ หลายคนอาจจะไม่รู้ว่ากว่าจะถึงวันกีฬาให้ทุกคนได้ขม
 นั้น แท้จริงแล้วพวกเราทำงานกันมาอย่างหนัก ต้องเสียสละ
 เวลาส่วนตัวเพื่อมาทำงานส่วนรวม สุดท้ายนี้ก็ขอให้น้องๆ ปี
 ต่อๆ ไปตั้งใจทำกีฬาด้วยความสามารถ สนุกไปกับมัน
 อย่าไปคิดเรื่องแพ้ ชนะ มากจนเกินไป สุดท้ายถ้าเราไม่ชนะ
 แต่เราได้ทำเต็มที่แล้วเราก็ภูมิใจค่ะ

กนกลักษณ์ วนิขประภา ม.5/1 ประธานเชียร์คณะอัจฉราลัย

“สิ่งสำคัญที่สุดของกีฬา ไม่ใช่การบอกว่าใครเก่ง
 กว่าใคร หรือสีใดแพ้สีใดชนะ แต่คือระยะเวลาที่สมาชิกทุก
 คนทำงานร่วมกันเป็นทีม สร้างสัมพันธ์อันดีงามต่อกันและ
 กัน ในฐานะประธานเชียร์คณะอัจฉราลัย อยากขอบคุณทุกๆ
 คน ตลอดเวลากว่า 5 เดือน ทุกคนเปรียบเสมือนครอบครัว
 เสียน้ำตาและสร้างเสียงหัวเราะร่วมกัน จับมือและช่วย

ประคับประคองกันเข้าสู่เส้นชัย ขอขอบคุณทุกบทเรียน ทุก
 อุปสรรคที่ทำให้รู้จักคำว่า พยายาม และสอนให้พัฒนา
 ตัวเอง ขอขอบคุณโรงเรียน พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ คุณครู และ
 ผู้ปกครอง ที่คอยให้กำลังใจและมอบประสบการณ์ดีๆ ให้
 สุดท้ายนี้ ด้วยรางวัลที่ได้รับนั้นคงจะเป็นเพียงแค่อะไหล่
 ที่ตั้งประดับห้องไว้ หากเทียบกับคุณค่าแท้จริงที่ว่าเชียร์
 ครั้งนี้จะอยู่ในความทรงจำทุกคน ประดับไว้ในใจตลอดไป”

เมย์ณวัล สุทธิสัมพันธ์ ม.5/2 ประธานเชียร์คณะอัจฉราลัย

“อยากจะฝากบอกน้องๆ ปีหน้าว่าอยากให้น้องๆ
 ทุกๆ ตำแหน่ง คอยประสานงานกันอยู่เสมอเพื่อให้งานทุก
 อย่างออกมาเป็นระบบ โดยเฉพาะเรื่องอุปกรณ์ประกอบการ
 เชียร์ พอดคิดการนำเสนอเชียร์เสร็จแล้วก็อยากให้ประธาน
 เชียร์รีบประสานงานกับรองหัวหน้าสี เพราะเวลาค่อนข้างน้อย
 หากมีการวางแผนที่ดีจะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ในเวลา
 ที่กำหนด”

กรรติน์ อมาตยกุล ม.5/1 ประธานเชียร์คณะอัจฉราลัย

“อยากบอกน้องๆที่จะเข้ามาทำงานในสถาปีหน้าว่า งานที่จะเข้ามาทำไม่ได้อาศัยแค่ความเป็นผู้นำอย่างเดียว เราไม่สามารถยึดความคิดของเราเป็นหลักได้เพราะว่าเราต้องทำงานกับคนหลายๆ คน ไม่ใช่แค่ในสภาแต่เราต้องทำงานกับคนทั้งสี อยากให้น้องที่เข้ามาทำงานตรงนี้มีใจรักที่จะทำจริงๆ งานที่น้องกำลังจะทำคืองานที่จะกลายเป็นความทรงจำของทุกคน และเราก็คิดว่าทุกๆ คนอยากจะมี ความทรงจำที่น่าจดจำเกี่ยวกับกีฬาสิ ถ้าน้องๆ พร้อมที่จะเข้ามารับหน้าที่ทำงานแล้วเราก็ขอเป็นกำลังใจให้และขอให้โชคดี”

ศวิกา สว่างวงศ์กุล ม.5/1 ประธานเชียร์คณะมัณฑนศิลป์

“สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานกีฬาสิในปีนี้ คือความสามัคคี มิตรภาพ ความรับผิดชอบ และ ความเสียสละ ซึ่งมาจากการที่ข้าพเจ้าพยายามที่จะทำรองเท้าสีขาวอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น”

อัญชลีนา มิ่งเจริญ ม.5/2 รองหัวหน้าสีคณะอักษรศาสตร์

“งานกีฬาสิเป็นงานที่ทำให้เราได้รับรู้สิ่งต่างๆ มากมาย ทั้งความเครียด ความสนุก ความสุข รวมไปถึงความทุกข์ อุปสรรคหลากหลายอย่างที่คาดไม่ถึงเข้ามาใส่จนทำให้เราท้อ เราอยากจะทำน้องๆในปีหน้า และรุ่นถัดๆ ไปว่า การที่เราเหนื่อยไม่ใช่เรื่องที่ดี แต่อย่าหยุดเดินไปข้างหน้า ถ้าเรารู้สึกว่าเราอยู่ตัวคนเดียว ให้ลองมองไปรอบๆ ตัวดู เราจะเห็นใครหลายๆ คนที่พร้อมจะอยู่เคียงข้างไปกับเรา ถ้าเรารู้สึกว่าเราทำไปเพื่ออะไร ให้เราคิดไว้เสมอว่าเราทำไปเพื่อน้องๆ ในสีทุกๆ คนที่พร้อมจะเติมเต็มความเป็นสีคณะให้สมบูรณ์ ถ้าเรารู้สึกเหนื่อยและเสียใจ ให้ลองมองหาความสุขระหว่างการทำงานที่เราอาจจะมองข้ามไป สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เรารู้สึกมีแรงฮึดที่จะสู้ต่อไป และมีกำลังใจอย่างแน่นอน และสิ่งสำคัญที่สุดที่เราอยากให้ทุกคนไม่ว่าใครก็ตาม รู้และจดจำไว้คือ “คุณค่าของงานกีฬาสิ ไม่ใช่ชัยชนะที่ได้มาในวันงานและจบไป แต่เป็นความทรงจำและมิตรภาพที่ได้ระหว่างทางที่ไม่มีวันจบลง”

ธันยธร จรัสรุ่งโรจน์ ม.5/2 รองหัวหน้าสีคณะธุรกิจบริหาร

“ขอขอบคุณคุณครูทุกท่านที่คอยช่วยจัดหาอุปกรณ์ คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเสมอมา อยากขอบคุณน้องๆ และเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยมาช่วยทำสแตนดิ่ง ตั้งแต่เปิดเทอมจนกระทั่งเปิดเทอมเพราะถ้าไม่มีพวกเขาทุกคน สแตนดิ่งสีเขียวก็ คงจะไม่ออกมาสมบูรณ์แบบขนาดนี้ ขอคุณที่คอยให้กำลังใจ กันตลอด ขอขอบคุณที่ไม่ทิ้งกันจนวันสุดท้าย และอยากขอบคุณ น้องๆ สีเขียวทุกคนที่ทำให้กีฬาปีนี้ เป็นกีฬาที่น่าจดจำ”

ณิชชา ถาวรไชยโสภณ ม.5/2 รองหัวหน้าสีคณะมัธยมศึกษา

“ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในทุกๆ ตำแหน่ง ทุกๆ หน้าที่ ทุกๆ คน แต่ถ้ามองในส่วนของเกมกีฬา ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณและประทับใจนักกีฬาเป็นอย่างมาก ที่ตั้งใจเล่นกีฬา อย่างสุดความสามารถ นักกีฬาแต่ละคน คอยฝึกฝน และ พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา และที่ประทับใจมากที่สุดในส่วน กีฬา ข้าพเจ้าได้ขอความช่วยเหลือจากคุณครูแม่สี และคุณครู ก็ตอบรับกลับมาอย่างดี คุณครูคอยจะเป็นโค้ชให้ตลอด คน อื่นอาจจะเห็นแค่ตอนแข่งกัน แต่ในความจริงแล้ว แม้แค่ เป็นการซ้อมกัน คุณครูจะคอยมาดู และมาสอนตลอดเวลา ทำให้พวกเราทราบว่าคุณครูทุ่มเทให้มากเท่าไหน จึงสร้างความ

ประทับใจให้เรา ไม่ใช่แค่หนูคนเดียว แต่นักกีฬาที่รับรู้และ ประทับใจเป็นอย่างมาก เพราะเหตุนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของแรง ผลักดันว่าจะทำให้ดีที่สุด และเล่นกีฬาอย่างมีความสุขและ สนุกไปด้วยกัน”

นัทชาภรณ์ รวยพูนพันธ์ ม.5/4 หัวหน้ากีฬาคณะสุนารี

เมื่องานกีฬาเสร็จลงภาพที่สวยงามก็คงเป็นภาพของ สมาชิกแต่ละสีที่มีความสุขกับความสำเร็จอีกงานหนึ่ง ความ สำเร็จที่ต้องใช้ความอดทน พยายาม ความร่วมมือ ความเสีย สละของสมาชิกในสีทุกคน บ้างก็ถ่ายรูปกับถ้วยรางวัล บ้าง ก็ถ่ายรูปกับเพื่อน พี่ น้อง ครอบครัว บ้างก็มอบดอกไม้ให้ กันเพื่อแสดงความยินดี ฯลฯ หากเราได้มีเวลาที่จะมองย้อน กลับไปเห็นภาพต่างๆ เหล่านั้น ภาพความยากลำบากที่เรา ผ่านมาด้วยกัน ภาพของความขัดแย้งที่เราเรียนรู้ที่จะยอมกัน และกัน ภาพของคนหลายคนเข้ามาช่วยเหลือเราทั้งที่เรา รู้ และเราไม่รู้ เราก็คงจะเห็นภาพที่สวยงามอีกภาพหนึ่งเป็นภาพ ที่ไม่ต้องใช้กล้องถ่ายก็มองเห็นชัดเจนในความรู้สึก และความ ทรงจำของเราอยู่เสมอ

นักกีฬาอังกาบเพลิง

รวบรวมโดย คุณครูบัญชา ใจมีธรรมดี

เด็กหญิงปณิณท์ จันทนบุตร

ประเภทกีฬา ยิมนาสติกลีลา

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ป.5

ผลงาน

- ได้เข้าร่วมการแข่งขัน คัดชิงแชมป์แห่งประเทศไทย ในวันที่ 6-9 พฤษภาคม 2560 และได้เข้าร่วมการแข่งขันท่าทักษะพื้นฐานยิมนาสติก ได้เหรียญเงิน ในการรวมคะแนนทีม และได้เหรียญทองแดง ในคะแนนบุคคล
- ได้เข้าร่วมการแข่งขันรายการกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนกลาง กรมพลศึกษา ในวันที่ 24-28 พฤษภาคม 2560
- ได้เข้าร่วมการแข่งขัน รายการ Total Gymnastics ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย
- The International Gymnastics Tournament 2017 ได้เหรียญทองแดงในรายการ Gym Dance Open

เด็กหญิงปณิสรา ทิมะทองคำ

ประเภทกีฬา ว่ายน้ำ

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.1

ผลงาน

- ที่ 1 รายการ Toyota Bangsaen Triathlon Open Water.
- เขาวชนชิงแชมป์สโมสรจุฬารณ์ ครั้งที่ 35 ผลการแข่งขัน ได้ลำดับที่ 2 ฟรีสไตล์ 50 เมตร ฟรีสไตล์ 100 เมตร เดี่ยวผสม 200 เมตร และที่ 3 ฝึเสื้อ 50 เมตร
- ได้ที่ 1 รายการ Toyota Pattaya Triathlon Open Water ฟรีสไตล์ 800 เมตร เวลา 10:38:54 นาที ลำดับที่ 5 รายการกรมพลศึกษา

เด็กหญิงเมธมาศ แก้วเจริญ วิริยะวัฒนา

ประเภทกีฬา ว่ายน้ำ (นักกีฬาว่ายน้ำเยาวชนทีมชาติไทย)

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.2

ผลงาน

- เหรียญทอง ในรายการ South East Asia Age Group Swimming (SEA Age Group)
- เหรียญทอง ในท่ากรรเชียง 50 และ 100 ม. รุ่นอายุ 13 ปี หญิง จากรายการว่ายน้ำชิงแชมป์ประเทศไทย ทำลายสถิติว่ายน้ำสถิติประเทศไทยและคว้าถ้วยรางวัลนักกีฬาว่ายน้ำหญิงยอดเยี่ยม
- เหรียญทองและเหรียญทองแดง ในรายการ International Children's Games ที่ประเทศลิทัวเนีย
- เหรียญทองแดง ในรายการ Asian Age Group Swimming Championship ที่ประเทศอุซเบกิสถาน
- ได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาเยาวชนทีมชาติไทยระดับเกณฑ์ A ในท่ากรรเชียง 50, 100 และ 200 เมตร ในรายการ SEA Age Group ประเทศบรูไน
- เป็น 1 ใน 5 นักกีฬาคัดเลือกโครงการ Youth Olympic ไปเก็บตัวซ้อมที่ Perth, ประเทศออสเตรเลีย

เด็กหญิงวิวาริน สุทธิขุปรกร

ประเภทกีฬา บริดจ์

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.3

ผลงาน

- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 ประเภทมินิบริดจ์ รุ่นอายุไม่เกิน 15 ปี ในการแข่งขันกีฬาบริดจ์ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ชิงถ้วยประทานพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา พ.ศ. 2559
- ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญเงินจากการแข่งขันบริดจ์ประเภททีมผสม และคู่ผสม
- ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองแดงจากการแข่งขันบริดจ์ประเภททีมผสม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 31 พ.ศ. 2558
- รางวัลนักกีฬาดาวรุ่งในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 32 พ.ศ. 2559
- ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองแดงจากการแข่งขันบริดจ์ประเภททีมผสม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 33

เด็กหญิงเปมิกา อากามงคล

ประเภทกีฬา กอล์ฟ

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.3

ผลงาน

- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง Championship Flight รายการ TrueVisions-Singha Junior Golf Championships October 2017, The Pine Golf & Lodge Golf Club
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง รายการ Singha-TSGU Juniors Future Tour ประจำปี 2016-2017 ได้รับทุนจากสหพันธ์กอล์ฟนักเรียนไทยเป็นตัวแทนเยาวชนไปแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง จากการเข้าร่วมแข่งขัน IMG Academy Junior World Qualifier จัดโดย Capital Area Golf Tour สนามกอล์ฟ North West Golf Club ณ รัฐแมริแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง รุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง การแข่งขันกอล์ฟเยาวชนนานาชาติที่ รายการ Jack Nicklaus Junior Golf Championship 2017 ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสาม รุ่นอายุ 13-14 ปีหญิง รายการ AmBank Sport Excel International Junior Golf Championship 2016 ณ ประเทศมาเลเซีย
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง จากการเข้าร่วมแข่งขัน PKBGT MASTERS 2017 สนามกอล์ฟ Greenville Country Club ณ รัฐนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง จากการเข้าร่วมแข่งขัน Enagic Junior Championship Thailand Qualifier 2017 จัดโดย สมาคมผู้ปกครองนักกอล์ฟนักเรียนไทย ได้รับทุนไปแข่งขันระดับนานาชาติที่ ประเทศญี่ปุ่น

นางสาวปัญชลิกา อภามงคล

ประเภทกีฬา กอล์ฟ

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.4

ผลงาน

- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 15-18 ปี หญิง จากการเข้าร่วมแข่งขัน Singha-TSGU Juniors Future Tour ประจำปี 2016-2017 เป็นตัวแทนเยาวชนไปแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง รุ่นอายุ 15-18 ปี หญิง รายการ Jack Nicklaus Junior Golf Championship 2017 ณ ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 13-14 ปี หญิง รายการ AmBank Sport-Excel International Junior Golf Championship 2016 ณ ประเทศมาเลเซีย
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสาม Bell National Division จากการเข้าร่วมแข่งขัน PKBGT MASTERS 2017 สนามกอล์ฟ Greenville Country Club ณ รัฐนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 15-18 ปี หญิง รายการ Faldo Series Thailand Championship 2017 ได้เป็นตัวแทนเยาวชนไปแข่งขันระดับนานาชาติในปี 2018 ณ ประเทศเวียดนาม
- ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นอายุ 15-18 ปี หญิง รายการ AJGA Preview 2017 ณ รัฐแมริแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

นางสาวสาธิตา เขียรประสิทธิ์

ประเภทกีฬา ขี่ม้ากระโดดข้ามเครื่องกีดขวาง

สโมสรในสังกัด NESC (Nonthaburi Equestrian Sports Club)

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.5

ผลงาน

- เข้าร่วมการแข่งขันขี่ม้ากระโดดข้ามเครื่องกีดขวางในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 45 สงขลาเกมส์ วันที่ 22 มิถุนายน 2560 ที่โรงเรียน อบจ. พัทธานุสรณ์ สงขลา
- รางวัลชนะเลิศ FEI World Jumping Challenge # 2 CAT C 110 ซม. และรางวัลชนะเลิศ Thailand Championship Jumping 2016, Junior A # 6 110 ซม. วันที่ 10 มิถุนายน 2560 ที่ชมรมขี่ม้ารักษาพระองค์ ฯ สนามเป้า
- รองชนะเลิศอันดับ 3 RBSC Polo Open 2017 — Princess's Cup 120 ซม. วันที่ 9 กรกฎาคม 2560 ที่ราชกรีฑาสโมสร
- รองชนะเลิศ Higher Secondary Education Round 3 Open 100 ซม. วันที่ 20 สิงหาคม 2560
- รองชนะเลิศอันดับ 2 Team Primary, Secondary & Alumni ในนามของ "ทีมนักเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย" 80 ซม. วันที่ 20 สิงหาคม 2560

นางสาวณัฐนิช ทศมาศวรรกุล

ประเภทกีฬา ชีม้า

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.5

ผลงาน

- เริ่มขี่ม้าเมื่ออายุ 9 ขวบ ปี 2016
- ลำดับที่ 3 คะแนนรวมประจำปี FEI World Jumping Challenge Category C
- ลำดับที่ 3 Thailand Championship King's Cup Eventing ประจำปี 2559
- ชนะเลิศ B.Grimm Show Jumping Derby 105 — 110 cm. ปี 2017
- รองชนะเลิศ จากการแข่งขัน Eventing ประเภททีม ในรายการ Princess's Cup 2016
- ลำดับที่ 5 จากการแข่งขันศิลปะบังคับม้า จากรายการ RRGs-SMC-CGHS Equestrian ณ ประเทศนิวซีแลนด์
- ลำดับที่ 6 จากการแข่งขัน Eventing จากรายการ RRGs-SMC-CGHS Equestrian ณ ประเทศนิวซีแลนด์
- ชนะเลิศการแข่งขันขี่ม้านักเรียน นักศึกษา ในระดับชั้นมัธยมปลาย
- เข้าแข่งขันในนามทีมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย คิวารังวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ประเภททีม จากการแข่งขันขี่ม้า นักเรียน นักศึกษา และศิษย์เก่า
- ผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนเยาวชนไทยเข้าแข่งขันในรายการ CSU-B กับนานาชาติ ซึ่งจะทำการแข่งขันในระหว่างวันที่ 21-26 พฤศจิกายน 2560

นางสาวหทัยชนก ประเมษฐเนติกุล

ประเภทกีฬา บาสเกตบอล แชนด์บอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล

หนัก กระโดดสูง

ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้น ม.6

ผลงาน

- รางวัลชนะเลิศ กีฬาแชนด์บอล มัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559
- รางวัลชนะเลิศ กีฬาวอลเลย์บอล มัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559

- รางวัลชนะเลิศ กีฬากระโดดสูง มัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559
- รางวัลชนะเลิศ กีฬาแชนด์บอล มัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2560
- รางวัลชนะเลิศ กีฬาฟุตบอลหนัก มัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2560
- ได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากีฬาโรงเรียน ปีการศึกษา 2560

สรุปผลถ้วยรางวัลและบันทึกฝ่ายอထေးမ งานกีฬาสี่สัမ်ພັນၼ် ပီၼ်ကၼ်းၼ်း 2560

รวบรวมโดย คุณครูเจษฎา สิริสุวลักษณ์ และคุณครูวิรัชญา วัฒนปรีชากุล

งานกีฬาสี่สัမ်ພັນၼ်ປီၼ်ကၼ်းၼ်း 2560 สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความร่วมมือร่วมใจของนักเรียนอย่างเป็นที่น่าชื่นชม
ผลรางวัลปรากฏดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา

ถ้วยรางวัล

• แกร์บอล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	สีเขียว
• วอลเลย์บอล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	สีฟ้า
• วอลเลย์บอล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	สีเขียว
• แสนด์บอล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	สีฟ้า
• แสนด์บอล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	สีฟ้า
• บาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	สีฟ้า
• บาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	สีฟ้า
• สร้างสรรค์อ้อมจันทร์เขียว	สีเขียว
• คะแนนรวมกีฬาประเภทบุคคล	สีฟ้า
• คะแนนรวมกีฬาประเภททีม	สีเขียว
• คะแนนรวมกีฬา	สีฟ้า
• การเขียว	สีแดง

ระดับประถมศึกษา

ถ้วยรางวัล

- แอร์บอล ประถม 4
- แอร์บอล ประถม 5
- แอร์บอล ประถม 6
- บาสเกตบอล ประถม 5-6
- คະแนนรวมกีฬา
- การเขียน

- สีฟ้า
- สีฟ้า
- สีฟ้า
- สีฟ้า
- สีฟ้า
- สีฟ้า

นักกีฬายอดเยี่ยม

มัธยมศึกษา

- เทเบิลเทนนิส มัธยมต้น เด็กหญิงศิริณา เตชะอินทรวงค์
มัธยมปลาย นางสาวกัญย์สินี ดวงฉายจรัส
- แอร์บอล มัธยมต้น เด็กหญิงพัฒนัสสรณ์ แก้วผ่องศรี
เด็กหญิงปภาวรินทร์ นาคศรีคร้าม
- แอสน์บอล มัธยมต้น เด็กหญิงอาชญา ไกรทอง
เด็กหญิงพิมพ์ญาดา หนูบุญคง
มัธยมปลาย นางสาวหทัยชนก ประเมษฐเนติกุล
นางสาวศนันท์ภัทร ดู่ก

- สีฟ้า
- สีเหลือง
- สีเขียว
- สีแดง
- สีฟ้า
- สีเหลือง
- สีฟ้า
- สีเหลือง

- วอลเลย์บอล มัธยมต้น
 - เด็กหญิงตีรณา เตชะอินทราวังศ์
 - เด็กหญิงญานิดา อังกระวรรณท์
 - นางสาวปัญชลิกา อาภามงคล
 - นางสาวปารณีย์ อัครอภิโกตี
 - บาสเกตบอล มัธยมต้น
 - เด็กหญิงพินชนก ปิติเสาวภาคย์
 - เด็กหญิงแองเจลิน่า ชัยนิกรรณ
 - นางสาวพันจิตรา ว่องวิไลกุล
 - นางสาวภัทราภา เกษมสำราญ
- สีฟ้า
 สีเขียว
 สีฟ้า
 สีเขียว
 สีฟ้า
 สีแดง
 สีเหลือง
 สีฟ้า

**นักกีฬายอดเยี่ยม
ประถมศึกษา**

- แฮร์บอล ประถม 4
 - เด็กหญิงพิงธรรม บุญยะประภัศร
 - เด็กหญิงณภายัย สุริยาภิวัดน์
 - เด็กหญิงรินรดา โอฬารริกสุภัด
 - แฮร์บอล ประถม 5
 - เด็กหญิงณฐมน ศรีเกิด
 - เด็กหญิงอชิรญา ยั่งยืนพงษ์
 - แฮร์บอล ประถม 6
 - เด็กหญิงปณัญญา จันทรบุนทร
 - แฮร์บอล ประถม 5-6
 - เด็กหญิงอลิศา อรุพงษ์ศา
- สีฟ้า
 สีฟ้า
 สีแดง
 สีฟ้า
 สีเขียว
 สีฟ้า
 สีฟ้า

ทัศนศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

โดย คุณครูอภิสรดา คณาภิบาล

ศาสนสัมพันธ์ คือ การสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ที่นับถือทุกศาสนา โดยยึดหลักความรัก ความเคารพ ความเป็นพี่น้อง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ รับรู้คุณค่าที่มีในศาสนาของกันและกัน ร่วมมือสร้างสันติภาพเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมได้จัดทัศนศึกษาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวันที่ 6 – 9 พฤศจิกายน 2560 โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะ Life Skills ได้แก่ See Focus Speak – Listen Remember Silence – Question อย่างสร้างสรรค์ ณ วัดเทพราชกุญชร วรวิหาร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และโบสถ์มาแตร์ เดอีวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ศาสนสัมพันธ์ แหล่งประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ความรู้ด้านการอนุรักษ์ไม้สักทอง สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรมฝาผนัง การปฏิบัติตนในศาสนสถาน การพัฒนาจิตตามแนวทางศาสนาที่ตนเองนับถือ และการทำงานของคณะซิสเตอร์อัครสุลิน เพื่อตระหนักถึงความสำคัญของการทำนุบำรุงศาสนสถาน ตลอดจนสร้างความรัก ความหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งมาของชาติให้คงอยู่สืบไป

เมื่อนักเรียนได้ไตร่ตรองสรุปความรู้ ทักษะ Life skills ที่ได้ใช้ และสิ่งที่ประทับใจจากการทัศนศึกษาดังนี้

หนูใช้ Question มากที่สุด เพราะหนูมีคำถามในหัวมากมาย และอยากรู้มากๆ อย่างเช่น ในบ้านพักซิสเตอร์ หนูอยากรู้ว่าซิสเตอร์ใช้ชีวิตอย่างไรมานานแล้ว

พาดาวัน เลิศเลอพันธ์

หนูใช้ See และ Remember มากที่สุด การดูคือ การที่หนูดูรอบๆ วัด ดูความสวยงาม ดูความดีงาม และอีกอย่างคือ การจำ จำที่พระอาจารย์สอน หรือ พุดประวัติของแต่คน หนูจะใช้ที่พระอาจารย์สอนมาไว้ในปัจจุบัน

รุติรัตน์ ศิริจรรยากุล

หนูใช้ Silence ความสงบนิ่ง เพราะเราอยู่นอกสถานที่ที่ต้องหัดสงบนิ่ง เช่น ตอนที่พระอาจารย์ให้นั่งสมาธิเราก็ต้องหัดสงบนิ่ง และเวลาจะถามอะไรก็ต้องรอซิสเตอร์ หรือ พระอาจารย์พูดให้จบก่อนค่อยถาม

พรวานภัส พฤษทรัพย์พัฒนรักษ์

see เพราะหนูได้ไปเปิดประสบการณ์ในการไปทัศนศึกษาเพื่อดูว่าศาสนาอื่นมีพิธีกรรมอย่างไร และศรัทธาในด้านอะไร

ขวัญข้าว ฉัตรอารยมนตรี

พิพิธภัณฑ์สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญได้แก่เพื่อการอนุรักษ์ การเรียนรู้ เพื่อการศึกษาของคนไทย พิพิธภัณฑ์สักทองทำมาจากไม้สักทองมีอายุมากกว่า 479 ปี และมีของต่างๆ เช่น หุ่นขี้ผึ้ง พระบรมสารีริกธาตุและอื่นๆ

มิณชญา สิริเลิศศักดิ์สกุล

ได้ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับวัดเทวราชกุญชร วรวิหาร และหนูได้เห็นวัดนี้เป็นครั้งแรก นอกจากนี้ก็ได้ขอพรเพื่อให้ตัวเองและครอบครัว ส่วนโบสถ์โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยเราก็ได้เข้าบ้านพักซิสเตอร์เป็นครั้งแรกเหมือนกัน เราทุกคนจึงตื่นเต้นกันมาก

บุญชวีศา ตรังอดิศักดิ์กุล

ได้รู้พิธีทางศาสนาคริสต์ เพราะว่าคนพุทธอาจจะยังไม่รู้เกี่ยวกับชาวคริสต์อย่างครบถ้วน แล้วก็ได้รู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของซิสเตอร์ว่าเป็นอย่างไร

ศิษา สาริเกภูติ

หนูประทับใจจิตรกรรมฝาผนัง เพราะมีความงดงามใส่ใจในรายละเอียด และแฝงไปด้วยคำสอนของพระพุทธเจ้า เช่น พระพุทธเจ้าสอนว่า ถ้าเรายึดติดกับความฟุ้งเฟ้อ สิ่งของสวยงามมากเกินไป และเมื่อความฟุ้งเฟ้อหายไป เราอาจจะยอมรับไม่ได้ จึงควรพิจารณาสิ่งที่พบเจอดูให้คุ้นชิน และอย่ายึดติดสิ่งต่างๆ

นันทน์ภัส มานิกบุตร

เวลาเรานั่งสมาธิ เราไม่คิด หรือ ทำร้ายใคร แต่เราละสมบุญ และทำให้จิตนิ่ง

ศรดา เอื้อบุญวัฒน์

ได้ถามคำถามที่เราไม่รู้ และสิ่งที่เราไม่แน่ใจ ได้รู้จักศาสนาที่เราไม่นับถือมากยิ่งขึ้น

รดา วงศ์การุณย์

Fukuoka Jo Gakuin Junior & Senior School

รวบรวมและเรียบเรียงโดย คุณครูอภิสมัย ภาวะสิทธิโชติ

เมื่อวันที่ 15-25 ตุลาคม 2560 คณะนักเรียน 5 คน และคุณครู 1 คนจากโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยได้เดินทางไปเรียนที่ Fukuoka Jo Gakuin Junior & Senior School เมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลา 11 วัน

โครงการนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 3 เริ่มจากการคัดเลือกการแสดงดนตรีและการสัมภาษณ์จากกรรมการจึงได้นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก 5 คน จากนั้นจึงเริ่มวางแผนการแสดงร่วมกันเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย เนื่องจากในช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่เราชาวไทยต่างโศกเศร้าต่อการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อเป็นการน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณและเผยแพร่พระอัจฉริยภาพด้านดนตรีของพระองค์ พวกเราจึงเลือกแสดงบทเพลงพระราชนิพนธ์ “ความฝันอันสูงสุด” และ “ลมหนาว” นักเรียนตั้งใจซ้อมกันอย่างมาก และนักเรียนได้ใช้ชีวิตแบบนักเรียนญี่ปุ่นทั้งการอยู่หอ เรียนในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนญี่ปุ่น และ

นี่คือบทความจากนักเรียนที่สะท้อนประสบการณ์ที่ได้รับจากการไปเรียนครั้งนี้

“พวกเราทั้ง 5 คน ได้มารู้จักกันก็เพราะความชอบที่เหมือนกัน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และประสบการณ์ที่ดีด้วยกัน พวกเราไม่เคยรู้จักกันมาก่อน การที่ได้มาทริปนี้ด้วยกันทำให้เราสนิทกันมากทั้งที่รู้จักกันเพียง 11 วัน ทุกคนคอยช่วยเหลือกันและกันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นที่หอ ที่โรงเรียน หรือในวันหยุดในห้องเรียน พวกเราแยกเรียนเป็น 2 ห้อง เพื่อนๆ ในห้องเป็นมิตร และคอยช่วยเหลือพวกเราตลอดเวลา บางครั้งอาจจะมึนอุปสรรคด้านการสื่อสารบ้าง แต่เพื่อนๆ ทุกคนกล้าที่จะเข้ามาคุยและทำความรู้จักกับพวกเรา ส่วนด้านการอยู่หอถือได้ว่าเป็นสิ่งใหม่ให้เรียนรู้เลยก็ว่าได้ พวกเราเห็นถึงความมีระเบียบและพร้อมเพรียงของนักเรียนญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นการที่ทุกคนรอรับประทานอาหารพร้อมกัน หรือมีตารางเวลาใน

การทำกิจกรรมในหอที่แน่นชัด เมื่อถึงวันหยุด คุณครูพาทุกคน ชมนิทรรศการของโรงเรียนและพาไปรับประทานอาหาร บางครั้งพวกเราถึงหลงทางบ้าง แต่พวกเราก็สนุกและถือว่าเป็น ประสบการณ์ที่น่าจดจำอย่างหนึ่ง ส่วนในวันอาทิตย์ พวกเราได้เข้าเมือง เลือกร้านของฝาก และรับประทานอาหารกันอย่างสนุกสนาน และช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในทริปนี้คือการ ได้มีโอกาสแสดงเพลงพระราชนิพนธ์ให้เพื่อนและคุณครูญี่ปุ่น ฟัง พวกเราทุกคนรู้สึกดีใจและภูมิใจเป็นอย่างมากที่ครั้งหนึ่ง ได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปบรรเลงเพลงที่ต่างประเทศ การที่พวกเราได้รับโอกาสครั้งนี้ ทำให้พวกเรามีแรงบันดาลใจในการที่จะนำความรู้ทางด้านดนตรี วัฒนธรรม และการเป็น อยู่ของญี่ปุ่นมาต่อยอดในอนาคต และพวกเราจะไม่วัน ลืมช่วงเวลาดีๆ ที่เคยเกิดขึ้นกับพวกเราตอนอยู่ที่ญี่ปุ่นอย่าง แน่นนอน”...โชติกา ทั้งสุพานิช ม.6/3

“ในตอนแรกรู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะไม่เคยอยู่หอมาก่อนเลยบางอย่างจะต้องทำด้วยตนเอง เช่น ซักผ้า แต่ก็ เป็น ประสบการณ์ที่สนุกและมีค่า เพราะทำให้ได้อยู่กับเพื่อนอีก 4 คนมากขึ้นและได้ช่วยเหลือกัน”

“เราทั้ง 5 คน ได้รู้จักกันมากกว่าเดิม เพราะอยู่ด้วยกัน ซ้อมดนตรีด้วยกัน นอนด้วยกัน จากตอนที่ไม่กล้าคุยกัน ก็กลายเป็นสนิทกันมากๆ ได้เห็นมุมที่ไม่เคยเห็นของแต่ละคน”

“ในชั้นเรียน เพื่อนชาวญี่ปุ่นเป็นกันเอง น่ารักมากๆ พยายามสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจากลำปากเล็กน้อย คอยช่วยเหลือเวลามีปัญหา แต่ละคนมีวินัยและตั้งใจเรียนมาก คุณครูก็เอาใจใส่เต็มที่เหมือนเราเป็นนักเรียนของที่นี้จริงๆ อยากให้เราได้มีส่วนร่วมในบรรยากาศการเรียนได้มากที่สุด นอกจากนี้เรายังได้เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมญี่ปุ่น การเข้าแถว ระบบการจัดระเบียบต่างๆ ซึ่งน่าสนใจมาก”

“เราได้ทำการแสดงเพลงพระราชนิพนธ์ 8 รอบ แสดงในห้องเรียน 6 ครั้ง แสดงให้เด็กพิการชม 1 ครั้ง และแสดงที่หอประชุม 1 ครั้ง พวกเราตื่นเต้นมาก แต่เมื่อแสดงไปหลายๆ ครั้งความตื่นเต้นก็ลดลงและเริ่มแสดงได้ดีขึ้นเรื่อยๆ”

พลอยฤทัย กนกวิรุฬห์ ม.5/3

“การไป Fukuoka ที่ผ่านมาเป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่ดีที่สุดที่เกิดขึ้นในชีวิต ส่วนหลักๆ เป็นเพราะว่าได้รู้จักกับเพื่อนในโรงเรียนเพิ่มอีก 4 คน และคุณครูอีก 1 ท่าน ซึ่งทุกคนเป็นคนที่ทำให้ทริปในครั้งนี้เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำมากพวกเราไม่เคยได้รู้จักกันมาก่อน เรียนกันคนละชั้น คนละสายการเรียน แต่บังเอิญได้มาพบกัน ดีใจที่ได้มีโอกาสมารู้จักกัน ดีใจมากๆ เลย”

“เราไปอาศัยอยู่ที่หอพักนักเรียนของโรงเรียน ที่นี่จะจัดอาหารเช้าและอาหารเย็นให้ แต่ต้องตรงต่อเวลามากๆ โดยเฉพาะตอนเช้าที่ต้องรอรับประทานอาหารพร้อมกันทุกคนที่ห้องนอนจะเป็นเตียงสองชั้น มีโต๊ะทำงานให้ด้วย คุณครูผู้ดูแลหอพักและนักเรียนในหอพักน่ารักกันหมดทุกคน ด้อนรับพวกเราอย่างอบอุ่นมาก”

“พวกเราแบ่งกันไปเรียนกับห้องเรียนที่เป็นสายการเรียนดนตรี เพื่อนๆในห้องก็น่ารัก เป็นกันเอง ทุกวิชาจะเป็นภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด จะมีเพียงวิชาอังกฤษที่ผสมๆ กันไปบ้าง คุณครูก็จะจัดเตรียมถ่ายเอกสารจากหนังสือหน้าที่จะใช้สอนในคาบนั้นๆ ให้พวกเราด้วย ทั้งยังเอาใจใส่เราด้วย พวกเราจะมีคาบเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเรียนรวมกันกับนักเรียนที่มาแลกเปลี่ยนจากประเทศอื่นๆด้วย สำหรับวิชาดนตรี เช่น วิชาเปียโนจะมีคุณครูพิเศษจากโตเกียวมาแก้ไขในสิ่งที่นักเรียนเล่นเล็กๆ น้อยๆ ให้ดีขึ้น”

“พวกเราเตรียมการแสดงในเพลงพระราชนิพนธ์ ความฝันอันสูงสุด และลมหนาว ได้มีโอกาสไปนำเสนอเกี่ยวกับประเทศไทยและโรงเรียนมาแต่ฯ ในคาบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนญี่ปุ่น”

“พวกเรามีวันหยุด 2 วัน วันแรก พวกเราไป College Fair ของมหาวิทยาลัย และเดินสำรวจเมือง วันที่สอง พวกเราได้มีโอกาสไปวัด Dazaifu Tenmangu และห้าง Canal City เป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักๆ ในเมืองฟูกูโอกะ”...

จิรา บุญบรรดาศุข ม.4/5

“ถึงแม้ว่า 11 วัน เป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน แต่หนูกลับรู้สึกว่ามันคุ้มค่ามาก เหตุผลที่หนูมาสมัครโครงการนี้ เพราะหนูอยากได้ประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆด้านดนตรี แต่สิ่งที่หนูได้รับจากโครงการนี้ มันเกินที่หนูคาดคิดไว้มาก เพราะหนูไม่ได้รับเพียงประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรี แต่หนูได้รับประสบการณ์ชีวิตต่างๆ มากมาย ทำให้หนูได้มิตรภาพใหม่ที่ดีและเป็นที่น่าจดจำมากกับเพื่อนร่วมโครงการอีก 4 คน ถึงแม้ว่าพวกเราจะเรียนคนละชั้นกัน อายุต่างกัน แต่พวกเราสามารถอยู่ด้วยกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน เติบโตไปด้วยกันได้ อย่างมีความสุข และนอกจากนี้หนูก็ได้มิตรภาพดี ๆ กับเพื่อนที่ญี่ปุ่นด้วย เพื่อนๆ น่ารักมาก ถึงแม้พวกเราจะคนละเชื้อชาติ พูดคนละภาษา แต่พวกเราพยายามที่จะสื่อสารกันให้เข้าใจ ในวันสุดท้าย พวกเขาได้บอกความรู้สึกกับพวกเราผ่านทางจดหมายด้วย”

“นอกจากนี้ หนูก็ได้เห็นตัวอย่างของการมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลาของคนญี่ปุ่น ห้องที่ต้องใช้ร่วมกัน เช่น ห้องอาบน้ำ ห้องซ้อมดนตรี ก็จะต้องมีการจองเวลาก่อนรับประทานอาหารเช้า ทุกคนก็จะต้องมาพร้อมหน้าพร้อมตากันก่อน ถึงจะเริ่มรับประทานได้ ดังนั้นพวกเราจึงต้องไปให้ตรงเวลา เพื่อไม่ให้เพื่อนๆ ต้องรอ เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จ ก็จะต้องแยกเศษอาหารและทำความสะอาดโต๊ะ หลังเลิกเรียนก็จะมีการทำเวรทำความสะอาดห้องเรียนและห้องน้ำ ซึ่งหนูก็ได้เห็นว่าคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับความสะอาดมาก”

“และหนูก็ได้รับประสบการณ์ทางด้านดนตรีที่มีค่ามากๆ เพราะหนูได้ร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ‘ความฝันอันสูงสุด’ และ ‘ลมหนาว’ ให้คนญี่ปุ่นได้ฟังทั้งหมด 8 รอบ ซึ่งหนูคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีมากที่สุดในชีวิต ที่ได้มาเป็นตัวแทนของคนไทยในการแสดงความภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้ร่วมพระบารมีของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต่อคนญี่ปุ่น...”

พรรณนารา ตริวิชาวพรรณ ม.5/2

“วันแรกที่พวกเราต้องมาซ้อมด้วยกันพวกเราทั้ง 5 คน ได้ทำความรู้จักกันและรู้สึกว่าคุณครูสนิทกันเร็วมาก คงจะเป็นเพราะว่าเรามีกันอยู่ 5 คน และต้องช่วยกันเวลาอยู่ที่ญี่ปุ่น ตอนแรกก็กลัวว่าจะเข้ากับพวกพี่ๆ ไม่ได้เพราะอายุน้อยสุดแต่มั่นกลับตรงกันข้าม พวกเราสนิทกันมาก เมื่อไป

ถึงญี่ปุ่นตอนแรกพวกเรามีความคิดเหมือนกันว่าเด็กนักเรียนที่ญี่ปุ่นเค้าจะมองเราอย่างไร เค้าจะคุยกับเราไหม ตอนแรกพวกเรากลัวกันหมดทุกอย่างแต่พอได้ไปเรียนเราก็รู้สึกตรงกันข้ามกับที่พวกเราคิดไว้มากๆ พวกเขาต้อนรับและดูแลเราอย่างดี เพื่อนๆ ญี่ปุ่นคอยช่วยพวกเราทุกอย่าง ช่วยเรื่องเรียนและอื่นๆ อีกมากมาย เมื่อตอนเรียนเราเรียนเป็นภาษาญี่ปุ่นหมด ซึ่งพวกเราไม่มีใครพูดหรือฟังญี่ปุ่นออกเลยแต่พวกเพื่อนๆ ญี่ปุ่นก็คอยช่วยเหลือ พวกเราได้แสดงบทเพลงพระราชนิพนธ์ 2 เพลงคือ ความฝันอันสูงสุดและลมหนาว พวกเราตั้งใจทำการแสดงให้ดีที่สุด ก่อนเล่นพวกเรารีดกันมาก แต่เราพูดกันว่าต้องทำออกมาให้ได้ดีที่สุดและมีความสุขไปกับเวลาที่เล่นและทุกสิ่งก็ผ่านไปได้ด้วยดี การอยู่หอพัก คุณครูประจำหอนั้นดูแลเราเป็นอย่างดี อาหารอร่อย คุณครูประจำหอจะช่วยเหลือ ช่วยพวกเราอย่างมาก ในวันหยุดคุณครูพาพวกเราไปเที่ยว ไปถ่ายรูป เดินเล่น เราก็รู้สึกสนุกกันมาก เมื่อก่อนวันกลับ วันสุดท้ายที่ได้ไปโรงเรียน พวกเราทั้ง 5 คนรู้สึกเสียใจ เพราะรู้สึกไม่อยากกลับ เพื่อนๆ ที่ญี่ปุ่นก็ทำของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ให้ พวกเราไม่คิดว่าเวลาเพียงแค่ 10 วัน ทำให้พวกเรากับเพื่อนๆ ญี่ปุ่นผูกพันกันขนาดนี้ พวกเรารู้สึกผูกพันกับโรงเรียน กับเพื่อนๆ กับครูที่อยู่ที่นี่มาก เป็นประสบการณ์และความทรงจำที่ดีมากๆ ขอขอบคุณคุณครูญี่ปุ่นทุกๆ คนที่คอยช่วย

คอยสอน ขอขอบคุณพี่ๆ ทั้ง 4 คนที่คอยดูแล ตักเตือน รับฟังเรื่องต่างๆ เสมอ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ญี่ปุ่นที่ดีกับพวกเรามากๆ คอยดูแล คอยช่วยเหลือเสมอ และขอบคุณ คุณครูอภิสมัยที่คอยดูแลตลอดเวลาที่อยู่ญี่ปุ่น คอยช่วย คอยให้คำปรึกษาตลอดมา เป็นประสบการณ์ที่ดีมาก"

อรญา โล่ห์สิวานนท์ ม.3/1

จากการเล่าถึงประสบการณ์ที่นักเรียนประทับใจจะเห็นว่า นักเรียนมีความสุข ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และได้มิตรภาพ ส่วนตัวครูเองก็ได้รับประสบการณ์จากการเข้าสังเกตการสอน ได้พบว่าครูจะใช้วิธีการตั้งคำถามและพยายามให้นักเรียนตอบให้ได้จะไม่ยอมให้นักเรียนปล่อยผ่าน เอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี สิ่งที่น่าทึ่งว่าโรงเรียนที่ญี่ปุ่นกับโรงเรียนมาแต่ร์ฯ มีเหมือนกันคือ การให้นักเรียนได้ไตร่ตรอง โดยกระบวนการจะต่างกันเล็กน้อย คือ ในแบบของมาแต่ร์ฯ จะมีการReflection ในท้ายคาบเรียน ส่วนของโรงเรียนญี่ปุ่นจะเป็นการReflectionหลังเลิกเรียน โดยจะมีตัวแทนห้องออกมากล่าวReflectionที่หน้าห้องและพูดถึงเรื่องดีๆ ที่เพื่อนทำในวันนั้นโดยมีเพื่อนๆ ในห้องร่วมชื่นชมด้วยการปรบมือ เป็นการปลุกฝังเรื่องการไตร่ตรอง การสังเกตสิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตนเองและพูดถึงสิ่งที่ดี ชื่นชมคนอื่นเป็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ดี

เรียนรู้วิถีของการเป็นผู้ให้ ในกิจกรรมจิตอาสาสอนหนังสือน้อง ณ โรงเรียนปิยะมัตย์ จังหวัดพะเยา

รวบรวมและเรียบเรียง โดย คุณครูนิลวรรณ เจตวรัญญ

ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ขณะที่นักเรียนทุกคนเตรียมการสอบ มีนักเรียนจำนวน 11 คนที่กำลังเตรียมการสอนน้องๆ โรงเรียนปิยะมัตย์ จังหวัดพะเยา โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่อยู่ในความดูแลของคณะซิสเตอร์อัครสุลิน เพราะตั้งแต่ที่นักเรียน 11 คน ทราบว่าผ่านการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการจิตอาสาไปสอนหนังสือน้องร่วมกับคุณครูอีก 3 ท่าน

ในวันที่ 2-7 ตุลาคม 2560 ทุกคนก็เตรียมตัวกันมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เลือกวิชาที่จะสอน ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ และเลือกระดับชั้นที่จะสอน ใคร

จะสอนประถมต้น ใครจะสอนประถมปลาย ทุกคนยินดีรับฟังคำแนะนำ เสนอแนะของกันและกัน มุ่งมั่นและทุ่มเทช่วงเวลาหลังจากสอบปลายภาคเสร็จ เพื่อมาวางแผนการสอน ประดิษฐ์สื่อ รวมทั้งการทดลองสอนเพื่อนๆ กันเองร่วมกับคุณครูนิลวรรณ คุณครูกนกวรรณ และคุณครูไพบรอัน ที่จะเดินทางไปด้วย แม้การสอนและจัดกิจกรรมจริงในช่วงวันที่ 3-5 ตุลาคม จะต้องมีการปรับเปลี่ยนและผลิตสื่อเพิ่มเติมทุกวันก็ตาม แต่ความพากเพียรและอดทนของทุกคนก็ทำให้ทั้งพี่มาแตรฯและน้องปิยะมัตย์ ได้ความรู้ มีความสุข สนุก เหนื่อยและเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน

การสอนเริ่มตั้งแต่คาบที่ 1 เวลา 8.40-10.00 น. คาบที่ 2 เวลา 10.20-12.00 น. และคาบที่ 3 เวลา 13.00-14.00 น. สำหรับช่วงเวลา 14.30-15.30 น. พี่มาแตรจะช่วยกันจัดกิจกรรมตามวัยของน้องในรูปแบบฐานกิจกรรม ศิลปะ ดนตรี และเกมกีฬา แม้สภาพอากาศจะไม่เป็นใจเพราะฝนตกตลอดทุกวัน แต่ทุกกิจกรรมก็สามารถปรับเปลี่ยนไปได้ ทั้งนี้เพราะความช่วยเหลือของคณะครูที่โรงเรียนปิยะมัตย์และการปรับตัวที่รวดเร็วของน้องๆ เมื่อเสร็จจากการสอนทุกคนจะได้ Reflection ประจำวัน และจะต้องเตรียมการสอนและเตรียมสื่อการเรียนของวันต่อไปจนตีก่อนที่จะได้พักผ่อนกันจริงๆ เป็นไปอย่างนี้ตลอดทุกวัน ก่อนเข้านอนทุกคนก็มักจะมีเรื่องเล่าและความประทับใจในตัวน้องๆ ปิยะมัตย์มาเล่าเชิงวิเคราะห์หาทางที่จะช่วยเหลือ และมักจบด้วยคำว่า สงสาร เป็นห่วงน้องๆ และไม่ยอมให้ถึงวันสุดท้ายที่จะต้องลาน้องๆ กลับบ้าน แต่เมื่อวันสุดท้ายของคณะจิตอาสามาถึงทุกคนก็พยายามจากลาน้องๆ ด้วยรอยยิ้มและการให้กำลังใจ ในใจก็นึกถึงเพื่อนๆ กลุ่มต่อไปที่จะได้มาเป็นจิตอาสาสอนน้องปิยะมัตย์ว่า ขอให้ทุกคนเตรียมการมาให้ดีเพราะนอกจากจะมาสอนน้องๆ แล้ว ขอให้มาเป็นตัวแทนของเราส่งต่อความคิดถึงและความห่วงใยที่เรามีต่อน้องๆ เหล่านี้ด้วย และนี่คือส่วนหนึ่งจากความรู้สึกของนักเรียนทั้ง 11 คน สาเหตุที่ทำให้หนูอยากมาที่นี่คือหนูอยากมาสัมผัสในที่ที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากเท่าที่กรุงเทพฯ อยากใช้เวลาช่วงปิดเทอมเดือนตุลาคมให้มีประโยชน์มากกว่าอยู่ที่บ้านเฉยๆ และเมื่อมาถึงที่นี่ หนูรู้สึกดีมาก ๆ ที่ตัดสินใจมาที่นี่ ใช้เวลาที่มีอยู่ให้คุ้มค่ากับการสร้างความสุขให้น้องๆ นอกจากนี้ เมื่อพวกเขาได้เห็นรอยยิ้มบนใบหน้าของน้องๆ พวกเขาก็มักจะยิ้มตาม มันไม่ใช่รอยยิ้มที่อยากให้เห็นสบายใจ แต่รอยยิ้มของพวกเขาทั้งหมด คือ ความรู้สึกจากใจจริงๆ

เมื่อหนูโตขึ้น หนูจะหาเวลาว่างมาหาน้องๆ นักเรียนปิยะมัตย์ที่นี่ อยากมาช่วยในด้านที่เราพอจะช่วยเหลือ ด้วยจิตใจเซอร์เวียมของหนึ่งในศิษย์อัครสุลิน...*ณิชากมล ชื่นพิศาล ม.4*

การที่มาสอนในครั้งนี้ หนูได้รับประสบการณ์มากมาย น้องๆสอนอะไรหลายๆ อย่างให้แก่หนูด้วย น้องทุกคนตั้งใจมากจริงๆ เป็นสามวันที่ผูกพันมาก ไม่อยาก

กลับเลย วันสุดท้ายที่ได้เจอน้อง น้องร้องไห้แล้วพูดว่า ไม่อยากให้เราไปกลับเลย พี่สอนสนุกมาก พี่ใจดีมาก เป็นคำพูดที่ทำให้กำลังใจหนูมากๆ หนูรู้สึกว่าเป็นการให้ที่แท้จริง ให้โดยที่เราไม่หวังอะไรเลย แต่สิ่งที่ได้กลับมามันยิ่งใหญ่จริงๆ ได้ทั้งรอยยิ้ม ความรักจากน้องๆ และการที่น้องๆ ทุกคนจดจำเราได้ มันก็คือสิ่งที่มีค่ามากๆ เป็นความรู้สึกอธิบายเป็นตัวอักษรไม่ได้จริงๆ ...*ศวรรณยา ทาศักดิ์ ม.4*

ตลอดสัปดาห์ได้อยู่กับน้องเป็นประสบการณ์ที่ใหม่มากๆ สำหรับหนู หนูคิดถึงน้องๆ แทบตลอดเวลา คิดแทบตลอดเวลา พรุ่งนี้จะสอนอะไรน้องๆ พรุ่งนี้จะเตรียมกิจกรรมอะไร หนูกลายเป็นคนที่คิดถึงคนอื่นแทบตลอดเวลา การที่หนูได้อยู่กับน้อง คลุกคลีกับน้องแทบทุกวันทำให้หนูได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง มากกว่าที่น้องๆ จะได้เรียนรู้จากหนูหลายเท่า การกระทำต่างๆ ของน้องๆ ที่ทำออกมาจากใจ ทำให้หนูได้เห็นมุมมองใหม่ๆ ของชีวิตมากขึ้น จากการมาสอนที่นี่แค่สัปดาห์ หนูคงจะลืมไม่ได้ไปตลอดชีวิต เพราะการมาที่นี่ทำให้หนูได้รู้จักจิตตารมณ์เซอร์เวียม ซึ่งคือการรักและรับใช้อย่างแท้จริง และถ้ามีโอกาสหนูก็อยากจะช่วยเหลือทั้งน้องๆ และโรงเรียนปิยะมัตย์อีกต่อไป...*ระเริงชล รัตนวิชัย ม.4*

ในขณะที่เรามีความสุขในโลกของตนเอง ยังมีคนอื่นอีกหลายๆ คนที่ใช้ชีวิตอยู่บนความทุกข์และไม่ได้รับความรักที่เพียงพอ หนูก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่เปลี่ยวที่หนูติดกรอบมันขึ้นมาเอง แต่กรอบนั้นมันไม่ได้กว้างพอ หนูคิดตลอดว่า เราจะได้ความสุขมาอย่างไร? เราจะรู้จักตนเองได้อย่างไร? และเรารู้รึเปล่าว่าเราเป็นใคร?

หลังจากที่ได้สอนมาสามวันสิ่งที่หนูคิดคือ วันพรุ่งนี้น้องๆ จะเป็นอย่างไร? อยากเรียนแบบไหน? ชอบอะไร? น้องๆแต่ละคนเป็นอย่างไร? สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าหนูไม่ได้คิดแต่ตนเองเพียงคนเดียว แต่หนูคิดถึงคนอื่นเป็น นั่นถือเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต...*ศุภนิดา คุ่มสอน ม.4*

สำหรับหนูแล้วจากการเข้ามาในโรงเรียนปิยะมัตย์นี้ หนูได้รับรู้ว่าไม่จำเป็นเลยว่า เราต้องมีอะไรที่มีค่าแต่สิ่งสำคัญ คือความจริงใจเท่านั้น เช่นการที่หนูได้มาสอนหนังสือ

น้องๆ ที่โรงเรียนปิยะมหาราชาลัยนี้ หนูก็มีความสุขได้โดยไม่ต้องได้รับผลตอบแทนใดๆ สิ่งที่หนูคิดเสมอสำหรับการมาทำจิตอาสาที่โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย คือ ต้องทำให้เวลาที่เรามีเกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม หากหนูมีโอกาส หนูอยากจะกลับมาเยี่ยมและช่วยเหลือน้องๆ อีก หนูรู้สึกว่าการมาครั้งนี้ ตัวหนูเองได้ทำประโยชน์ให้แก่คนอื่นมากมายไม่ใช่แค่ทำเพื่อตนเองหรือครอบครัว แต่ได้ทำเพื่อสังคมประเทศชาติอีกด้วย... **จินา สี ม.4**

การไปสอนหนังสือที่โรงเรียนในแต่ละวันหนูมักจะได้รับรอยยิ้มอันสดใสของน้องๆ กลับมาเสมอ ถึงแม้บางครั้งน้องๆ อาจจะดื้อไปบ้าง แต่ทุกครั้งที่ได้รับรอยยิ้มจากน้องๆ กลับมาทำให้หนูดีใจและภูมิใจเป็นอย่างมากที่น้องๆ ทุกคนมีความสุข นอกจากนี้หนูยังได้พัฒนาตนเอง ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การจะมาร่วมทำกิจกรรมจิตอาสาในรูปแบบนี้จะต้องมีการเตรียมตัวและต้องทุ่มเทเป็นอย่างมาก ความอดทนก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะบางครั้งที่เราทำให้อาเจียร เสียใจ หรือแม้กระทั่งไม่เข้าใจกับการกระทำของน้องๆ เราก็ต้องอดทนและนี่ก็อยู่เสมอว่าไม่มีใครทำอะไรถูกใจเราเสมอไป เราต้องรู้จักเรียนรู้ออดทนและปรับตัวที่จะอยู่ร่วมกับสิ่งนั้นให้ได้... **ณภัทรมณ ณ เชียงใหม่ ม.4**

อยากให้น้องได้ในสิ่งที่ดีที่สุด อยากจะทำเพื่อน้องให้ได้มากที่สุด ถึงแม้บางครั้งสิ่งที่ทำอาจมีความผิดพลาด

หรือไม่ประสบความสำเร็จ เราก็ต้องยอมรับและพยายามแก้ไขปัญหา บางครั้งอาจเกิดปัญหาที่เราไม่คาดคิดขึ้นก็ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ไม่ยอมแพ้หรือท้อถอย เพราะเด็กๆ ทุกคนที่ยังต้องการความรัก ความอบอุ่น เราสามารถทำให้ชีวิตของเด็กๆ ดีขึ้น มีกำลังใจและมีความสุขมากขึ้นได้ อาจทำให้พวกเขาได้เห็นคุณค่าของชีวิตเขาเองมากขึ้นด้วย ชีวิตของคุณครูทุกคนที่โรงเรียนปิยะมหาราชาลัยก็มีคุณค่าเช่นกันที่สร้างให้เด็กมากมายเติบโตขึ้นมีชีวิตที่ดี สามารถเติบโตมีชีวิตอยู่ในสังคมได้ด้วยตนเอง การเดินทางมาทำกิจกรรมครั้งนี้ ทำให้หนูได้เห็นคุณค่าของชีวิตตนเองมากขึ้น เพราะบางครั้งเราก็ไม่เคยเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรามี ไม่ได้คิดว่าเราโชคดีมากแค่ไหนแล้วที่ได้เกิดมาเป็นตัวเรา ในขณะที่คนอื่นลำบากและต้องการความช่วยเหลือมากกว่าเรา... **อัญพัทธ์ อัสววัฒนาวพร ม.4**

ประสบการณ์ที่ได้ครั้งนี้นับว่าเป็นประสบการณ์ที่หาไม่ได้ง่าย ๆ จากที่ไหนและเป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่เปิดโลกกว้างให้แก่หนู ทำให้ได้เห็นการใช้ชีวิตของน้องๆ ที่นี้ คนเราทุกคนแตกต่างกันน้องๆ ทุกคนก็มีลักษณะนิสัยต่างกัน การที่ได้มาคลุกคลีใช้เวลาด้วยกันทำให้ได้เห็นอีกด้านหนึ่งของชีวิต น้องๆ บางคนมีปัญหาที่บ้าน บางคนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่แต่น้องก็สามารถยอมรับและพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น ไม่ทำตัวเป็นเด็กมีปัญหาหรือเรียกร้องอะไรมากมาย ต่างจากชีวิตหนูที่อาศัยอยู่ในเมืองมีชีวิตสุขสบาย

มีพ่อแม่คอยเลี้ยงดูหาเงินมาให้ใช้ แต่บางครั้งหนูกลับรู้สึกว่า หนูอยากได้สิ่งต่างๆ และรู้สึกไม่พอใจกับสิ่งต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ประสบการณ์จากน้องๆ ปียมาตย์ทำให้ความคิดของหนู เปลี่ยนไปจริงๆ ...*นภัศ ฤทัยเจตน์เจริญ ม.4*

การไปปฏิบัติกิจกรรมที่โรงเรียนปียมาตย์ในครั้งนี้ทำให้ได้รู้จักน้องๆ และคุณครูที่น่ารัก รวมไปถึงได้ ประสบการณ์ที่ดีเก็บไว้เป็นความทรงจำ การที่ได้ใช้เวลา ร่วมกันกับคนเหล่านั้นทำให้รู้สึกมีความผูกพันมากขึ้น เข้าถึงนิสัย และความคิดเห็นของเขาในเรื่องต่างๆ มากขึ้น ซึ่งต้องอาศัย ทั้งระยะเวลาและการอยู่ร่วมกันเป็นปัจจัยสำคัญและการที่เรา ได้รับโอกาสไปเป็นจิตอาสาในครั้งนี้จำเป็นต้องอาศัยทั้งความ อดทน ความพยายาม ความตั้งใจ และการเตรียมการที่ดี จึง จะทำให้เราฝ่าฟันกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ไปได้อย่างราบ รื่น การช่วยเหลือสังคมที่เราอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยคน หรือ การทำบางสิ่งให้ดียิ่งขึ้นโดยที่ไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน ไม่ ว่าจะอยู่ที่ไหนของมุมโลกเป็นโอกาสที่ดีในชีวิตของทุกคน... *พิมพ์ญาดา คุณานนท์ ม.4*

หนูรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้มาเรียนในโรงเรียน มาแต่ระดับวิทยาลัย โรงเรียนที่ปลูกฝังพวกเราามาตั้งแต่เด็ก ว่า ให้รักรับใช้ผู้อื่นในสังคม ในสมัยที่หนูเป็นเด็ก หนูไม่เคย เข้าใจคำนี้เลย หนูสงสัยมาโดยตลอดว่าทำไมเราต้องไปรับใช้

ผู้อื่นด้วย ทำไมเราไม่ต่างคนต่างอยู่ แต่เมื่อหนูโตขึ้น หนูก็ เข้าใจมากขึ้นว่า ทุกคนเกิดมามีฐานะไม่เท่ากัน แต่ทุกคนมี ความเป็นมนุษย์เท่ากัน ในเมื่อเราโชคดีที่ได้โอกาสในการให้ เราก็ควรแบ่งปัน อย่างน้อยหนูก็มีความสุขที่จะได้เห็นน้อง คนหนึ่งยิ้ม ถึงแม้ว่ามันจะเป็นเพียงการกระทำเล็กๆ แต่ก็ ตรงจริงอยู่ในความทรงจำของหนูที่ได้เดินตามรอยนักบุญ อัญจลา และได้เข้าใจความหมายของคำว่า รัก รับใช้... *กรรวิ ธรรมพิสุทธิ ม.4*

การเดินทางครั้งนี้ทำให้หนูได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับ 'การให้' ที่แท้จริง พวกหนูไม่ได้ให้น้องๆ แคสิ่งของ เครื่องใช้ แต่พวกหนูได้มอบความรู้และความรักให้แก่ น้องๆ ด้วย ในขณะที่เดียวกัน โรงเรียนปียมาตย์ก็ให้สิ่งดีๆ กลับมา ทั้งทักษะการใช้ชีวิต ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่เคยพบเจอ รวมถึงความรักความผูกพันที่มีต่อพวกหนูด้วย นั่นทำให้หนูรู้ว่า ไม่มี การให้ที่ปราศจากความรักอยู่บนโลกอย่างแน่นอน ขอ ขอบพระคุณโรงเรียนมาแต่ระดับวิทยาลัยที่ได้มอบโอกาสในการเรียนรู้ ครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ที่คอยช่วยสนับสนุนการทำ กิจกรรมครั้งนี้ ขอขอบใจเพื่อนๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยให้ทุกอย่าง ผ่านไปได้ด้วยดี และขอขอบคุณโรงเรียนปียมาตย์ที่ทำให้หนู ได้เรียนรู้มากมาย รวมถึงน้องๆ และคุณครูที่ได้ให้การต้อนรับ อย่างอบอุ่นแก่เราทุกคน...*กัณติกา วิชญเมธากุล ม.4*

รางวัลเกียรติคุณเซอร์เวียมสำหรับนักเรียนเก่า

โดย คุณครูทีนามารี ผลาดิกานนท์

ศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา ทุ่งสวัสดิ์

คำประกาศเกียรติคุณนักเรียนเก่าผู้รับรางวัลเซอร์เวียมในโอกาสการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2560

รางวัลเกียรติคุณเซอร์เวียม เป็นรางวัลพิเศษของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยที่จะมอบให้ผู้มีส่วนร่วม ปฏิบัติตามจิตตารมณ์แห่งการรับใช้ อันเป็นคติพจน์และอัตลักษณ์ของโรงเรียนนอร์สูลิน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในวิสัยทัศน์และอุดมคติของโรงเรียน จึงเสียดสีละหุ่บเทแรงกาย แรงใจ เพื่อให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ สนับสนุนกิจการต่างๆ ในอันที่จะสร้างคุณประโยชน์แก่โรงเรียน โดยมีได้มุ่งเน้นปฏิบัติเพื่อผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพิเศษ แต่เพื่อผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดนั้น คือ นักเรียน

ทางฝ่ายบริหารของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยได้จัดให้มีการมอบโล่รางวัลเซอร์เวียม เพื่อขอบคุณและประกาศเกียรติคุณนักเรียนเก่าที่ได้สละเวลามาทำประโยชน์ให้แก่โรงเรียนเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง โดยจัดมอบรางวัลแก่นักเรียนเก่า ปีละไม่เกิน 3 คน ในวันประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำหรับปีนี้ ทางคณะผู้บริหารโรงเรียนได้คัดเลือก 3 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา ทุ่งสวัสดิ์ คุณอรฤติ ณะระนอง และอาจารย์นิตยา ตันโทโอกาส

ศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา ทุ่งสวัสดิ์ นักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ รุ่น 33

ในระดับชาติ ท่านเป็นศาสตราจารย์ สาขาวิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ สุภาพสตรีคนแรก และคนเดียว ของประเทศไทย และมีชื่อเสียงเกียรติคุณมากมาย แต่ด้วยจิตตารมณ์เซอร์เวียมเต็มเปี่ยม ท่านกรุณานำวิสัยทัศน์ ความรู้ ความสามารถมาช่วยโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ในทุกด้านหากท่านคิดว่าเกิดประโยชน์หรือท่านสามารถจะช่วยเหลือโรงเรียนได้ท่านจะตอบรับทันที ท่านจึงรับตำแหน่งมากมาย อาทิ เป็นกรรมการที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประเมินภายนอก คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ในหน้าที่นี้ท่านทำจริงจัง ด้วยทำที่สุภาพอ่อนโยน เข้าประชุมและติดตามการดำเนินการของโรงเรียนทั้งในภาพใหญ่และรายละเอียดอย่างใส่ใจ ให้ข้อเสนอแนะที่ปฏิบัติได้จริง บทบาทสำคัญของศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา ที่เป็นที่รู้จักดีคือ ช่วยโรงเรียนพัฒนาด้านวิชาการด้วยการรับเป็นประธานคณะกรรมการวิชาการ สมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ มากกว่าสิบปี สร้างสรรค์ความเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับความเป็นโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย คือทันสมัย มุ่งสู่มาตรฐานสากล อยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม เพื่อชุมชนสังคมที่ดี สิ่งที่ท่านให้ความสำคัญคือ คุณธรรมนำวิชาการ งานหนึ่งที่ท่านผลักดันจริงจัง อาทิ งานวิจัยในชั้นเรียนและ Plagiarism หรือการรณรงค์ไม่ลักลอก หลังประชุมทุกครั้งท่านจะนำสาระประโยชน์จากที่ประชุมมาเขียนบทความลงในวารสาร Serviam และ MD News ในการประชุมกับคณะครู ศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา ทุ่งสวัสดิ์ เป็นผู้มีอัธยาศัยดี กระตุนและให้ข้อคิดเพื่อการพัฒนาอย่างสุภาพ ให้เกียรติผู้เข้าประชุมให้มีส่วนร่วมโดยทั่วถึง

คุณอรฤติ ณะระนอง นักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ รุ่น 49

คุณอรฤติ ณ ระนอง

คุณอรฤติ หรือพี่แหม่มของน้องๆ เป็นนักธุรกิจความสามารถสูง มีชื่อเสียง อีกทั้งเป็นผู้ที่มีความรักและมุ่งหวังให้โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยพัฒนา ก้าวหน้า ทันสมัยและคงคุณค่าของโรงเรียนไว้เสมอ คุณอรฤติจึงนำความรู้ความสามารถเข้ามาช่วยเหลือคณะอัครสุลินและโรงเรียน

ตั้งแต่ก่อตั้งมูลนิธิมาแตร์เดอีวิทยาลัย คุณอรฤติรับตำแหน่งเหรัญญิกได้ช่วยเหลือในด้านของการบริหารจัดการการเงินและการจัดทำรายงานประจำปีให้ถูกต้องได้มาตรฐานมีรูปเล่มที่สวยงาม ได้รับการชื่นชมจากผู้ที่ได้รับ และรับหน้าที่เหรัญญิกของมูลนิธิมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้คุณอรฤติยังยินดีเป็นที่ปรึกษาให้คณะซิสเตอร์ในเรื่องของอสังหาริมทรัพย์ ทั้งการให้ข้อมูล ประสานงาน ติดต่อกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่โรงเรียนและคณะอัครสุลิน คุณอรฤติเป็นผู้ที่มีน้ำใจ แม้ด้วยภาระงานมากมายทำให้ไม่สามารถรับหน้าที่ในสมาคมนักเรียนเก่าๆ ได้ แต่ก็ยินดีพร้อมให้การสนับสนุนการจัดหรือดำเนินการและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เสมอและสำหรับโรงเรียนเมื่อขอคำแนะนำปรึกษาก็จะทำด้วยความยินดีเสมอ

อาจารย์นิตยา ตันทโอภาส นักเรียนเก่ามาแตร์เดอีฯ รุ่น 34 อาจารย์นิตยาเคยเป็นนักเรียน เป็นครู เป็นผู้บริหารโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ในชีวิตการทำงานท่านได้สร้างแบบอย่างในการทำงานด้วยความทุ่มเท อุทิศตน รับผิดชอบต่อโรงเรียนและคณะซิสเตอร์อัครสุลินอย่างสุดจิตสุดใจ อาจารย์นิตยานับได้ว่าเป็นตำนานของมาแตร์เดอีในการสอนวิชาภาษาไทย วรรณคดีไทย ไม่เพียงแต่สอนให้รู้ ให้คิดวิเคราะห์ แต่อาจารย์สอนให้รักและเห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย ในการทำงานบริหารทางด้านกิจการนักเรียน ท่านวางแผนงานใน

อาจารย์นิตยา ตันทโอภาส

แต่ละปีอย่างเป็นระบบ จึงไม่มีงานหรือกิจกรรมใดๆ หลุดจากปฏิทินการศึกษาของโรงเรียน ท่านช่วยให้โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยรักษาและสืบสานรูปแบบงานกิจกรรมของโรงเรียนให้คงวัฒนธรรมมาแตร์เดอี ท่านทำงานกับผู้นำนักเรียนในสถานนักเรียนมายาวนาน อบรมถึงความถูกต้องตามกาลเทศะ และกระตุ้นการรับใช้ด้วยจิตตารมณ์เซอร์เวียม

ปัจจุบันแม้จะเกษียณอายุแล้ว แต่ท่านก็ยังกรุณามาช่วยเหลือโรงเรียนในทุกเรื่องที่ท่านสามารถจะทำได้ ไม่ว่าจะเป็นงานอาสาสมัครร่วมแรงร่วมใจของนักเรียนเก่าๆ อาทิ การประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ การดัดผ้าพันคอไหมพรมเพื่อร่วมในงานสังคมนาฬิกาของโรงเรียน รวมถึงงานที่เรียกร่องฝีมือนั้นคือ อาทิ การแต่งบทประพันธ์ถวายความจงรักภักดี การตรวจแก้ไขงานเขียนชิ้นสำคัญๆ ของโรงเรียน และของคณะซิสเตอร์

ยิ่งไปกว่านั้น ท่านยังรับเป็นที่ปรึกษาให้กับกลุ่มสาระภาษาไทย เพื่อช่วยพัฒนาครูรุ่นใหม่ๆ เริ่มด้วยการเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ในการสอนวรรณคดีไทย ทั้งเนื้อหาสาระ การเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ และการคิดวิเคราะห์ อีกทั้งจะช่วยคุณครูในเรื่องของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ท่านยังมีหัวใจความเป็นครูมาแต่อย่างเต็มเปี่ยมแม้จะเกษียณอายุงานแล้ว

ดังนั้น ด้วยความขอบพระคุณและภาคภูมิใจยิ่งของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยต่อ อาจารย์นิตยา ตันทโอภาส ผู้มั่นคงในจิตตารมณ์แห่งการรักและรับใช้ตามคติพจน์ของโรงเรียน และเป็นแบบอย่างอันเหมาะสมยิ่ง สมควรได้รับการประกาศเกียรติคุณไว้ ณ ที่นี้

จากนายภคสมาคม
ผู้ปกครองและครูโรงเรียนมาเตรเดอัววคยาศย

เรยยน ท่านผู้ปกครองทุก ๆ ท่านครับ

ขอเขียนฉบับนี้ เป็นขอเขียนฉบับแรกสุดของภคในฐานะนายภคสมาคมผู้ปกครองและครูฯ สมัยปีการศึกษา 2560-2562 ภคขอแสดงภคยินดีต้อนรับท่านคณคกรรมภคการชุดใหม่ทุก ๆ ท่านทั้งฝ่ายผู้ปกครองและคณคครู รวมทั้งท่านภคกรรมภคการที่ปรคภค ภคกรรมภคการรับเขยญ และอนุภคกรรมภคการทุก ๆ ท่านด้วยครับ ขอขอบพระคณคล่งหน้าในน้ำใจของทุก ๆ ท่านครับ และภคหวังว่าภคการทำงานในอคก 2 ปี ช่างหน้านี้ จะเปยยมไปด้วภคความชุข และด้ทำอะไรดี ๆ ผากไว้ให้ภคกับโรงเรียนของเรากทุก ๆ คณคครับ

MD News ฉบับนี้ ภคเลยขอยกเอาขอความที่ภคได้กล่าวไว้ตอนหาเสยงเมือคร้งที่ผ่านมารับ ภคเชื่อว่า น้เป็นลิ่งที่ภคกรรมภคการทุก ๆ ท่านอยากพุดให้ทุก ๆ คณคฟังครับ

ตลอดระยะเวลา 9 ปี ที่ภคได้ทำงานกับสมาคมฯ มานั้น มีท่านผู้ปกครองหลาย ๆ ท่านเวลาพบเจอบคภคจะขอบพุดกับภคว่า (1) “แฮม เกรงใจจ้ง” หรือ (2) “แฮมอยากจะมาช่วยงานมาก ๆ เลยครับ แต่ไม่มีเวลาจรงจ” วันน้ภคเลยมาขอพุดเกยวกับ สองประยคคนี้

(1) “แฮม เกรงใจจ้ง” ภคจะเรยยนว่าไม่ต้องเกรงใจ ไม่ต้องรู้ลคคคคคอะไรเลย เวลาเห้นภค หรือผู้ปกครองท่านอคก มาช่วยงานโรงเรียน (ภคขออนุญาตพุดแทนเหล่าผู้ปกครองที่มาช่วยงานโรงเรียนทุก ๆ ท่านนะครับ)

- เรามาช่วยเพราะเรามีเวลา / เรามาช่วยเพราะเรามีความชุข / เรามาช่วยเพราะเรახอบช่วย
- เรามาช่วยเพราะเรได้มามีภคจรงภคกับเพื่อน ๆ ที่มีนลลยขอบช่วยเหมือน ๆ กัน และเราสนุกที่ได้ทำงานร่วมนกัน
- ถงแมจะเคยเจอบคปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ แต่เราก้แกไขมันอย่งมคความชุข
- ภคไม่เห้นอຍ...ภคผ่านมารแล้ว สาม Full Marathon ที่ระยะ 42.195 กคโลเมตร และภคตั้งใจจะวิ่งไป

เรยยจจ จนกว่าจะวิ่งไม่ไหว ดงน้น มาทำงานคคนี้ ภคไม่เห้นอຍ ไม่ต้องสงสารภค ไม่ต้องเกรงใจกัน

(2) “แฮม อยากจะมาช่วยงานมาก ๆ เลยครับ แต่ไม่มีเวลาจรงจ” — อ้นน้ก้ไม่ต้องเป็นท่ง — พวกเราก้ในฐานะผู้ปกครองนักรยยนมาเตรเดอัว เรามลลยช่วยได้หลายทาง — ไม่ต้องสมัครเป็นภคกรรมภคการสมาคม / ไม่ต้องช่วยงานอาสาหรือครลลยต่าง ๆ / ถ้าอยากช่วยงาน คคคำเดยวครับ “เซอร์เวยม” เราคคคถงคณคอื่นให้มาก ๆ เรารู้จกที่จะเสยสละ เรารู้จกที่

จะรักกัน และทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกๆ ครับ

- ขับรถมารับส่งลูก-หลาน อย่าจอดแช่ อย่าจอดผิดที่ อย่าจอดกีดขวางการจราจร ก็ช่วยได้
 - ขับรถมาโรงเรียน อย่างมีน้ำใจ ไม่ปาดหน้า ไม่แซง ให้ทาง ให้อภัยกัน ก็ช่วยได้ (สองข้อนี้ฝากไปถึงพี่ๆคนขับรถด้วยครับ)
 - จะทำอะไรที่เกี่ยวกับโรงเรียน เกี่ยวกับการเรียน เกี่ยวกับนักเรียน ขอให้คิดถึงหัวอกของคุณครูที่ต้องมาดูแลลูกๆของเรา ก็ช่วยได้
 - เรามาอยู่ในสังคมมาแต่อดีด ด้วยกันแล้ว เราจะพูดดี คิดดี ทำดีต่อกัน เราจะไม่พูดจา คิดร้ายหรือให้ร้ายต่อกัน ก็ช่วยได้
 - เวลาเราพูดถึงโรงเรียนของเราให้คนอื่นฟัง เราพูดตั้งแต่สิ่งดีๆ ก็ช่วยได้
 - เวลามีปัญหา ที่เกี่ยวกับโรงเรียน ให้คิดให้ดีๆ มองให้รอบด้าน แล้วมาปรึกษากับครูประจำชั้น อย่างเป็นทางการก็จะลักษณะ ก็ช่วยได้
 - เราสอนให้ ลูกๆ ของพวกเรา รักกัน ไม่แก่งกัน ไม่รังแกกัน และรู้จักที่จะรัก เพื่อนมนุษย์ ก็ช่วยได้
- ผมอยากให้พวกเราในที่นี้ทุกๆ คน เมื่อเราได้เลือกแล้วที่จะมาอยู่ที่โรงเรียนนี้ ผมอยากให้ทุกๆ ท่านตั้งใจที่จะช่วยกันทำให้โรงเรียนของเราเป็นโรงเรียนแห่งความรัก แห่งความเสียสละ และเราจะช่วยกันทำให้โรงเรียนนี้มีแต่ความสุขครับ

ขอบคุณครับ

ศกร ทวีสิน

ได้นำมาใช้ในชีวิตจริง สิ่งที่ทีมคุณครูอดทนรออย่างใจจดจ่อ คือ การดูดาว เนื่องจากฝนตก สภาพอากาศไม่อำนวย แต่ถือเป็นโชคดีที่ช่วงหัวค่ำได้เห็นดาวพฤหัสบดี และกลุ่มดาวสำคัญ ทั้งกลุ่มดาวแมงป่อง กลุ่มดาวแคสซิโอเปีย กลุ่มดาวสามเหลี่ยมฤดูร้อน ในยามดึก ไฟโปร่ง เมฆน้อยลง ดวงจันทร์แรม 4 ค่ำ ปรากฏเหนือขอบฟ้าทางตะวันออก แม้จะเป็นอุปสรรคบังกลุ่มดาวสามเหลี่ยมฤดูหนาว เช่น กลุ่มดาวนายพราน แต่ก็สามารถมองเห็น Crater ของดวงจันทร์ผ่านกล้องโทรทรรศน์ได้อย่างชัดเจน คุณครูทุกท่านยังได้เรียนรู้การดูดาวผ่าน Application Star Chart เปรียบเทียบกับท้องฟ้าจริง บรรยากาศของการอยู่ร่วมกันในสถานที่ที่ไม่ใช่โรงเรียน

ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น Reflection สิ่งที่ทำตลอดปีการศึกษา และเตรียมวางแผนสำหรับปีการศึกษาหน้า ซึ่งมีโอกาสน้อยมากที่เราจะสามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างครั้งนี้ ทำให้ได้เรียนรู้มุมมองและความคิดที่หลากหลาย และสิ่งที่ทุกคนรู้สึกตรงกัน คือ ความเป็นทีมวิทยาศาสตร์ และการแบ่งปันอย่างกัลยาณมิตรจากคุณครูสังคมศึกษา การจัดค่ายดาราศาสตร์ต้องอาศัยปัจจัยมากมาย ซึ่งการสำรวจค่ายครั้งนี้พบว่ายังมีสิ่งที่ยังไม่ถึงหลายอย่าง และจะใช้ประสบการณ์นี้สำหรับการจัดค่ายดูดาวให้มีความพร้อมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

The English Pages

‘The English Pages’ of this issue of Mater Dei News contains student writing from Mathayom 5, 4, and 3, along with Prathom 5 and 6. There are also special contributions from two teachers. Ms Monica A. White describes a Mathayom 5 elective course she is developing, and Mr. Simon Webster recounts his recent experience in a work-study programme in Britain. In our regular feature, ‘The View from Prathom’, Mr. Bryan Jacques talks about the most recent assistance Mater Dei has given to one of its sister Ursuline schools, Piyamart, in Phayao province. We hope you will enjoy this issue. (Note: the student work has been edited prior to publication.)

From the Mathayom 5 classrooms of Khun Khru Samagita Ratnaike

From the teacher:

Students in the Mathayom 5 English Reading and Writing course spent a considerable portion of the semester exploring ideas from *Dead Poets Society*, the 1989 film starring the late Robin Williams. Students who were absent for some of the activities based on the movie were given a special ‘make up’ assignment. The task for them was to create a scene based on the film for any time in the future, using vocabulary and phrases from the film. As you can see, one student created an especially remarkable piece of work.

From Ms Anjalina Mingcharoen, Mathayom 5

‘Gentlemen, what are the four pillars?’

Old wooden seats creaked as the pupils of Welton stood up.

—

The first day was always the most chaotic. Pupils, both new and old, crowded along hallways, going up and down to their dormitories, meeting and greeting each other after their long summer apart.

Except, of course, for the new boys.

Neil was one of them.

He dragged his luggage up the worn stairs to his dorm room, where he would apparently be sharing with one Mr. Overstreet.

The door was half open when he got there, so he pushed at it lightly with his less weighed down elbow. His roommate was already setting up his desk. The room wasn’t very spacious, with two narrow beds and two desks shoved into the free spaces along the walls.

‘Hello?’ Neil said, pushing the door closed with his foot.

Overstreet turned around with a goofy smile. ‘Anderson?’

‘That would be me.’ Neil replied, grinning back. ‘I’m sorry, but I couldn’t find your first name in the room charts I was given.’

‘The name’s Overstreet. Neil Overstreet,’ the boy said in what Neil assumed was a James Bond impression.

‘What? No way! I’m Neil!’ Both their mouths dropped open in astonishment.

There was silence for a moment. Muted sounds of other pupils making their way to their rooms came from the busy hallway outside.

Overstreet narrowed his eyes. ‘You’re kidding!’

‘Am not! I was named after one of my father’s close friends!’

‘So was I! My father always said I had big shoes to fill, being called Neil.’ Overstreet laughed.

Anderson joined in. ‘What a coincidence. I knew a boy who was almost named Neil, too. Mr. Dalton called him John instead, since I was born first. John Dalton. What generic name. Mr. Dalton loves it though, he says it’s really special – oh my god, I’m rambling again. I’m sorry. My mother says I get it from my father.’

Overstreet waved a hand dismissively, ‘It’s fine. I can’t always call you Anderson, though. Do you have a nickname?’

‘Not really.’ Anderson shrugged.

‘It’s okay. We’ll figure something out over dinner.’

‘Sounds good!’ They shook hands, grinning.

‘We should finish unpacking. Which bed do you want?’

Drawing by Achiraya Wongdechakul, M5.

From the Mathayom 5 classrooms of Khun Khru Tomas Bazika

Every year several students from Mathayom 4, 5 and 6 spend a year abroad, usually in an English-language school if not always an English-speaking country. One Mathayom 5 student returned from her time abroad with an impressive collection of stories and essays she had written in English. We show below her ‘reflection essay’ about her year in America, which she produced on her return to Mater Dei.

From Ms Mai Surintraboon, Mathayom.5

My Exchange Year in America

‘It’s not another year in your life, but it’s a life in a year’ was a popular quote among the exchange students who had come back from the country they had been to. As a pre-exchange student packing my bags ready to go, I always wondered whether the quote would actually be true for me. And with determination I walked onto the plane and began my exchange year in America.

When I first stepped on land after a long flight, there was a big bus waiting for us Thai students. I got in and realized that there wouldn’t be just us taking the bus, but other exchange students from around the world too. It was a mixed feeling between excitement and nervousness that came across me. I got to stay in the same town and same school with many of them,

and finally we became really good friends. Meeting a lot of them and getting to know some of them deeply, I learned that people were not the same, especially if we were from different countries. Our culture and personality traits varied. However, the interesting thing was that people from the same continent seemed to have more things in common. I supposed culture could spread in the same continent easier than spreading from different ones. I learned that no matter where we were from or how different we were, we all can be friends by understanding each other's differences. Differences were not bad; they were just differences. It is beautiful that we are not all the same.

I still remember my first day at school – how I stepped nervously inside the big school, facing a lot of students that spoke a different language. I didn't know anyone, so what I did was I went to the first period and brought up all the courage that I had to try to make my first friend. It turned out that she didn't really care a lot about me and wasn't excited at all that I was an exchange student. I tried again in the second period which turned out the same as the first period. Still, I keep trying and trying until I met a friend named Odina, who took a lot of the same classes as me. Eventually, we became best friends and her friends became my best friends too. This situation made me know that courage and not giving up when you fail will finally lead you to success.

My favourite class there was US History block. It was a combination of English and history. I loved how perfect the combination was. Excitement grew in me every time I walked into the class, wondering what we were going to study today. Although I really enjoyed this class, sometimes the assignments caused me a lot of stress. I still remember one time when we were given a research project about any issue we wanted to talk about, and we had to write a thesis, background story, a possible solution and analysis for that issue. I picked a really hard issue: should Palestine go for a one state solution or a two state solution? I chose it because I had been very curious about this subject for a long time, but never had had a chance to look into it deeply. The difficulties hit me very hard when I had to read on-line sources in order to get the information. The language was hard, and this issue was a hot debate subject. It was a struggle, but I keep trying to read and understand it. It turned out that I had a lot of information, but I couldn't put all my thoughts in shape as to how to analyze this information; and how much background information did I have to give to the reader in order for them to understand my point; how to do the works cited, and so on.

Eventually, I went to my teacher and asked for her help. We sat down and discussed all the information that I had. She was really helpful. She helped me sort things out and guided me as to how to write a good and logical essay about this issue. That day I remembered coming back home with a smile, and I started editing my essay more confidently. This time I learned that whenever I had any struggle or difficulties, I had to be not afraid to ask and approach the people who I think will be helpful. We cannot possibly carry all the heavy weight by ourselves. Don't be afraid to ask for help and find the right person to ask. We will get helpful advice that can easily lift our heavy load. Also, sometimes we have to step out of our comfort zone in order to improve ourselves. This topic was really hard, but I insisted on doing it no matter how hard I found it. I stepped out of the topics I knew and felt comfortable to do, and the result was I improved myself a lot.

After spending almost a year in America it was time for me and my exchange friends to leave the place that once was unfamiliar, yet now was a second home. I have learned so many things: difference wasn't bad, it's just different; courage and not giving up when you fail will finally lead you to success; don't be afraid to ask for help and find the right person to ask; and step out of your comfort zone. These are qualities that I can use in my daily life in Thailand and everywhere. I truly understood when I got back that the quote 'It's not another year in your life, but it's a life in a year' was absolutely true.

From the Mathayom 4 classrooms of Khun Khru Sasitorn Sinthop

From the teacher:

The Mathayom 4 Reading and Writing course studied a module on endangered animals, biodiversity and conservation. The students watched a short video about the wolves of Yellowstone National Park and completed a worksheet. They then drew a diagram showing ecological cause and effect relationships which became the basis for writing, in class, a paragraph on the effects of either exterminating the wolves or of reintroducing the wolves in Yellowstone. Another study unit examined various concepts of beauty, for which students wrote a paragraph as homework and thus had access to reference material.

From Ms Kantika Vichayamethakul, Mathayom 4

Impact of the Reintroduction of the Wolves in Yellowstone National Park, USA

Because of the reintroduction of wolves, the ecosystem in Yellowstone National Park began to restore itself. First, the elk population decreased from 17,000 to 4,000 because the wolves killed and ate them. In addition, the decreased elk population also greatly affected other creatures. A good example is the increased number of trees which used to be wiped out by the elk. Then, everything became a ‘trophic cascade’ or trickle-down effect. The trees can grow better, so it leads to less river bank erosion that was caused by the elk. Once the river banks suffer less erosion, the water in the Yellowstone River became clearer than ever. This effect contributed to the increased number of fish and otters. Eventually, the clear water in the river also brought benefit to humans too. Now, the residents in Montana can drink and use the water in the river since the wolves have returned. This might be a great lesson for humans: the imbalance of the ecosystem will affect the whole system, not only for creatures in the national park, but for all of us.

From Ms Natthamon Pongvapee, Mathayom 4

Do you agree with the proverb, ‘Fine feathers make fine birds’?

Although makeup and beautiful clothes can make you look fine, being ‘fine’ is not measured only by appearances. For example, both Buddha and Jesus did not wear jewellery or fancy clothes. In fact, they wore only pieces of fabric. However, both of them still are respected by millions around the world. By contrast, Marie Antoinette wore much jewellery and luxurious dresses. However, Marie Antoinette was hated by her people and was executed. This is because she only thought about herself and left her people to starve. For a final example, teachers do not have to wear makeup or pretty dresses to be fine. They are fine because students can feel their kindness.

In conclusion, being fine is not only about appearances. Just as fine feathers do not make fine birds, great teachers, in my opinion, can also be charming by having beautiful hearts filled with generosity and kindness.

From the Mathayom 3 classrooms of Khun Khru Karen Ang

From the teacher:

We wanted to use a different approach to this writing assignment in the Mathayom 3 Reading and Writing course. In another course, Mathayom 3 Critical Thinking and Writing, students had watched the documentary film *Where to Invade Next* by Michael Moore. Then for the reading and writing course, students were asked to select one country from the film and write one paragraph about one thing that country does well and how Thailand compares to that country. It was a homework assignment, so students had access to resource materials (and persons) in writing their paragraphs. We think it was helpful for the students to see a link of learning themes and materials across two courses, something that is not often done.

From Ms Arpapat Soomswasdi, Mathayom 3

From watching the documentary *Where to Invade Next* by Michael Moore, I have learnt that there are many strong qualities of education in Finland that could be applied to Thailand. Schools in Finland allow children to have time to play, to enjoy being kids. There are fewer than 20 school hours a week and students are not given homework because teachers want to let them have time to be kids and learn by themselves through their own experience. One of the teachers in the documentary stated, 'They should have more time to be kids, to enjoy life'. At school, they do not focus too much on academic subjects. They focus on life experiences and subjects such as cooking, sports, and arts. During one week, children have to go sightseeing outside to learn by themselves. Thailand could improve the education system by giving students a suitable amount of homework because they already study a lot in school; too much homework causes stress for students. In addition, teachers should let students have more free time to be kids and explore on their own. Thus, students would get to learn from both academic subjects and experience which is very important.

From Ms Villvalin Sulanchupakorn, Mathayom 3

To reduce the high rates of recidivism –returning to being a criminal – in Thailand, Thailand should have Norwegian prisons as a model. Instead of being punished, Norwegian inmates have been offered a chance to change their behaviour and perspective in order to become a good citizen after being discharged from prison. As a result, Norway is a country with one of the lowest rates of recidivism in the world at 20% while the rate for first-time offenders in Thailand is 76%. Every morning, I hear about the remorselessness of Thai inmates, especially the drug dealers, from the news. From research, the reoffending of most Thai prisoners is mainly due to poverty and the lack of education. Every Thai prisoner should be provided job training for earning their living after being out. For instance, instead of letting them stay idle in the crowded jail all day, they should learn about woodworking or how to repair some appliances, and even learn how to live with others in the society happily. They should also be rehabilitated by getting a library, sports area, music room, a courteous warden, and at least a sanitary cell. According to Are Hoidel, the director of the Halden Norway Prison, 'Every inmate in Norwegian prisons is going back to the society. Do you want people who are angry – or people who are rehabilitated?'

From the Prathom 5 classrooms of Khun Khru Dr. Harry Vanduyne

From the teacher:

In the first semester our P5 budding writing artists learned to experience the joy and excitement of telling (writing) a story to their audience, the parents, their buddies and their coach, from pictures in their minds. They gained fun and motivation from the realisation that their brain 'thinks in pictures', and that the stories they were about to tell were already right in front of their eyes. These young writers practised how to create a 'happy reader' by taking the reader by the hand and walking him or her through their story. As a result the 'story line hot-spots' are identified as keywords (nouns) in the picture, and these become part of a short and simple sentence allowing the writers to check their grammar and time frame of the story. The fundamental task of exciting creative writing that 'sells' the story to their readers, then looks like this: go from Pictures, to Keywords, to Sentences, to Story, (and to your reader).

From Ms Ploynapat Siripatpakdee, Prathom 5

Paradise on Earth

The Picture

Keywords

1. Paradise	This place is like paradise on earth.
2. Water	The water is very clear.
3. Mountains	There are tall mountains around the lake.
4. Trees	There are beautiful trees.
5. Fish	There are fish swimming in the water.

Sentences

Keywords

6. Sky	The sky is so blue there.
7. China	The place is located in China.
8. Colour	There are many coloured trees.
9. Leaves	The leaves fall from the trees.
10. Travel	I think I want to go there to travel.

Sentences

The Story

This place is like paradise on earth because it is the most beautiful place on earth. There is a beautiful lake surrounded by mountains that touch the sky. There are also trees all around. The trees are multi-coloured and leaves fall down from them. Fish swim in the water and birds chirp happily in the trees. The water is so clear that you can see the bottom of the lake. There was also a legend that a beautiful girl once lived there before she got cursed by an ugly witch who was jealous of her beauty. There is still a statue of her near the lake.

This place is located in China. I want to go there to travel because I like to look at nature's beauty. I really would like to take photos of nature to show my friends. I am sure they would want to go too since they all love nature (well, most of them). I want to go with my family. I also want to go to some ancient cities of China because some of them were from the three kingdoms age. (This age was full of war.)

Lastly, I want to say that I really want to go there someday and enjoy the nature. But I do not think I will go to China any time soon. It is not holiday time yet and I heard from my friends that China's bathrooms are quite dirty. So I should wait for a few more years and then go. I also think I should not go yet because there are many things to do here in Thailand. I might wait until I am about 16 years old and then I will go to China. Until then I should just focus on my studies here in Thailand. I cannot wait until then (but I guess I have to).

From the Prathom 6 classrooms of Khun Khru William Glover

Prathom 6 students have been learning how to write descriptive paragraphs as well as informative narratives. Meet the wondrous Elfacorn and then refuel with some cornflakes.

From Ms Nara Phonprasert, Prathom 6

My new animal is an Elfacorn and an Elf. It has a magic crystal horn, colorful wings, Elf ears and charming hair. It eats berries and other fruit. It can fly to another galaxy in 5 minutes. Its horn is magic, it can cast a spell on anyone and protect itself. When a baby Elfacorn is born it would have an individual mark on its body which means that each Elfacorn has a unique power. An Elfacorn has three best friends: a Sealicorn, a Uniclound and a Unibear. The one who can ride an Elfacorn must have magic powers or be able to learn magic.

(Transcription)
My new animal is an Elfacorn, a mix between a Unicorn and an Elf. It has a magic crystal horn, colorful wings, Elf ears and charming hair. It eats berries and other fruit. It can fly to another galaxy in 5 minutes. Its horn is magic. It can cast a spell on anyone and protect itself. When a baby Elfacorn is born it would have an individual mark on its body which means that each Elfacorn has a unique power. An Elfacorn has three best friends: a Sealicorn, a Uniclound and a Unibear. The one who can ride an Elfacorn must have magic powers or be able to learn magic.

From Ms Pitsinee Laokirkkiat, Prathom 6

 Do you know how to make a bowl of cornflakes?
You'll need cornflakes, milk, a bowl, a spoon and some sugar. Pour the cornflakes into the bowl. Next pour the milk into the bowl and then put some sugar in it. Bring a spoon then... Eat them! 😊
Cornflakes are very easy to make and they're yummy. You can eat them for breakfast or eat them when you're hungry. Just follow these steps!

From the Mater Dei Teachers:

Storytelling through Photos

By **Monica A. White**

Mater Dei launched a new and exciting elective course for M5 students called ‘Storytelling through Photos’ in the current semester two. Designed for students who have a passion for photography and storytelling, this course teaches students how to tell impactful stories through their pictures.

Divided into two key parts, the course is taught by leading professionals in the creative communications industry. In part one, students learn the principles of photography such as how to capture pictures using proper lighting, composition and exposure; photography etiquette; and, types of photography, e.g. travel, street, portrait, etc. Part two focuses on the narrative part of the process. Students learn how to compose inspirational captions and write compelling stories for their photos and how to present their work. Throughout the course, students will complete photo projects which are constantly reviewed and evaluated on a one-on-one basis by a professional photographer. By the end of the course, their high-quality photos and stories will be entered in a competition and showcased in a school-wide exhibition. Students are also asked to keep a journal to log in their experience throughout the course.

Instructors for the course include two Mater Dei parents, Khun Thanut Singhasuvich, one of Thailand’s leading commercial photographers and Khun Louis Boonsinsukh, an experienced graphic designer and keen photographer. From time to time, guest speakers are invited to talk to and inspire the students. Recently, Hans-Werner Mueller, Executive Creative Director of Degree Agency, spoke to the students about the ‘The Truth in Communications.’

Watch this space for some great photo stories from our students!

Monica A. White

has recently joined Mater Dei School as a part time teacher. She comes to us following a distinguished career in business. After graduating from Lewis and Clark College in Portland, Oregon, USA,

and a period in marketing and advertising, she joined the McCann Worldgroup communications agency. She rose steadily through the ranks and reached the top – CEO of McCann Worldgroup in Thailand. She has the great distinction of being the first woman ever to hold the position of CEO in the McCann Thailand organization.

A few years ago she began to look for new challenges. Because she is half American and half Thai (and fully bilingual with dual Thai and US citizenship), she decided that teaching English would give her a chance to do, as she wrote then, ‘something that makes a difference and gives back to the community’.

At Mater Dei, Khru Monica has developed an immensely popular course for M6 called ‘How to Become a Great Presenter’ for which she has unique profession qualifications. She will again bring her professional experience, now in photography and writing, to bear for advanced learning in an exciting, yet practical, context.

Welcome, Khru Monica!

Pupil Engagement and Motivation

By Simon Webster

During my teacher training year in the UK, I was placed at a Comprehensive School within a residentially dense and deprived geographical area with a higher than the national average number of pupil premium students, that is, deprived children in care of the local authority, those receiving free school meals, or those with parents in the armed services. I repeatedly observed what I interpreted to be disengaged and disruptive behaviour and as a result chose to undertake research with the intention of gaining a greater insight into improving pupil motivation and engagement.

My training encouraged me constantly to reflect on my lessons, incorporating triangulation as a research method. I was influenced by Brookfield's theory of using four critical lenses to become a reflective teacher in order to strengthen the validity of my findings: the self-reflection lens, the student feedback lens, the peer assessment lens, and the scholarly literature lens. (Stephen Brookfield, *Becoming a Critically Reflective Teacher*. San-Francisco: Jossey-Bass. 1995).

I discovered the majority of my pupils were most consistently engaged when there was a combination of independent learning, creativity and controlled activities that offered a sense of purpose. However, I also discovered that increased independence can create blocks for challenged pupils who may display signs of self-helplessness. Pupils with low self-esteem can turn to various self-protecting strategies because they think they will not succeed. It can, at times, be easy to take such disengaged behaviours personally but it is important to remain insightful and operate in the opposite way in order to develop engagement rather than breed disengagement. These behaviours can meet a need for the pupil and are therefore self-judged as successful. It can be helpful to look at what needs are being met by the pupil's behaviour and see if you can meet those needs in a way that will lead to more appropriate behaviour. There could be an element of needing

Simon Webster joined Mater Dei School in 2015, leaving behind a successfully developing career as a composer, designer and illustrator. As he wrote at the time, he sought to take up a 'more personally rewarding career' and pursue his true passion – teaching. After a year at another Bangkok school, he had also fallen in love with Thai culture.

It was a big step. He had graduated in the U.K. with a Bachelor of Arts Honours Degree in Illustration. He had early success as a graphic designer and web designer and he had produced illustrations for major publications.

His music composition, begun in university, blossomed into a major activity. Self-taught as a guitarist and pianist, Simon now has hundreds of film and commercial media works for piano, orchestra and vocal to his credit as a composer, including bespoke campaigns for Lexus, BBC, NBC, National Geographic, Sky Sports, Ferrero Rocher and Peroni. He has a 2009 self-titled EP, works published by Universal, EMI, Sony and BMG; he has won numerous music prizes as well.

After a year with Mater Dei, Simon felt he needed more study and training, so he applied for two U.K. programmes: the PGCE (Post-graduate Certificate of Education) and the School Direct (Salaried) programme. He was admitted to both and thus participated in them concurrently. The School Direct programme requires the participant to teach fulltime in a disadvantaged school. That experience provides the basis for his contribution to this issue of The English Pages.

Welcome back, Khru Simon!

to belong socially by seeking peer recognition and approval by ‘playing up’. You could look to meet this need by placing the pupil in a constructive group task, where he or she might secure approval in a more positive way.

Communication that promotes a pupil’s sense of independence and competence will promote intrinsic motivation. This can in part be attributed to increased confidence and the influence it can have on a pupil’s willingness to participate. Additionally, giving pupils explicit feedback on what they are doing well and on areas in how to improve but allowing them to take ownership and be pro-active in setting targets, helps to build confidence. Being specific and factual and not vague on both praise and developmental areas is essential.

I became aware of the implications of intrinsic and extrinsic motivation. Fundamentally, the differences are that intrinsic motivation is governed by one’s own internal desires, such as undertaking a task for personal value or pure enjoyment. Extrinsic motivation is driven by external factors, such as completing an activity influenced by external rewards and sanctions that, when removed, are likely to lead to a decline in motivation. Whilst rewards can encourage pupils to learn to focus, if used too much, pupils can lose interest and an alternative must be found. Equally, the overuse of sanctions can encourage pupils to become more adept at avoiding them rather than to focus on learning. The need to link the learning objectives to the pupil’s needs and create a sense of purpose and clarity is essential. If intrinsic motivation is not present, the pupil will struggle to create any sense of genuine purpose in striving to acquire knowledge. The subject of English possesses great scope for cross curricular activities, enabling a variety, depth and richness within lesson planning which can all promote pupil engagement.

Whilst the year was incredibly challenging, I gained invaluable experience and discovered a great number of past and contemporary teaching theories and methods that I intend to continue to implement and evaluate whilst at Mater Dei School.

The View from Prathom

Piyamart in October

By Bryan Jacques

On Monday 2 October eleven excited Mater Dei M4 students and three staff departed very early from Suvarnabhumi Airport, heading north for a week of volunteering. The ultimate destination of this trip was Piyamart Primary School in Phayao province where a holiday programme has been in place for a number of years. The effort and time volunteered by the M4 group certainly brings many new enjoyable experiences to the Piyamart students.

Preparations for this October's programme started in early September with the group meeting on a number of occasions to plan fun activities in English, mathematics and Thai. The lessons given by our M4s are well researched and detailed into lesson plans. The topics included such things as wild animals in English, telling the time in mathematics and Thai spelling games. It was delightful to see all students having so much fun. Our M4s certainly enjoyed acquiring this new life skill.

Many thanks must go to Sister Prapassorn, Khru Punsri (Principal) and all of the Piyamart sisters and staff for again welcoming us into their school, allowing us to take control of their students before their holiday period. Khun Kitiya, a Mater Dei parent, again ensured that we were well settled and benefitted from northern-style hospitality. Khun Kitaya has constantly offered assistance to Ajarn Sumitra since the commencement of this programme.

It was not all hard work for us. We must thank the two van drivers who were hired to be with us all week. They met us at Chiang Rai Airport for a full day of sightseeing on 2 October. We were delighted by the Blue Temple, the White Temple, Singh Park and so many other beautiful attractions. The drivers certainly had long days and ensured we were where we needed to be on time. After four days of the holiday programme, they then took us on another sightseeing venture around Phayao before dropping us off at Chiang Rai Airport for our early evening flight back to Bangkok on Saturday 7 October.

The Piyamart kids always make for a happy time. The October 2017 programme was great. These wonderful holiday programmes will definitely continue in the future, allowing our M4 students to develop their life skills and serve the community, as we should, in the Serviam Spirit.

The MD M4 students teaching Piyamart P4-6:

English

Kornravee Thumpisut (M4/5)

Pimyada Kunanond (M4/5)

Thai

Kantika Vichayamethakul (M4/5)

Nichakamol Chuenpaisal (M4/1)

Mathematics

Anyapat Asawawattanaporn (M4/4)

Napas Ruetajetcharoen (M4/4)

The MD M4 students teaching Piyamart P1-3:

English

Jina Lee (M4/4)

Napattamol Na Chiengmai (M4/4)

Thai

Raroengchon Rattanavijai (M4/1)

Supanita Kumsorn (M4/2)

Mathematics

Sawanya Thasak (M4/1)

The Mater Dei staff:

Khru Ninlawan Jetwaranyu

Khru Kanokwan Thairatana

Khru Bryan Jacques

พิธีถวายพระพรสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
ณ ทอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2560

สิงหาคม 2560

• คุณครูคำสอนและคุณครูกิจกรรม
คาทอลิกรับการอบรมประวัติศาสตร์
พระวรสาร โดย คุณพ่อพงษ์เทพ
ประมวลพร้อม ณ ห้องประชุมอัครแมส
เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2560

• มาแตร์เดอีเทิดพระคุณแม่ ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 7-10 สิงหาคม 2560

• นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รับ
เกียรติบัตรคัดลายมือ ณ อาคารประณม
โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 11
สิงหาคม 2560

• สถานักเรียนเซนต์อู๋มีระเบียบวินัย ประจำเดือนสิงหาคม 2560 ณ ลานPIAZZA อาคารเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2560

• กิจกรรมวันวิทยาศาสตร์ นักเรียนประถมศึกษา ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 15, 18 สิงหาคม 2560

• นักเรียนคาทอลิกร่วมพิธีมิสซาสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2560

• กิจกรรมมัคคุเทศก์น้อย นักเรียนประถม 5-6 ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2560

• กิจกรรมหมากกระดาน โดยเครือข่ายผู้ปกครอง ชั้นประถม 1-6 ณ ลานอเนกประสงค์ อาคารประถม เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2560

• Music Everlasting ณ ทอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2560

- คุณครูที่ได้ไปศึกษาดูงานที่ประเทศนิวซีแลนด์ พบ Mrs. Heather Twigg จาก Wellington Girls' College ณ ห้อง อักเนส เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560

กันยายน 2560

- กิจกรรมแต่งหน้าเด็ก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ณ อาคารเรียนประถม เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2560

- กิจกรรมสวนศิลป์ นักเรียนประถม ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 4-6 กันยายน 2560

- Action Reading นักเรียนประถม 3 ณ ห้องเซอร์เวียม อาคารประถม เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2560

กันยายน 2560

• ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ มหามานท์ และคุณลลิตา จงบารมี ศิษย์เก่าเรยีนาเซลี วิทยาลัย น้อมนำพระราชดำริ “บวร” เพื่อเป็นแสงสว่างสร้างปัญญาให้เกิดความสำเร็จแก่เยาวชน เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงเจริญพระชนมพรรษา 88 พรรษา 5 ธันวาคม 2558 ให้กับโรงเรียนมาแตร์เดอี วิทยาลัย เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2560

• สถานักเรียนเซนต์จอร์จส์บียูนิย ประจำเดือนกันยายน ณ ลานPIAZZA อาคารเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2560

• โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย มอบเกียรติบัตรให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอบได้คะแนน O-NET ยอดเยี่ยมระดับ ประถม 6 ณ ลาน PIAZZA อาคารเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2560

• นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มอบรายได้จากการทำธุรกิจ SME หลังหักค่าใช้จ่ายให้กับโรงเรียนปิยะมัตย์ ณ ห้องลูเซีย เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2560

• พิธีโปรดศีลกำลัง นักเรียนคาทอลิก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช เป็นประธานในพิธี ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2560

• พิธีรับศีลมหาสนิทครั้งแรก นักเรียนคาทอลิก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประธานในพิธี คุณพ่อพงษ์เทพ ประมวลพร้อม ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2560

ตุลาคม 2560

• คุณครูรุ่นใหม่ จำนวน 49 คน จัดเป็น 2 รุ่น เข้าร่วมสัมมนา Life Skills and People Skills โดยมี Brother John D'Cruz นักบวชคณะลาซาล ชาวมาเลเซีย เป็นวิทยากร ณ บ้านผู้หว่าน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 15-16 ตุลาคม และวันที่ 17-18 ตุลาคม 2560

ตุลาคม 2560

• คุณครูพินฟูจิตใจ หัวข้อ ย่อนโยนและสุขภาพอ่อนตน โดย คุณพ่อชาญชัย ทิวไผ่งาม ณ บ้านเพชรสำราญ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 16-18 ตุลาคม 2560

• ซิสเตอร์และคุณครู SMK Santa Maria School Jakarta, Indonesia และ ซิสเตอร์และคุณครู Santa Maria Campus Surabaya, Indonesia เยี่ยมชมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 13 และ 23 ตุลาคม 2560

• ประชุมครูเปิดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ณ หอประชุมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2560

• พิธีรับเกียรติบัตรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ณ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2560